

ଦାମୋଦର ପଣ୍ଡା	ମୟୁରବଳ
ବୈଦିକାଳୀନ ଦାସ	କଲହଂଦୟରୀ
ଚକ୍ରଧର ପଣ୍ଡାପୁର	ନୂଆଗଡ଼ି
ଇତ୍ୟକାଳୀନ ଦାସ	ନିଳଗରୀ
ଶାଖାକାଳୀନ ହୃଦ୍ଯାଥ	ଏକକ
କଳାପମ ପଣ୍ଡା	ଆଠଗଡ଼ି
ଶିଥର ପରିଜଳୁରୁ	କିଗରିଆ
କାସ୍ତଦେବ ପଣ୍ଡାପୁର	ବଜ୍ରାମା
ମଧ୍ୟକୁଦଳ ସେନାପତି	ଭରଷୁର
ଅଜମକୁଦ ଦାସ	ଫେଲାମାଳ
ମନୋଦର ପାଲ ବାଜ	ପାଲଲଦଙ୍ଗା

ଭାବର ଗୃହ ସେତର ଅଧିକାଶମାତ୍ରେ
ଅପରା ମଧ୍ୟରେ ଦେବା କର ଅନେକ ଜୀବା
ଜୀବା କର ଏ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କୁ ଗୃହ ପାଇଁ
ପିଥେବକାର ସହ କରୁଥିବାର ପାଠକମାଳଙ୍କୁ
ଜଣା ଥିଲୁ । ଅଧିକାଶ ଗୃହ ସେତର ଅଧିକାଶ
ରିମାନେ ଦେବା କେଉଁଥିଲେହେଁ ପ୍ରାୟ ଏକ
ଚର୍ଚାର୍ଥୀଙ୍କ ଅଧିକାଶ ଦେବା ଦେଇ ଜାହାନ୍ତି ।
ସମୁଦ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦେବା ଅବସ୍ଥା କରି
ଦାର ଅଳ୍ପ ଲ୍ଯାସ୍ଟ କି ହେଲି ଗୃହାକର ସମାଜ
ନିର୍ମିମେଘରେ ଏହି ମର୍ମରେ ଅବେଳନ କରି
ଅଛନ୍ତି କି ଦେଶାନ୍ତରକୁ ପଠିଯିବା କିମ୍ବା
ଉପରେ ଥାମାନି, ରାଷ୍ଟରାନି ମାସ୍ତଳ ଥାଏ
ଦେଇ ଏବଂ ଦେହ ଖଲା ଗୃହ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ହେଲା
କାର ସୁବିଧାରେ କରି ଦେଇ । ଏବା ଅବଧି
ଗୋଟିଏ କୁଥୁ ସାହର ପ୍ରାର୍ଥନା । ନିର୍ମିମେଘ
ବଜେସୁ ଜନନ୍ତେ କର ଆସି କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି
କା ସଙ୍ଗଦାୟର ଉପହାର ସକାଶେ କର ଅବାୟ
କରିବାର ଶୁଣା ନ ହିଁ । ଅତିବିବ ପଦ୍ମମ୍ଭିମେଘ
ପଥରେ ପନ୍ଥକ ହେବେ ଏମନ୍ତ ଜଣା ଯାଇ
ନହିଁ । କିନ୍ତୁ କଜଳର ମହାମାରୀ କରୁନ୍ତିରେ
ଅବମର୍ମନ୍ସାରେ ଗୃହାକରିଗାନେ ଯେବେ-
ବେଳେ ଭାବତ ଦାସଙ୍କୁ ଗୃହ ପିସାଇବା ପାଇଁ
ପ୍ରାଣପଥେ ହହ ବରୁଆହନ୍ତି କେବେଦେଲେ
ସେମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହି କରିବା
ଗାନ୍ଧାର ପରିବର୍ତ୍ତ ନତି କଷ୍ଟକର ହେବ ଏବଂ
ଅଶା କୁଅର ସେ ଅଳ୍ପ କାଟ ଦେଖାର ଦେଇ
ଥାରିବେ ।

ଶିଳ୍ପିକାବିରୁ ଚେଷ୍ଟା ।

ଦେବକାର ମହାବଳୀ ତାହାରର ଶିଳ୍ପ
ବଲେଜର ଅଧ୍ୟନକୁ ଅଳ୍ପ ଦିନ ହେଲା ପାଇସି
ନଗରର ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଅଧ୍ୟନକ
ଯତି ଅବେଳା ଥିଲା କି ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପଦାର୍ଥ
ସ୍ଥାପନର ଗୋଟିଏ ସମ୍ପର୍କ ଦିବରଙ୍ଗ ଏକଂ ଚାହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ମନ୍ତ୍ର ଛିଲି ଓ ଗୁରୁମାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

ବସେବା ବଜ୍ରରେ ସହଜରେ ହୋଇ ଯାଉଥିବା
ସେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ କରିବାର ସହିପାଞ୍ଚ
ଲେଖି ପଠାଇବେ । ଅଧିକ ମହାଶୟ ଉପୋଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏ ସବୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଥିଥିବା ମୂଳ
ଧନ ବା ସର୍ବ ସାହାର, ବିକା ଶିଳ୍ମାଳେ ହା-
ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପାରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସବୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ପ୍ରକାଶକ ଏବଂ ବନ୍ଦ
କଳ ଆବଶ୍ୟକ ସେ ସମସ୍ତର ଚମ୍ପାରତ ବିବରଣ
ବହିରେ ଲେଖା ଅଛି । ସେ ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ
ଧୂମରୁ ସେ ଘଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇ ଅସ୍ଥରେଦେଖେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁନ୍ଦରିଗପ୍ରାରେ ଅଛି ତିପ୍ପକ ଉତ୍ସାହ
ଦେବା ଏବଂ ନୃତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମିଣ ବିଷୟରେ
ଅନେକ ଭାଷାଦେଶ ଭାଙ୍ଗି ଉପୋଷ୍ଟରେ ଲେଖା
ଅଛି । ଆପାତକଃ ଭରତୀୟ ଏବଂ ଅମେରିକାରୁ
ବସେବାକୁ ଅସ୍ଵାବା ନାମ ଦ୍ରୁକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ସେ ସବଳ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ଉପବିରଣ ସେ ରଜ୍ୟରେ
ପ୍ରଚୁର ପ୍ରଭାଗରେ ମନ୍ତ୍ରର ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦେବେ
ମୁଦ୍ରିତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଭାର-
ତାକାମାନ ପ୍ରାପନର ବିଭିନ୍ନ ଲାଗିଅଛି । ବସେ-
ବାର ନହାଇବା ଗୁରୁତ୍ୱବାଢ଼ିକର ଏହି ସାଧ
ସଙ୍କଳେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପ୍ରକାଶନାୟ ଏବଂ ସେ ଯେତେ
ଦେବଳେ ଏଥିରେ ଭବନମଶୀଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଦେବରେଦେଲେ ଅବଶ୍ୟ ସଫଳ ହେବେ । ତା-
ହାକ ପରି ବିରଜନ ଦେବଶହୁଟେଷ୍ଟୀ ପ୍ରତିରବ୍ୟ
ଲୋକର ଚେଷ୍ଟା କେବେହେଁ ବିଷଳ ଦେବାର
କୁତେ । ଆମେମାନେ ଏ ପ୍ରତେଶର ଶଙ୍କା ଜମେ-
ତାରମାନକୁ ଏ ବିଷୟରେ ନିର୍ଭେଦିତାକର
ଅନୁଭବର କରିବାକୁ ଏହାକୁ ଅନୁଭେଦ କରୁ
ଅଛି । ସମସ୍ତର ଶଙ୍କୁ ଓ ସୁରିଧି ସମାଜ ନୁହେ
ମାତ୍ର ଯାହା ବଜ୍ରରେ ଯେଉଁ ଶମ ଶିଳ୍ମ ବ୍ୟକସମ୍ପର
ଉପବିରଣ ପ୍ରକାଶ ଥିଥିବା ସେଠାରେ ଭବ୍ୟର
ସେ ବ୍ୟକସମ୍ପର ଦ୍ରୁକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ଦେଖିବୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ କେବେ କରୁଥିଲେ ପଥେଷ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କେବେ ମେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ସହ କରିବେ ତେବେ ତାହାକୁ ପ୍ରଜାବର୍ଗର
ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ଏବଂ ତାହାକର ସର
ବହିବ । କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରବି ଅପ୍ରାପ୍ତ ଓ ମନୋଯୋଗ
ଦେଲେ ଯତ୍ତ କଥା ଯିବ କାହିଁ ।

ବଜୀସୁ ବଜେଟେ ଆମ୍ବାଚକା ।

ତେ କା ଏ ଶିଖଇ ବଜ୍ରାୟ କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରାପନ
ସଞ୍ଚାର ଅଥବେଶକରେ ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶର ଅଳୋ-
ଚନା ହୋଇଥିଲ । ଗତବର୍ତ୍ତର ଅୟକୁ କ୍ଷେତ୍ର
ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ଅନେକ ରକ୍ତ ଛିକର୍ତ୍ତ ହେବା
ଏହି ବେଳେ କବା ଶିଶ୍ରାର ଭୂଳି, ଧୂଳିର ସମ୍ମାର,
ଧର୍ମର ବିଶ୍ଵାସୀ କର୍ମଗ୍ରହକର ଅବତ୍ରା ଓ
ସମ୍ମାନ ଭାବୀ, କରେଇ ଓ ଅଳ୍ପାର୍ଥ୍ୟ ସରକାରୀ

ଏହି ଏକ ସତକ ଲିଖିତ ବିଷୟ ଖରଚ କରି-
କାର ବିଦ୍ୟମ୍ଭାବେ ସକ୍ଷମାନେ ଆଜନ ପ୍ରକାଶ
ଏକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ଏହି
କେହିଁ ସର୍ବ ବିଚୂପେ ସେହି ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦ
ଦେଇଲେ ଭଲ ଦେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି-
ଥିଲେ । ଦୃଷ୍ଟି ଦୈଶ୍ୟ ଦାନ, ଜଳକଞ୍ଜୁ ଜବାଇଣ
ଏବି ପ୍ରସଂଗାଳୀ କିମୀଶର ପ୍ରୟୋଜନୀକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟ ଦେହି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କୁ ଅକୁରୋଧ
କରିଥିଲେ । ତେଣାର ସର୍ବ ମାଳ୍ୟବର ମଧ୍ୟ
ଦାସ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ବିଷୟର ଅବଶାରଣା
କରିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ କି ପ୍ରତିକାର ଦୂଃଖ
ଓ ଅଭାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଏବି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସଦରପ୍ରାୟ ହୃଦୟକାରେ
ଲୋକଙ୍କର ସେପରି ଦୂର କି ଦୟରେ ତାହା
ଦେଖିବା ଦେବରଙ୍କାରୀ ସମ୍ବାଦକର ପ୍ରଧାନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଏବି ଶାସକ ଓ ଶାଶତମାନଙ୍କର
ଅନ୍ତର ବିଦ୍ୟମ୍ଭାବ ଦେଖି ଓ ଅବସ୍ଥାଜ୍ଞତ କିମ୍ବର
ଦିଲେ ଭାବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଜର ବା ଅପ୍ରୟୋଜନୀୟ
ନହେ । ମାତ୍ର ଏହିକଣ ଦେବରକାରୀ ସର୍ବଦର
କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ହୁଲାବର୍ଷ ଏବି କହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସେ
ସବୁ ବିଷୟ ଅଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ହୁନ୍ତକରୁ
ଅଧିକ ଅବସର ପାଏ ନାହିଁ । ପୁଣି ଅଳେକ
ସମସ୍ତରେ ଏହି ବଟେ ଯେ ଅବସରକୁ
ସମ୍ଭାବ ଅଭାବକୁ ଦେବରକାରୀ ସର୍ବଦରମାନେ
ଦେ କଥା ବା ସମ୍ବାଦର ପରମର୍ଗ ଦିଅନ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କରେ ତାହା ପ୍ରାଦୁ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ସମାଜ
ସମସ୍ତ ସରକାଙ୍ଗ କର୍ମକଳୀକରୁଣେ, ଦେବରଙ୍କାରୀ
ପାରିଜା ଅଯଥାରୁଣେ ଅଭାବ ହୁଅଇ । ଏଥି-
କରୁଣୁ ସେ ତେଣାର ଅଭାବ ବିଷୟରେ ତାହା
କରିଥିଲେ କହିଁ କିମ୍ବାକି ରଖେଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବାଧ ହୋଇ କି ଥିଲାକୁ ଜଣାଇବାକୁ
କରିଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ୟବର ଜାଗ୍ରତ୍ତାର ଅଶ୍ଵଚୋଷ ଦୁଃଖୀ
ଅଲ୍ୟାବଳ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ୟବର ପିଣ୍ଡ
ଦାସଙ୍କର କଥାର ସମର୍ପଣ ହର କହିଲେ କ
ନେବଜଳାଶ୍ୟ ସହ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରବିଦ୍ୟ
ସାଧନ କିମର୍ଦ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସଂଗ୍ରହ
ଦିଯୁଗରେ କ୍ୟାବସ୍ଥାପକ ସମ୍ଭାବ ଉପକାରିତା
ବଢ଼ିବ ।

କାଷିମ ବଜାରର ମାନ୍ୟବର ମହାବଳ
ପଣୀକୁଳରେ ତନୀ ଚଳ ଯୋଗାଇବାର ଦୁଇନୋ-
ଦସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଥିଲେ ବି ମୋଧାଳରେ
ହେବାର ଟିକଷ୍ଟାର ଯେତେ ଏକ ଆପାୟ
ହେଉଥିବାର ହାତୀ କଳ ଯୋଗାଇବା ନାହିଁରେ

ବ୍ୟୁତି କେବଳ ପରିପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
ଲକ୍ଷଣାବ୍ୟବ ଦେବନ ହେବାର ଛାଡ଼ିବ ।

ବଜ୍ରୀୟ ସେହିତେ କରିବାଦେବ ଗର୍ଭିମେ-
ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଉପରଲିଖିତ ଅନେକବାର ସେଉଁ
ଭାବର ଦେଇଥିଲେ ବହୁରେ ଅମଳକର
ବେଳତ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥିଲେ କି ଏକ
ସମୟରେ ଦେଖାବ କୋଇଥିଲେ ଯେ ଜୀବିତର
ଶିଖାଦର ବ୍ୟୁତ ଶରକର ୪୦ ମାର୍ଗୁ ୨୫
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରି ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ
ଅମଳକର ବେଳତ ଦେଖାଇବା ଉବ୍ଦର । ନର୍ତ୍ତ-
ମାଳ ବେଳ ମଳ ନାହିଁ । ଭଲ ଅଳୁମାଳରେ
ହୁଲ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଦୃବ୍ୟାଦର ମୂଲ୍ୟ ଦୃଢ଼ି
ଦେଲୁ ବାସନ୍ତ ବ୍ୟୁତ ଶରକର ୮ ୨୫ ଟଙ୍କା
ମାତ୍ର କହିଅଛି । ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଅମଳକର
ବେଳତ କାହାରଦ୍ୱାରା ଦେଲେ ଗାର୍ଭବ ଏୟ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ଦେବ । ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
କୁହର ଦୂରି ନାହାନ୍ତି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟା ଗର୍ଭିମେ-
ଏବଂ ବିନା ମଞ୍ଚରରେ ଦୂରି ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଲକ୍ଷ୍ୟା ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟ ଏହି ପ୍ରଥରତର ପ୍ରାର୍ଥନ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶରୁ ସେହିପରିଚାନ୍ତ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଆବଶ୍ୟକ କୋଲି ଦୂଧା କଲୁଅଛନ୍ତି ।
ଆବଶ୍ୟକ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟ ବହୁରୁ ଜାଲ ବହୁକେ
ଦେବ ଏବଂ ସେତେ ମହାମାର ଅମଳ
କଲେବସ୍ତୁ ଦେଇଥାଏ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯତ୍ନୁଅଛି
ସେମାନଙ୍କର ବେଳତ ଦାର୍ଶନ କରିବେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଅଛି । ଗଳବର୍ଣ୍ଣ ବହୁପରି ଅନେକ ଅମଳ
ଜଳ ବେଳତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପରିଶେଷରେ ଉତ୍ସାହ ମାତ୍ରରେ କଣେ
ଏବ ଏହି କଥା କହି ଅଲୋଚନା ଶେଷ
କରିଥିଲେ କି ସେହି ବର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ମନ୍ଦିର ହୁଏ
କୁଥିଲେ ଧେଇର କଜଣ ଅଲୋଚନା ପାର୍ଶ୍ଵ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ନବା ଅଥବା ହେଲେ
ଅଲୋଚନା ହୁଏ ହୋଇଯାଏ । ବାରଣ ଅବ୍ଦି
ମନ୍ଦିର ବାରୁ ଯେବେ କଣ୍ଠଗୋଲ ତୃତୀୟ
ଅଥବା ତଥା ଦେଲେ ଫେରେ ଦୁଆର ବାହୁ ।
ଏହର ବସ୍ତୁର କବା ମନୀ ବରମରେ ପ୍ରକର
ମୁଣ୍ଡ ବୟାପାଳିଷ୍ଠାନ୍ତିରୁ । ସୁତରଂ ଅଲୋଚନା
ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ବଢ଼ିପୂର୍ବ ପରିପ୍ରେସ୍
ଥିଲେ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଦୋଷ ବିକର ଓ ପଲମରିବ
ପ୍ରସାର ଓ ପୂର୍ବିକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖେ କଥା
ଦୁଇମ ଦେଲ କଳ ଯୋଗାଇବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କହିଲେ ଓ ହାତିରକଳାର ମହାବିଲୀ ଆହୁରା
କଟିଦରର ପ୍ରଜାଭର କଷ୍ଟ ନିମାରଣ ସବାରେ
ପଞ୍ଚପଣୀ କୁପାଦ ସେପର ଖୋଲାଇ ଦେଲ,
ଅଛିନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜମଦାରମାନେ ସେହି ଜ୍ଞାନବ-
ିଦିନକୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ କଲିପୁର୍ବ ଏତେ ମୁହଁରା
ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ଏଥରଭାବୁ ସଥାରାତ୍ରୀ ଦିନାଯି

ଦେଇ କହିଲେ ତ ଅସନ୍ତା ଜୁମାରମାସଟେ
ସମ୍ମାନ ଅଳ୍ପ ଅଧିକେତର ହେବ ।

(ସୁଧା ପ୍ରଦାନିକ ଉତ୍ସବ)

ବିଜେତା ଅନ୍ଧରକୁ ।

ପାକ୍ସଦର ପିଲାମାତେବକର ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତର ଏହାକି ବିଶ୍ୱର ଅଧାଳରର
ଅସ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଦୂରେ
ଗୋଲାବେଶାକା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ବାହା ସାଧାରଣତା
ଖାୟୁଗର ଥିବାର ଶୀତାର ଦରବାର ହେବ।
ମାତ୍ର ଏହି ସାଧାରଣ ନିଯମ ଅକ୍ୟାନ୍ୟ ହେଲା
ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଖଟେ କରି ପ୍ରତି ସେଇ କରୁଣ
ଲାଗୁ । ବାରାଣ୍ସି ଅମୃତ ବିଦ୍ୟାର ଯେ ଏ ହେବାରେ
ଅନେକ ସଂସ୍କରେ ମୋତିମା ଥିଲା ଏହାପାଇଁ
ବାର ଖେଳ କୌତୁକ ଅପେ ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କ
ଜାଗାଥିଲା । ଶାହାଦେହ ଘରର ଜାର୍ମିନେବେ
ଏପର୍ଫିଲ୍ ଦିଗ୍ବିର ଅଧାଳରର ଉତ୍ତର ଅସ୍ତ୍ର
ଅଳ୍ପ ଚାର୍ମିରେ ଦୀକଦାର ହେବାର ଉପରୁକ୍ତ
ବୋଲି ମନେ ଦରି ମାହାର୍ତ୍ତ । ଅଧାଳରର କର୍ମ
କମାତ୍ରକ ଭାଷ୍ୟକୁ ଏହି ଏହି କର୍ମ କରିବାର
ଦ୍ୱାରାବୋଲି ଏହି ମୋହିତର ବିର୍ଦ୍ଦିଲମ୍ବ
ବିଶ୍ୱ ନମନ୍ତେ ଅଧିକା ଚକ୍ରାମକ୍ତର ହୋଇଥାଏ
ପରିଲୁ ଅଧାଳର ଉତ୍ତରମାନକର ଦରବାର
ଜଳମାତଙ୍କର ପେନସନ ଏହି ପୁଣ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନ
ଅଳ୍ପର ଏକଣ୍ଠ ଦିଗ୍ବିର କଳାଗର କରିବା
ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମସାଧ ବାହି ।

ପାଦ୍ୟକର ଶୟକୁ ଆଜନ୍ମନ୍ତିବ୍ୟାପର ଅଧିକ
ଏହାକ ପ୍ରସ୍ତୁତକଳର ଅଭ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥେ ତଣ
ଛାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ଅରଥା ହେଲିବ ବ୍ୟାପ
ବନ୍ଦାଇଅଛନ୍ତି । ଏକ ଏ ବନ୍ଦାଇକବୁ ଅବେଳା
ଦେଖିଲା ଦୟିଶ ଅଧିକାରୀ ଓ ଏକବେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲେ କରିବାକର କହୁ ଅବୁକଥା ହୋଇ ତ
ଥିବା ଚାହିଁର ପ୍ରତିକାମ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା । ଦେଖିବା
ନାହିଁ ବସିବ କରିବା କାହାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଦୂରେ
ଦୋର ଅର୍ଥାତକ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେଲ ଏତିବ୍ୟା
ବହିଅଛନ୍ତି । କି ବେ କିଷ୍ଯ ବିଶ୍ଵର କରିବା ହେଲା
କିମ୍ବକବିର ଅଧିକାର ସେମାନେ ସେହି ଦେଖିଲୁ
କି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲାଇବା ଅବଧିକ ବନ୍ଦାଇ ନାହିଁ
ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ୟବର ଅସୁକ୍ର ମୋହଳେ ଏତେ କଥ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତ ଛାରେଖ କରିପାରିବୁ ଯେ ପୁରାଣ
ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଥିଲେ ଏ ସମସ୍ତର ତେମା
ସମ୍ବ୍ରାତକଳ ଧୂତର ଦେବାଳୁ ଅର୍ଥରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏଁ ଚେମନ୍ତି ଉତ୍ତର ଦେ
ଇ ପାଇବାକ ତଥ ତେବେବି ପ୍ରସଙ୍ଗର ଭାବ
ଏହିପରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି ମାନ୍ୟବର ଖୋଜେ
ମନେ ବଦଳି ଯେ କୌଣସି ତେବେ ଅମ କଥ

ଅଛି ମାତ୍ର ଲେଖକମାଙ୍କେ ତମାଙ୍ଗତ ଦୟାଦୁ ହେଉଥିଲା
ଅଛନ୍ତି । ଏଥିକୁ ଭାବାଙ୍କର ସ୍ଵଭାବ ବ୍ୟବରଣ
ଉଚିତ ଯେ କହିବାକୁ ପୋଷଣବ୍ୟକ୍ତିମାଙ୍କେ ବିଜ୍ଞାବୁପ୍ରାୟ
ଅଛି କଠିନ ପରାମର୍ଶାର ଏମନ୍ତ ନୀମାଂଶ୍ବା କରିବା
ଅଛନ୍ତି ଯେ କ ୫ ର୍କ କେଳା କଟୁଇ ତର ଏହି
ସମାଜ ରହିଥିଲୁ ଏହି ଏହାହାର କିମ୍ବା ଅନିଯୁ
ହୋଇ ଚାହିଁ । ସେ ବାହାଙ୍କର କର କରିଥିଲୁ କିମ୍ବା
ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ପାତିକ ପ୍ରକାଶର ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ଦେଖି
ବ୍ୟବରଣ ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ଅନ୍ଧାଳକ
ନୁହେ । ମାତ୍ର ଯେ ପରି କିମ୍ବା ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ନାହିଁ
କହିରୁ ଅସୁରକ ଓ ଲୋହତଥିଲା ସଙ୍ଗେ କିମ୍ବା
ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ କ୍ରୂଗ ବର୍ତ୍ତୁଥିବା କିମ୍ବା
ଅସୁରକ ଓ ଲୋହତଥିଲା କୁବ ଦେଖିବେ
ବୌଦ୍ଧଗ୍ରହର କିମ୍ବା ଦେଖି ପାଇବେ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ
ଲେଖିଲେ ବିଦେଶୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଲେଖକର
ବ୍ୟବହାର ଯୋଗାଦ କବିତାର ଆମଦାଳ ରେଖି
ଦେଇ ଫାରମାର ଅବଧାର ଖୁଅ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର ଦୂରିପକ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଦେଖି ଯେ
ଏ ସମସ୍ତ ସାଧାରଣ ବୌଦ୍ଧଗ୍ରହ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ
ଦୌର୍ଲିଙ୍ଗପେ ବିକାର ପମବ କିମ୍ବା ସେ କିମ୍ବା
ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହା ଗୋଟିଏ କୃତି ହେଲାର ଲେଖକ
କିମ୍ବା ବୌଦ୍ଧଗ୍ରହ ସରକୟ ଦେଇଥିଲୁ । ମାତ୍ର
ସେବେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ବାତିକାର ଆମଦାଳ ପାଇଁ
ବାରେ ହେଲାର ବିଳାସ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗକୁବି, ରେଖିଲେ
ଅକ୍ଷୁ ପ୍ରଥାକଟଃ ଏମ ଓ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଖିଲୁ ଯାହାର
କରାନାମ କରିବାର, ଅଥବା ଉତ୍ତରମନ୍ତିକପର

ଅଧିକାଂଶ ଉଚ୍ଚତା ପୁଷ୍ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାର କାହାର ଦେଖାଯାଏନ୍ତା କାହା ହେଲେ ସେ ପ୍ରଫଳର ଦୋଷର ଗାର ବାଟ ମଳିଲ୍ଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦୂଷ ଘରଣା କହୁଥିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । କାନ୍ତିକରେ ଅଧିକ ମେଳନର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୂରୀ ଅଧିକ ଅନ୍ତରାଳ ହେଉଥିଲା, “ସୁ ଶ୍ରୀଙ୍କ ସାମିକ୍ଷାତାରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜୋଦି ଦକ୍ଷା ଅବାୟ ଦେଉଥିଲା, ମହାକଲେବନାମେ ସେବିଂବବାହରେ ଅଧିକ ଦେବୀ ଜମା ହେଲା ଅଛି ଅଧିକ ବାଣିଜ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଭାବରେ ଅଧିକରେ ଅଧିକାଂଶ ଲକତମ କହିଲ ଅନ୍ତରାଳ ହେବା ନାହିଁ । ଅରୁ ସେକେ ଅରୁ ଉଚ୍ଚତା କମ ଅବସ୍ଥାର ଲେବ ଏହା ଅମଦାଳ ଦୁଇଥିବାକୁ ବାକିଲାଇ ପ୍ରୟୋଗେ ରୁଷ୍ମୀଯାକେ କୃପା କରୁଥାଏନ୍ତେ ଭାବେ କି ପଳ ୫୫୦୦୧୫୦୧ ବାଲକେ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ମଳ ଲୁଗା ଓ କିମ୍ବା କର୍ମରେ ଲୋହର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିନାନ୍ତେ ପାଇଁ କମ ମହିନେ ଭାବରେ ଅମଦାଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତା ?

ନାଥବର ସମ୍ମାନମ ବାହାତୁଳ ମନୋବିଜ୍ଞାନକାରୀ
ଶିକ୍ଷଣ ପାଠ୍ୟ ପରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବର୍ଣ୍ଣନା
ବର୍ଣ୍ଣରେ ଦେଖିବ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମ୍ମ ମନୋବିଜ୍ଞାନ
ବିଭାଗ ପାଠ୍ୟ ପରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ

କର୍ତ୍ତରଙ୍କ ଉନ୍ନତ ପତଳେ ରସ ବିଷୟ ବିବେଚନ
ହେବ । ତାହାର ଦାତାନ ଅବଲମ୍ବନେ ବାହୀନା
ପ୍ରକ ରବଣୀମେଘ ସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲା । ଶ୍ରୀମଦ୍
ଶାସ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତାମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ତନ୍ମାର
ଶବ୍ଦା ପଠାଇଏ । ଶିଖା, ସଂସ୍କାର ଓ ପୂର୍ବ କିବ-
କିବୁ ଯେତେ ଶବ୍ଦା ଏ ବର୍ଷ ଦିଅ କଲା ତାହା
ହେବଳ ଏହି ରଷ୍ଟ ସନ୍ଧାନେ ସଜେବ ଜାହିଁ ।
ମାତି ଥିଲେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଭଲ ଦେଲେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବ୍ୟୟ ଦେବ । ମୋହରିଲାର
ଜଳାଙ୍ଗାନା ସମସ୍ତରେ ମୋଟ କଙ୍ଗାରିବାର
ଓ ବଜାରକାର କଞ୍ଚ ଥୁବାର ସତ୍ୟ ଅଟେ ମାତି
ବନ୍ଦରୁକ୍ତିରେ ତାହା ନିବାରଣର ତେଷ୍ଟାରେ
ଅମନୋଯୋଗୀ ଜାତାଙ୍କ ।

ମାନ୍ୟବର ସୁତନ ସାହେବ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସର
ବିଶ୍ୱାସ ପେଣ୍ଠିଲକ୍ଷ୍ୟର ବନ୍ଦା ଉପରେର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶ
ବନ୍ଦ ସାଧା ଅପର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି କି ଲୋକଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର
ଉପରେ ଲବନ ଦର ଶତବିର ଚଂଚଳ ଏବଂ
ଲୋକାବେ ପତ୍ରଥାରୁ ତାଦା ସାର୍ଥାର୍ଥ ନୁହେ । ସାଧା-
ରିଗ ଗର୍ବବ ଲେବ ଅଥବା ମୁକୁତୀର ଅସ୍ତ୍ର
ଦିନାତ୍ମ ଦୂରଅଶ୍ଵା ବା ମାସକୁ ଖାଁଦିଏ ଅଶ୍ଵ
ଅଟେ ଏହି ଛାଇୟ ଲ ତିଳକାର କେତେ ଦିନ
କାହିଁ ଦେଇ ଅବଶ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଦେଖାବ
ପାଇଁ ପାଇୟ ଏହି ଅବଶ୍ୟ ପାଇୟ ପାଇୟ ।

ଅର୍ଥ ହତବନ୍ଧ ଭୂପରିଲାଖିତ ଦେଶରୁ
ପାଠ୍ୟମାତ୍ରେ ନେଷରକାରୀ ଏମାନବର
ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ଚାହା ଖଣ୍ଡନର ବଳାବଳ ନଈୟ
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ।

ଏଥେ ଉତ୍ତର ମହାମାନୀ ସର୍ବପଳି ମନୋ-
ଦୟ ସେଇଁ କରୁଥିଲୁ ଗୃହା ପ୍ରଦାନ କର ବଳେ-
ବର ବରୁର ଶେଷ କଲେ, କହୁଥିଲୁ ସର୍ବେଷ ମର୍ମ
ଏହି ବି ବ୍ୟସରୁ ଅସ୍ତ୍ର ବଳାପରିଲେ (୫) ଉଚ୍ଛବ
ଶତ, (୨) ଶାସନ ବ୍ୟସ ଦୂର ବା (୩) ହୃଦ୍ରା
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କର ହୃଦ୍ରା ଲୋଦର ବ୍ୟସରୁ
ହୋଇଥାଏ । ସୁଅନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଛବ ଶତର
କଥା କିମେନତ ହୋଇ ଗାହି ଏମନ୍ତ କୁଟେ
ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛବ ଅପେକ୍ଷା ଅବ୍ୟ ଦୂର ଦିଶ୍ୟ କେବଳକୁ
ଅଧିକ ବାଧୁ ଅବାକୁ କହିର ବିଜସ୍ତା ଅଗେ
ହୋଇଥାଏ । ଦୁର୍ଗମୀତି ଧାରକ ପ୍ରକା-
ମାନକୁ ଅଭିରାଧ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବାକୁ ଅଗନ ଶୁଭା
ଖଳକା ଦାସକୁ ଦୂର କହିବା କାରଣ ଦୂର
ଦେବି ଦେବା ପଞ୍ଚ ହାତ୍ର ଦିଥ ହାଇଥାକୁ ଏହି
ଶିଳାମାନଙ୍କର ମରଳ ଦିମନ୍ତେ କୃତ ବନ୍ଦାର
ଶ୍ରୀପକାରେ ଦକ୍ଷା ମହାତ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଶାସନ-
କାର୍ଯ୍ୟର ଦସତ କିମନ୍ତେ ଅଧାରତ, ପୁଣ୍ୟ,
ଶିଶ୍ବ, ଶ୍ରୀମତୀ, କଳପଶାଳୀ ଭବଧାର ବିଦୟରେ
ଯଶ୍ରାବନ୍ଧ ବ୍ୟସ ରୂପ କରିଯାଇଥାଏ । ଏ ସବୁ
ଯେତେ ପୁଣ୍ୟକଳ ଓ କଳଯାଧିକାରକ ଯେବେ

ମଙ୍ଗଳକର ଶିକସ ଉଦ୍‌ଧା ହେବେ ନୁହନ୍ତି
ମାଳୀବର ଗୋଟେର ବହନ୍ତି ହେ ଶିତମଜ୍ଜ
ଅଧିକ୍ରମ ବୋହରେ ଲେବେ ମୁଣ୍ଡି ଦେଉଥିଲା
ଏଥିଲୁ ସେ ଯେବେ ଉଚ୍ଚରେପଳ ତୌଣେଷି
ଦେଶରେ ଯାଇ ବହୁତକ କାମ କରିଲୁ
ହେବେ ଶିକସ ଦରରେ ସ୍ଵଦେଖରୁ ପଳାଇ
ଅସିଦାରୁ ବାଟ ପାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ମନେ
ଶିକସ ଛାତର ଆପଣି ତାଟି ଦେଇ ଶାଶନ-
ବାର୍ଯ୍ୟର ଭୂଷଣ ସମ୍ମରେ ଅଳେବ ତଥା
କହିଲେ ଏକ ପୁଲାସ ସମ୍ବାଦ ଜିଣ୍ୟରେ ଲୋଟିଏ
କମିଶନ ବସଇଗାର ନିଷ୍ଠପୁ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ
କଲେ । ବେ ଅଳେକଷ୍ମୁତ୍ତବ କମିଶନ ବସାର
ଆଇଲା ଏହି ପୁଲାସ କମିଶନ ତାହାକୁର
ଶେଷ କମିଶନ ହେବ । ଏହା ବହି ସବୁ ବଜା
କଲେ ।

ଏସବୁ ପାଠିବାକେ ବୁଝିଲେ ଯେ ଅର୍ଥ-
କବିରୁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ ସେଷବୁ ଛାତିର କାର୍ଯ୍ୟ-
କରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ହୋଇଥିଲେ ଏ ବର୍ଷ ଆୟୁ-
ଅଧିକ ଦେବାରୁ ସେଷବୁ କରିବାକୁ ସମ୍ମା-
ନୋଦିଅଛନ୍ତି । ଏତା ଅବଶ୍ୟ ସଜ୍ଜର କିମ୍ବୁ
ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ଦିଗରେ ସେବିବାରୁ ହୁବି
ସଙ୍ଗେ କରାଗତ ବ୍ୟୟ ଦୃଢ଼ି ଦେଇଥିବ
ଦେବେ ଚରଣର ଲୀପିବ ଦେବାର ଅଧି-
କାହିଁ । ଆୟୁ ନିଅନ୍ତର ହେଲେ କର ହୁବି ଦେବା
ଏକ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧିକ ହେଲେ ବ୍ୟୟ ଦୃଢ଼ିବ ଏହିର
କରାଗତ ବ୍ୟୟଥିଲେ କର ଶୁଭ କେବେ
ଛଣା ଦେବ କାହିଁ । ଦରଂ ଆୟୁ ଲିଅନ୍ତି
ଦେଲାକୁ ଆହୁର କର ଦାଢ଼ାଇବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ-
ଦେବ । ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ବ୍ୟୟ ଉଦୟର ସିମା ରହ-
ିବା ଉଚିତ ଏକ ସେହି ଦେବୁ ଆୟୁ ଉଚିତ
ଦେବା ଶୁଣେ କରିଲୁବ କିମ୍ବି ଲୀପି ହୋଇ-
ଥିଲେ ସନ୍ଦେଖାପାଦକ ହେଉଥାନ୍ତା ।

(६१५)

✓ ଲେଖିଲୁ ଦେଖିପାଇଲାଟିର ଚକଳ ଛମାବନ୍ଦି ।

ସଙ୍ଗ ଦଳ ପଦାଶମ୍ଭୁ, — କଟର ମୁଖରିପାଲ
ତଳ ନୂତଳ ହୁମାବଳ ଦେନ ସବୁର ସାଧାରଣ
ଲେବଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅଳକ୍ଷ ଭ୍ରମ୍ଭେନ ହୋଇ
ଥିଲା କଥା ଅପର ଲେଖିଅଛନ୍ତି, କାହା ଅଫରେ
ଆଗରେ ବଢିଥିଲା । ଗୁରୁଥାତେ ତାହାର ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଦ୍ଵରାରେ ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ଆଜବଣା ନିବାରୀ
ଅନ୍ତେବୁକ କହେ । ଆମେମାତ୍ରକ ଯେତେହୁର
ଥିବାକ ହୋଇଅଛି, ଦେଖୁରେ ଏପରି ଅଳକର
ସଥେସ୍ଥ କାରଣ ଅଛି । ଅଯଥା ଜମାନବିରେ
ଲୋକେ କୁଞ୍ଚ କାରିର ହୋଇପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।
ଅପର ସେ ସବୁ କଥା ସ୍ଵର୍ଗରୁପେ ଭାବେ
ଦୂରାହୁନି । ଏଠାରେ ଥିବା କହିବା ନିଃସ୍ଥୋ-

ଜଳ । ହେଲେ ଏ କରିବି ଜମାବତ୍ତଳ ଦୁର୍ଗଟ
ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ଆଜି ମାନ୍ ହେଉଁ ।

କଥାରେ ବନ୍ଦିଲୁ ‘ପରିଷଳ ଅଧିକା ଆସୁ
ଲେବନ୍ତ ଅଜିହ ଦେଖି ଦିଶେ’ । ଏ ସାଧାରଣ
କଥାର ବନ୍ଦିଲଙ୍କର ସେପରି ଏ ସମ୍ବାଦରେ ଦେଖା
ଯାଏ, ସେହିପରି କୌଣସି କୌଣସିତାରେ
ଆଗ୍ରହୀ ମଧ୍ୟ ଲାଗିବ ଦୁଃଖ । ଅମୁମାଳଙ୍କ
ଅସେମର ମହାଶୟଦିତାରେ ଅଭିଭାବିତା କିନ୍ତୁ
ଅଭିଭାବିତ ମାତାରେ ଥିଲାପରି ଦେଖ ଦେଇଥିଲୁ ।
ମୁଦ୍ରିତିଥିଲାଇଟିର କର୍ତ୍ତାମାତାର ଦେଶ ଦୂରଦୂରୀ ଓ
ବୁଝନ୍ତି ! ତାହା ନ ହେଲେ ଏ ସହିରରେ
ବସନ୍ତାରେ ତର ସହିତା ଲୋକଙ୍କ ଥିଲୁଥାବି
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଥଳେ ନିଜ ନିଜ ବିଷ୍ଣୁର
ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଡଳଙ୍କା ଉପରେ ଅବିଧାବ କର ଏବଂ
ସହିରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାକ ଅବସ୍ଥାକୁଣ୍ଠି ଦିତା
ମନ୍ଦିର ନିଷ୍ଠି ଥାଏଁ । ସେମାତକ ମଧ୍ୟରୁ କାଦାରି
ଠାରେ ଏ ଗୁରୁ ଭାର ନିଷ୍ଠ ନ କର ଜଣେ
‘ରହିଲୁ ବଢ଼େଇ’ କୁ ନିଷାଦନ କରିଲେ
କାହିଁକି ? ଅସେବର ମହାଶୟ ଘୋରାବ୍ୟାପୀ
ଦେବେ ପର ? ସେ ଯୋଗବଳରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତରେ
ଅବସ୍ଥାରେ କରେ ବସି କୁଣ୍ଡ କେଇଥିଲେ—
କେବଳ ଲୋକଙ୍କ ଜାଗନାଭାରଣ ଦର ଘର
ଦୂରି ଗୁରୁଥିତେ ଥରେ ଦୁଷ୍ଟ ପକାର ପଦେ
ଅପ୍ରେ କଥା କହ ନିଜ ସିକାନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଜମା ବସାରଫେର ମୁହଁ ଯାଉଥିଲେ । ଏ
କଥାର ପ୍ରମାଣ ଦେଖନ୍ତି ।

କଳିଲସାହୁରେ ପ୍ରେସ ଅଳ୍ପକୁ ପ୍ରାୟ ୫୫
ମାତ୍ର ଦେଲା ପ୍ରାପ୍ତିକ ହୋଇଥାଏ । ଗଜ ତୃତୀୟର
ମାତ୍ର ଧେରରେ ୯୦୦୯ ସତର ଥିଲୁ ବ୍ୟବ୍ସର
ପରିମାତ୍ର ହୃଦୟକ ଶ୍ରୀମତୀରେ ହୋଇ ବରା ଯାଇ-
ଥାଏ । ଅନ୍ୟେକର ମହାଶୟ ଉଚ୍ଚ ବରିଷ୍ଠରେ
ସେ ହୃଦୟକ ପରାମା କର ପ୍ରେସର ଥିଲୁ ବହିଲାରେ
ଥର ପାଇଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେ କାହାର କରିବେ
କାହିଁକି ? ଯୋଗ ବା କଳାର ପ୍ରଭାବରେ
ଅଗ୍ନିବ୍ୟାପେ ପ୍ରିର କରିବେଳେ, ପ୍ରେସର ଥିଲୁ
ମସକୁ ଟ ୧୦୦୦/୪ ଥିଲେ ! ! ନ ହେବ ବା
କାହିଁକି ? ବିତ ନାଲୁବଳାର ସଦର ବସ୍ତୁ
ଭାବରେ ଏହିକତ୍ତ ହୋଇଗାରେ ପ୍ରେସକାରୀ
ନିରାକୁ ଧରେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୨୦୦୯ ଥିଲୁ ହେଲା
ଅବ । କୋଧତ୍ତର ଅନ୍ୟେକର ମହାଶୟ ଦୟା
ପରିବର ହୋଇ ଟ ୧୦୦୯ କାବ ଦେଇ
ଟ ୨୦୦ ଟ ଉପରେ ଗାଢ଼ ଧରିଥିଲାଣ୍ଟି !
ତପ୍ତିର ଜମା ଖରଚ ସଥା ସମ୍ପର୍କରେ ସଥା
ପ୍ରାଚରେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦିତ ଦେବ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏକିତି
କହୁଥାରେ ଯେ ବର୍ଷ ନଥରେ ଥିଲୁ ଅନ୍ଧେରା
କହୁଥା ପରିମାର କରି ବିହିନ୍ଦ ଦଳ ପଡ଼ିଥାଏ ।
ତାଙ୍କ “ବୋଇ ଉପରେ ଲକିଗାହିଛି” ଟ ୨୦୦୯ କି

(ଅର୍ଥାତ୍ ଜାହରେ କି ବେଳରେ) ପଠାଇ
ନାହିଁ ଦେବ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଭୁଲରେ
କଷେତ୍ର ବାରାତ ସୁବାନ୍ତ କରେ ଓଡ଼ିଆ
ମୋଦିଶ୍ଵର ରଖିଥାଏଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରରେ ଯାଇ
ଲେଖିଲେ ତତ୍କାଳ ମାତ୍ର ଉପାଧାନରେ ଅମୂଳ
ନାମ ଓ ଠିକା ହୁନ ବା ଇଂବର୍ବରେ ଲେ
ଖିଲେ ବିବରିବେ ଅମୂଳ ବସୁନ୍ଧର ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାଳୁମାର୍ତ୍ତ ଗୋଲାଳାଥ
କୃତଗତି ପାଇଁ ଦିଗନ୍ଧ ପିଟି

ବିଜ୍ଞାନ ।

କବିତାରକାଥ ହଣ୍ଡାରଦଳର
ଥିମୁଖେତୋତ୍ତର ଚିତ୍ରାଳୟ ।

୧୦। ୨ ନଂ ବରଷାପୁଣୀଟି, ସିମଳା,
କିଲୁବଜା।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଇଲ ତୀରଧ୍ୱରେ
ଚାଇ, ଦୂର, ମଗଳାଶ୍ଵର ବା କୃତ୍ସମ, ଏକ ସ୍ଥାନ
ମୁଣ୍ଡା ପ୍ରକାଳାକାଳାକଳ ମହିଦୁର୍ବଳ୍ୟାକ (ଦସ)
କୁଳେ ବିଦେଶସ୍ଥ ସେବିନାବନ୍ତ ଧୀତାର ଅବସ୍ଥା
ଜାଣାଇ କେତେବେ ମ୍ୟାନସ୍ତା କେବେ ପଠାଇବା

ଯୋଗସିଦ୍ଧ କଟିକ |

(ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦେଶ ସୌଗତିକ ସାହିତ୍ୟରେ)
ଏହି ସୋଗପ୍ରସ୍ଥତ ସ୍ମୃତି ଉତ୍ସନ୍ଧାର ମାନବ
ଦେବର ଲକ୍ଷ ପତଙ୍ଗର ଦୋଷ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାନୀ
ପୀତା ଅରେଇବ ହୁଏ । କହିବାକୁ ଏହି ତାତ୍ପର୍ୟର
ମନ୍ଦିର ବୁଦ୍ଧିବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ଆରେଇବ କହିବା
କିଷ୍ଟରେ ଏପରି ମନ୍ଦିରୀଷ୍ଟ ଅଛି ତାହିଁ ।
ଯକ୍ଷତ ଦେବରରେ ସେଇମାନଙ୍କର କୋଣ୍ଠ
ପରିଷାଳ ହୁଏ ତାହିଁ, ଅହାରର ପରେ ଅନୁ-
ଚେତ୍ୟାର (ଅଧିକାରୀଙ୍କ) ଉଠେ, ମାୟଦୂରି
ହୋଇ ଯେତ ପୁଣେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ କରିବୁବେ ହୁଏ
ତାହିଁ ଦେବମନ୍ଦିର ପରରେ ଏହି ଜୀବନ ଅବଧି
ଏତ୍ୟତର ଅର୍ଥବେଳ, ଦୟାନର, କୃତ୍ୟାମୟ,
ଅନୁଭୂତି, ଶୋଅ, ସକଳପ୍ରକାର କୁଳ, ଶିକ୍ଷା
ମେଳ, ପାଇଦୋଷ, ଶଶବରେ ପରାକାର ଚକ୍ର,
କଣ୍ଠ, ସ୍ଵଧ୍ୟଦୋଷ, ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିରଳତା, ସୁରୁଚ୍ଛା-
କାରି, ବିକ୍ରମ୍ୟ, ମେହବେଳ, ମସ୍ତକଗ୍ରୂହ,
କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁ ଦୂରସ୍ତାବ ଓ କାଳିତା କିମ୍ବନ୍ଦରି
ଅବସର୍ୟ ହୁଏ । କାମବେଦନ, ବନ୍ଦପାଳ,
କୁଷ୍ମଦବାଦର ଦ୍ଵାଳ, ସକଳପ୍ରକାର କାଷ୍ଟେଷେଗର
ମହୋର୍ଯ୍ୟ । ଧାଳେକାମାନଙ୍କର କଳୋତୋଷ,
କାଧକବେଦନ, ପୁରୁଷ, ଶେଷ ଓ ବଲପ୍ରଦବର
ଏବଂ ମୂର୍ଚ୍ଛାଦ ବିଦ୍ୟପାଢ଼ାର ଧୀର ଶାନ୍ତି କୁ

ଏକ ଶଶରର ଲୁହଣ୍ୟ ଦେବ ହୋଇଥାଏ ।
ଦେହରୁ ବେଗଚାଳେ ଦର ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅତିବା
ଏହି ଜୀବନର ପ୍ରାତିକ ଦାର୍ଶିଣ୍ୟ
କାଂ ଦକ୍ଷିକାଧୂର୍ମ୍ୟ ଏହି ଶଶର ମୂଲ୍ୟ ଅଠଥଶା
୫୦୦ ଦକ୍ଷିକାଧୂର୍ମ୍ୟ ଏହି ଶଶର ମୂଲ୍ୟ ଏକପଦକା
ପ୍ରଧାରିତ କେତେ ଏହିଅଶା ଏହି ପ୍ରାତିକାମ୍ବଳ କୃତ
ଅଶା । ତେବେବୁ ଦେବବସ୍ତ୍ରାପଦ ଏହି ଜୀବନ ପଠାଯାଏ

ବ୍ୟକ୍ତିର କରନ୍ତୁ ! ବ୍ୟକ୍ତିର
କରନ୍ତୁ !!

卷之三

କୁରତବାଣୀ ସେଗେଇର ଅଛି ଲୟୁର
ଦାରଣ ବାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନ ୧୯୮୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ୩

ଏବେ ଗମୋନ୍ତିକାର ମିହଦୀର ।—୧୯୧ ର ସପ୍ତଜ୍ଞ
ମହି, ମୁହଁରର ପ୍ରଥମ ଟିକ୍, ଉପରାମାର ଲାଙ୍
ଗାହପାତା, ପାଇଁ ଆଶ୍ଵରାଜ, ମୁହଁର, କାନ୍ଦାଖାତା
ମାତ୍ରମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ, ଅପରିହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରୋତ୍ସବ, ଟିକ୍
ପ୍ରଥମ ଏହି ପରାପରା କଥାକିମ ଜ୍ଞାନକାଳ ମେହନ୍ତି
ହା ଏକମାତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ । ଶୁଣନ୍ତି ଉତ୍ସବର ଏ କିମ୍ବେ
ପରାପରା ସହା ଦଳର ଅଛି ତିକ୍ଷ୍ଣ ଅନ୍ତରୁତ ହୋଇ
ଛି । ଏହି ଉତ୍ସବର ହାଲା ପରିବା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପରିବା କୃଷ୍ଣ ଏବଂ ପ୍ରେମି ଏବଂ ସହା ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
କିମ୍ବେ ଜାଗନ୍ନାଥ ଏକମାତ୍ର କୃଷ୍ଣ ।

କୁଳାଙ୍ଗ ପିଲାର ମାନ୍ୟବକ

ବେଳେମେହି—ଶ୍ରୀ ପୌରୀ, ଆଜୁ ତାଙ୍କ
ଦେଖାଏ, ମନ୍ତ୍ରୀ ବେଳେ, ସହାଯ ହାତ, ଉଚ୍ଛବୀ
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରମାଣ, ଦୋଷ ମାତ୍ରେ ତଥା ଯାହାମୁକ
ପାଇବ ମହିଳା ମହିଳା ମହିଳା । ସହାୟ ଦେବେ କଲେ
ନିଜ କଲେ ୧ ବରା ଗତ କଲେ କଲେ କଲେ । କେ
କେବଳ ବାପ, ପାପ କଥ । ପଢିପି ଏହା ଦେବେତି
ଦେବେ ଦେବ ଅନ୍ତରେ ଏ କୃପ ଆହାଦେବେ ଦେବ
ବାହା ଯାଇ ଅବାକ ଦେବେ ହାହ ।

ମେୟି ହେଁ ମାତ୍ରମେ ହେଁ

ତାଙ୍କରମ ହେଠିଲୁ—ଏହାକୁ ଲକ୍ଷଣର ବସନ୍ତପଦାର ଶାହୁ, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଜାହୁ ଅଛେ

ଦେଖିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା କାହାର ଜିମ୍ବାର କରିବାରେ ଅର ଗାସ୍‌
କିମ୍ବା କାହାରେ ଏହରେ କାହାର କରିବାରେ ନାହିଁ ଯାଏବେ ।
ନିମ୍ବ— ୧-୫ ଡାକ୍‌ମାସିଲ— ୧-୫
ଟିକଣ— ୧-୫ ସଟକ ଏବଂ ଖୋଲା
୧-୫ ଦିନ କରି ଧରିବାରେ କରିବାରେ ।

କେତେବୁଦ୍ଧି ଏ କୋଣ କୁମରାଜ କପବାର
ଏହି ଜୀବନର କମଳର ଏହି ଥତି ଅଛେ
କୌଣସି ଜୀବନରେ ତାଙ୍କା ହେବାଯାଏ ନାହିଁ ।
ଗେଲେ ଭୁମେ ମନେ କରିଥାଏ ଯେ କୁମର
ବେଳ ଅଶ୍ଵାଶ, କୁମର କରିବାକ କରିବାକ ବୋଲ
କୁମର ଶତ ଯାଇଥାଏଇବୁ, ସହ ଯାଇଥାଏଇବୁ
କିବରଥ ଏଇ, ଫଣ୍ଡେଖାଇଲ ଗେଲାକ କିଥାକିଛି
ପଦବ ପ୍ରକଳନ କରିବ ପ୍ରକଳନ ପେଣେଇ କିଏହି
କୁମର ଜୀବନରୁ କଟାଇ କରିଥାଏ, ଗେଲେ
ଥରେ ଏହି ଜୀବନରୁ ପଥାର ତଥ ଦେଖ,
ପରିଷରଙ୍କ ଦେଉି ଅଚୂରାହିବ ଦେବ
ବେଳବଜାଇ ହୋଇ ମୁଖରେ ଆରଜାନନ୍ଦ
କିବରଥକ । ଦିନବେଳୁ ଏହାଏ ପଞ୍ଜିଶାଳ
ଥଥର ପ୍ରାଣୀ ବିଦ୍ୟାଏତ ମନୋରଧ ନିରପ୍ରକଳେ ଏ
ଦେବର ଜେବେ ଅମବାଜାର ହୋଇ ନାହିଁ ।

କେ କେ କାହାରେ ସାଲାମ୍, କାନ୍ତିଲିଙ୍ଗ
ଅବେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଷ୍ଣତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ
ପାଇବେ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଇ ସୁନ୍ଦରୀ ସମୟରେ
କୁଟିଶେଷରେ ପ୍ରକଳାହାଇ ଧାରଣ କରେ ।
କେତେବେଳେ ତାମା ଯନ୍ତ୍ରିକ ଲାଭ ଘରେ
ଦୋଷରୀଏ । ଅତି ସତର ସମୟରେ ଅର୍ଥ
କୁଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଇ ସମାଜ ପରି
ପାତ୍ର ହୁଏ ଥାଏ । ଦଶା ନିୟମରେ ଅଧିକରେ
ରହିଥାଏ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ

ଶ୍ରୀକମାଟିକା ।
ବାହାର ସପ୍ତମ ବିଷୟର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅନ୍ତରେ ଦାଦାହିଲ ଅସୁମ୍ଭୁତ ଗୁଣବିଶ୍ଵାସାଳିକା ପ୍ରଦଳ ଉତ୍ସବ ସେବକ ବର ଅସ୍ତରା ଅର୍ଥବ୍ୟୁତ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଦ୍ୟା ଜୀବନର ନିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ !

ପ୍ରାନଳୀନ ।

ଦୁଇଶ ପାଖର ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ତର ।।

ତାଙ୍କୁ ଜେ, ଶୀ, ମାଟେକ ସାହେବଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଜରୁଦୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଆର୍ଦ୍ଦ ଲୁଗରିଷ୍ଟ୍ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଫଳପୂର ସେହି—

DANZIN

ବୃକ୍ଷ ନବର୍ତ୍ତମେଘଙ୍କ ଅଳନ ଅନୁଯୋଦୀ
ଗେଛିଅଶ୍ଵାକର ।

କରିବନ୍ତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦେଶ, ସେଥି ଜିମନ୍ତେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବସୁଥଠାରୁ ଏହିବେଶବାସିମାଳଙ୍କ ଉତ୍ସୁକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ଦୁଇ ଏବଂ ତାହାର
ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଘଲରେ ଧାରୁଗୋପିବାଲ୍ୟ, ମେତା, ପ୍ରମେତା, ଶ୍ରୀକରାତିଲା, ବିକ୍ରିତ୍ୱ, ପାଇତ ବିକ୍ରି, ଏମନ୍ତ କି କୁଣ୍ଡଲେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋର ଦୂର୍ଲଭ
ମାଦନଜୀବକରୁ ଅଷ୍ଟାର ଓ ଅବରମଣ୍ୟ କରି ପଦାର୍ଥ, ଏହି ସନ୍ଧଳ ସେଗ କବଳରୁ ଭାବରାସିମାଳଙ୍କ ଉକ୍ତାର ଜିମନ୍ତେ “ଜ୍ଞାନକଳି” ଅବସ୍ଥା
ଦେବାର ପ୍ରସର ପ୍ରକଳିତ ଫଳଦୟକ ଜୀବତ ପ୍ରଚଳନ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅବଶ୍ୱର ଦୋର ନ ଥିଲା । ସେଥି ଜିମନ୍ତେ, ଡାକ୍ତର ମାନ୍ଦିକ
ପାଦେବ ପର୍ଦକାଳବ୍ୟଧା, ଅସାଧାରଣ ତେଣୁ ଓ ଅନ୍ଧବସ୍ଥା ଓ ଅଛମ୍ଭ ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିକାର ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଫଳରେ ଦିଷ୍ଟଣ ଅମେରିକାର
ପ୍ରାଚ୍ୟ ପ୍ରଦେଶଜୀବ କେତେବୁଦ୍ଧି ଲାଗା ଓ ମୁକ୍ତ ଜୀବନ୍ସଂସକ୍ରମ ବ୍ୟକ୍ତିଶ ଜବର୍ମିନେଶ୍ୱର ମାମୀହୋପ୍ରୀୟାର ଅନୁମୋଦନ ଅସ୍ଵରୂପ, ପଢ଼ିବା
କୁ ଡାକ୍ତରୀମା ପ୍ରକଳିତ ଦେବୋତ୍ତମ ପ୍ରଦିଷ୍ଟି, ବିକ୍ରି ପରମାରକ ଓ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧିକର ଜୀବନର ବିଶ୍ଵାରେ କୁବଳ ବିଶ୍ଵାକିଳି ପ୍ରକିଣ୍ୟାର ପାରବୁଲେଖନ
କରି ଶାକ୍ସାଯଥିବେ ଏହି ମନୋରାଜିଶାଳୀ ଜୀବତ “ଜ୍ଞାନକଳି” ଅବିଷ୍ଟାର ଦୋର ଭାବରମାନିକଳର ମନ୍ଦାନ ଅଗ୍ରାହ ଦେଖିବୁଗା ଦୋରରେ
ସେବେ ଭୁମ୍ପେ ମନେ କରିଥାଏ ଭୁମ୍ପେ ବେଗ ଅସାଧ ସବ ଭୁମ୍ପେ ତିବସକ ଭୁମ୍ପେ ଅସେଇନ କରିବାକୁ କୈବିଳ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ସେବେ ଭୁମ୍ପେ
ବାଲ୍ୟ ପ୍ରକଳିତ ବିଧିପ୍ରକାର ଜୀବତ ସେବନ କରି ଜୀବନରେ ବିଭାଗ ଦୋଦିଆଅ, ବିଥିପି ଭୁମ୍ପେ କହିଥିଲୁଏ କୁଆ କାହିଁ
ଥରେ ଏହି ମନୋରାଜି “ଜ୍ଞାନକଳି” ସେବନ କରି ଦେଖ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଥମ ଫଳର ! ନିର୍ମାର ଦେବରେ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଥାନ କୁତକ ଜୀବନ ପାଇବ !
ଅନୁଭବଶୀଳ ପୁଣ୍ୟ ଦାର୍ଶନିକ ହେବ ! ! ! ଅନେକବେଳେ ଧାରଣା ଥିଲା ପାର ଓ ଗରମୀର ବିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରରେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ ତାହା ଥିଲା
ତାହାରେ ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧ ଦୁଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପାପ ଅବ୍ଦିଶାଳୀ ଦେଖ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକର ସେ ବିଶ୍ଵାସ “ଜ୍ଞାନକଳି” ଏକାବେଳେ ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧ ବିଭବେଦିଅଛି ।
କ୍ଷେତ୍ରକଳକ ଥାରୁ ଗୋଟିଏ ଦାଖଳା ଥିଲା ଏହି ଯେ ମନ ମୁହଁ ଓ ବର୍ଷ ସହିତ ଧାର ନିର୍ମିତ କରିଦେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଖାଯାଏ । ସାରଥି—ଦେଖ
କୁଣ୍ଡି ବିଶେ । ଜ୍ଞାନକଳି ରୋଗ ଗପି ରଖେ କାହିଁ, ନିଜୁଣ୍ଣ ଅସେଇନ କରେ ଥରେ ଅସେଇନ ଦେବେ ଆଜି ପୁରସ୍କରମର ଦରେ କାହିଁ । ସାରଥାର
ରଖ ଅନ୍ତର୍ମାୟ । ଜ୍ଞାନକଳି ରଖ ପ୍ରାୟ ।

ଡ୍ୟାଳକଳି—ମଦ, ଅମେଲ, ଶୁଦ୍ଧିନୀୟ, ମାର୍କାଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି କୌଣସି ପ୍ରଥାବ ମାହବନ୍ଦିନଙ୍କ ବିଷାଳ ପଦାର୍ଥର ସଂଖ୍ୟା ମାତ୍ର । ଉଥାପି ଏହାର ଏକ ଅର୍ଥର୍ଥ୍ୟ ଗୁଣ ଏହି ଯେ ଜୀବତ ଦେବକଳର କଳ୍ପନା ପରେ ମଳ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ, ଶଶର ତୁର୍ତ୍ତି ଦୁଇ, ମୂର୍ଖ ଦୁଇ ଦରେ, କୋଣ୍ଠ ପରିଷାର ଦରେ, ଡ୍ୟାଳକଳି—ଶାଲକାରୀ ସହାରୁ, ସମ୍ବନ୍ଧ ସହାରୁ, ଜୀବକଳ ସେବକରେ ବୈଶିଶ୍ଵି ପ୍ରଥାବ ଦବା କିମ୍ବା ନ ଥିବାରୁ ସହଳ ବ୍ୟବ୍ରତେ ଏ ବକଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମାଲ ଦୃଢ଼ ଦକ୍ଷିଣାରେ ଦେବକଳ କର ଯାଇନି । ସେଥି ନିମ୍ନରେ ସହା ପରିଚାର ନିର୍ମାଣ କରି ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଜୀବକ ।

ଭ୍ୟାଳକୁନରେ ବି ବି ଘୋଗ ଅଗେଗା ହୁଏ ?
 ୫ । ମେହୁ, ସନ୍ଦର୍ଭୀୟ ପୀଡ଼ା ବ୍ୟାଧ; ୬ । ଗର୍ଭମୀ ଓ ପାରତ ଦୂରକ ରକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା; ୭ । ବାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା ।
 ମେହୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା—ସଥା—ମେହୁ, ପ୍ରମେହ, ସପୁଜ ଧାରୁ ନିର୍ଗମକ ବା ବନ୍ଦ ନିର୍ଗମ ଦେବା, ମୁହଁମୁହଁ ପ୍ରସ୍ତର ଦେବ, ପ୍ରସ୍ତର
 କୁଳା, ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରୁଷେ ବା ଯତେ ସୁତାପର ପଦାର୍ଥ ବାହାର ଦେବାନ ଧୀଲେନ୍ଦ୍ରକ ଦର୍ଶକ ବା ପ୍ରସ୍ତରରେ ଚେତଃପାଇ, ଅର୍ଦ୍ଧାଚ ଶୁନ୍ନ ଚେତିବା, ହୁଣ୍ଠ
 ଦୋଷ ଓ ତତ୍ତ୍ଵନିକ ମୁଖ୍ୟକ, ମୁଖ୍ୟକୁ, ଦୂରକୁ ଛର, ଚନ୍ଦ୍ର କୁଳା, ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କଳପତିବା, ବାଲମୋତ୍ତକୁଳବା, ସୁରଙ୍ଗ ଶକ୍ତିର ଦ୍ଵାରା, ମାତ୍ର
 ଦୌର୍ବଳ୍ୟ, ଦୋଷ୍ଟ ବାର୍ତ୍ତକ, କ୍ଷୁଦ୍ରାମାନିନ, ଅଗ୍ରତ ଉତ୍ସାହି । ଧୀବ୍ୟାଧ—ରକ୍ତ ବା ଦେହ ପ୍ରଦର, ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରର ରକ୍ତ ସ୍ଥାନ, କଞ୍ଚକରଳ, ଗରୁକରଳ
 ଫେରେ ମେହୁପା ଓ କଳକରାନ ରଖାନି ।—ରକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା, ସଥା ।—ଗର୍ଭମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ଵନିକ ପାରତ ପ୍ରସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାଗାଗେ ବା ଓ
 ରହା । ଦୀର୍ଘ ଦାତ ଓ ଗୋଡ଼ର କଳରୁ ଗମନା ହଠା, ମୁଖ୍ୟରୁ ହେବ ରଘୁତିବା, ମୁଖରେ ଓ କାରରିତରେ ଯା, ବାରି ଯା, ଗୁର୍ବିତା, ମାନଦା
 ଚାଲୁକ, ଅଗନତ, ବାହୁ କୁଣ୍ଡା ଓ ସମନ୍ତବ କୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗେଗା ହୋଇଥାଏ । ବାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା ।—ରକ୍ତରେ ବେଦନା ସମସ୍ତ ପରିବର
 କଳକଳ କରନା, ବାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଧାରାବା, ଅଗ୍ରା ଓ ପିଠର ବେଦନା ରଖାନା—ଜ୍ଞାନକଳ—ସ୍ଵର ଶବ୍ଦରେ ଦେନିକ ଏକ ବା ତୁର ମାତ୍ର
 ଦେବନ କଲେ ମନ ରହିଲ ହୁଏ, ଶବ୍ଦରେ ଦୂରିତ ରକ୍ତ ଦୂର କରି ନବନ ରକ୍ତ ଦଶବା ସର୍ବ କରେ ଓ ଶବ୍ଦର ସରକ ଓ ତାରିଖିତିଖ ହୁଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ବୋଲିଙ୍ଗ ଏ ଅଧୀକ୍ଷଣ କେତଳ ଏ ଅବସ୍ଥା, ଯ ବୋଲିଙ୍ଗ ଏ ଦ୍ୱୀପା ଓ ଏ ବୋଲିଙ୍ଗ ଏ ଫ୍ରାନ୍ସା ଏ ଅବସ୍ଥା।

ବୋଲି ଏକେହି — ଛଣ୍ଡା, ବମ୍ବି, ସଲେନ, ଥର, ହି, କି, ଏବଂ ଯେତେ

ଦେଖୁଅପଥ—କ ୧୦ ମର ଅଧିକ ବିହୃଷର ବେତ୍ତ କଲିବନା ବିଜ୍ଞବନର ଗୋଟିଏକ ଠାଳ ସବେ

୧୪ ବନ୍ଦୁରେ ସାହର ଆଗେର ।

ତାକୁ କେ, ଚି, ମାର୍କୋର ଅଧିକ—ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ପାଠେ ହେଲା ।

ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାର ଯାହୁ ହେଲେ ହେତୁ ଏହାରେ ନିମ୍ନ ଅବେଗ୍ୟ ଦେବ, ଚାଲା ସହରା ଯାହିଁ ପାରଦ ପ୍ରଦର ତୋଣେ ଦବ୍ୟକାହିଁ । ଦଳ ପ୍ରକାର ତୋଣା ୧୦ ୫ ଡଳକ ରେ ୧୫ ମୂଳ୍ୟ ଏକମରେ ୧୦ ମୌରୀ ରେ ୧୦

କବିତା ପାଇଁ ଏହାର “ଅପେକ୍ଷା ସେ” |—ଶୁଣି ଯେ ଲୋକର ମାନକ ମାତ୍ର, ଯାହା “ଦେଖ” କେବଳ

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

କେବୁ ହେବୁ — ଶାକର ଯେ ଚାଲିଥ ପ୍ରକାର ଧା ଦେବୁ ନିର୍ମୟ ଅଛି ।

ଏକଳେଷ— ଅର, ଗ, ଶ ଏଣ ହୋଇ କି ୧୦୮ତ ଅପର ମହିନେ ମେହ କଲିବା

ଭାବନାପିକା ।

ଦୁଆର ମୁକଳ ଶାକପାଇ ଜମନ୍ତେ ଡିଲ୍‌ଫ୍ଲୁ
ପରିବ ପ୍ରକାନ୍ଧପାଇକେ ମନ୍ତ୍ରର ବିଷୟ କରୁଥିଲାଣ୍ଠା ।
ଶୁଣାଇବେ ସହ ହେବାର ଅବେଳା ପରିମାଣ
କରେ ଅଣା ଦେଖାଯାଏ । ଶୁଣାଇବୁ
ଶୁଣୁ ସହ ହୋଇଗଲେ ବଢ଼ି ଆଜନ୍ତର ବିଷୟ
ହେବ ।

ସରକାରୀ ସମ୍ବାଦ ପାତାରିଷକୁ ସେ ମହା-
ମାନ୍ୟ କବିତାର କର୍ଣ୍ଣର ବାହ୍ୟର ଅସମ୍ଭା
ମଲ ମାସ ତା ୨ ଜାନ୍ମରେ ଈମଳାରେ ପ୍ରବେଶ
ହେବେ । ଗାହାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରସ୍ତ ପ୍ରାୟ ଶେଷ
ହୋଇ ଥିଲି । ଏହିର ଅନୁଭା ମା ୨ ସି
ମିଲାର ଶୀଘର ବାସୁରେ ଅଭିମରେ ବସି
ଚାପିବାର୍ଥୀ ନଳୀର ମରବେ ।

ଜାତ କା ୨୯ ରିହରେ ଶେଷଦେବା ସପ୍ତାଂ
ତରେ କଟକରେ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଗାଲେଇରେ
୨୫ ଲକ୍ଷ, ଅନୁଗ୍ରହରେ ୧୫୮ ଲକ୍ଷ ଏବଂ କିମ୍ବ
ସତାରେ ୧୫୮ ଲକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ପୁଣ୍ୟ ଓ
ଆରଥାରେ ଏକବ୍ୟାକୁ ଆରା ଏବଂ କାଳେଇ-
ରଙ୍ଗ ବ୍ୟାନବାଲ ଏକତାରେ ଜାମାନାହ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ବଜରେ ଜାତ ଦୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍
ଏକ ୨ ଲକ୍ଷରେ ୮ । ୧ ଲକ୍ଷରୁ ଗୁରୁତ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର କିମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ବିଜାନ୍ତ
ଅଛି ।

ଭାବୁନିକ୍ଷାରସିଦ୍ଧ କରିଲୁଙ୍କ (ହସିଦ୍ଧିମାଳପୂର୍ବ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ସତିକା) ଅନୁଷ୍ଠାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ
ବାବରେ ଗଢ଼ ତା ୬୫ ପରିଶରେ ଶେଷ କରିଲେ ।
ଏହି ପ୍ରାଚୀ ସେବାବଳୀର ଶେଷ ସ୍ଥାନ ଥିଲୁଛି
ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ସେମାନେ ଦେଖାଯାଇଲେ ପଢ଼ିଲୁ ଉପୋଷ
ଲେଖିବା ଆଜମୁ କରିଥିଲୁଛି । ପୁରିର ସମସ୍ତ
ପ୍ରଦେଶ ଲୁମଣ ଓ ଅଳେକ ଲୋକର ସାଥେ
ତୁହାର ବର କୋଣ୍ଡ କାଳିନ ସଙ୍ଗେ ଦେଖି
ଯାଇଥିଲୁଛି । ସେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱର କରି ଉପୋଷ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଭାବୁ ପରିଶର ଦେବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଥାଏ । ଅମେଦାକେ ଏଇ ଜାତିମାଳ ବ୍ୟସ୍ତ

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ବାଲଗନ୍ଧାଖର କିଛିବଳ ନାମରେ
ପୁନା କିଛି ମାହିଷ୍ମୁଟେର ଅଭାଲତରେ ଯତ୍ତୁ—
ବାଲ୍ମୀ ମୋକଦମୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶୁଭମାର ପାଠକମାଳକୁ
କଣ୍ଠାଥିଲା । ସେହି ଦେବାନ୍ତ ମୋକଦମାରେ
କିଲବ ମହାଶୟ ଦିଅନ୍ତା ସାର ଦେଇଶ୍ଵରମାର
କଥର ଦୁର୍ଖଲ ସେହି ମୋକଦମାର ଅଣିଲ
ବାଲବୋରେର ହୋଇଥିରୁ ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ଖ

ମୋକଦମାର ଅଧିଳ ନିଷ୍ଠାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସକାରୁ
ପରିଚିତଦାସ ମୋକଦମା ତଳ ତ ପାରିବାର
ବିଧର ଉତ୍ତରେ ତର ତଳକ ମହାଶୟଦର
ବାରଷ୍ଣର ବିଦେଶେ ହାଲକୋଟରେ ମୋତଳ
ତର ପରିଚିତଦାସ ମାଗଲ ପ୍ରତିକ ବଜା ଯିବାର
ଆଦେଶ ପ୍ରଗରି କାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ
ହାଲକୋଟ ପୁରୀ ମାଜିକ୍ରେଟରେ ପ୍ରତି ଚାଲ ଜାଣ
କରିଅଛନ୍ତି ।

ବଳର ବଳେଟ ବାହାରିଥିଲୁ ଏବଂ ବଳ
ବର୍ଷର କ୍ୟାମ୍ ପ୍ରାୟ ୨୫ କୋଡ଼ି ପାଇଁ ଉଚ୍ଛ୍ଵ-
ସିଗ ହୋଇଥିଲା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଦଶଙ୍କ ଅଧି-
କାର ସ୍ଥକର କ୍ୟାମ୍ କହେଇ ପାଇଁ ଥିଲେ ।
ଏହି ସ୍ଥକ ଦେଖୁ ଅମ୍ବକୁ କ୍ୟାମ୍ ବଳ ପଢ଼ିଥିଲୁ
ଏବଂ ଆୟୁ ବିଷୟର ସମବା ଭଣା ସହାଯତା
ଅଧିକା କର ଏବଂ ରାଶ ଗୁଣକ ହେବ । ବାଜିକୁ
ଶତକରୀ ୨୫ ପାଇଁ ବୁଦରେ ୩ କୋଡ଼ି ୨୦
ଲକ୍ଷ ପାଇଁ ବୁଦର ବିଷୟରିବ । ପ୍ରଥମେ ଗୃହା,
ତମାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକା କର
ବସାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ତାହା ପରି
ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଉପରମ ତିକ୍କ ଏକପେନ ଏବଂ
ପେନ ଓ ଛଳ ବାବତ ପ୍ଲାଟ ମାତ୍ର ବୁଦହାନୀ
ହୃଦି ହେବାର ଓ ପର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରସରିତ ହେବାରେ
ଏ ପେନ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ମଙ୍ଗଳନାର ଚିତ୍ରପୁଣ୍ଡିମାର ପୁଣ୍ଡିଗ୍ରାବ
କନ୍ଦୁପ୍ରକଟିତ ଏ ନଗରରେ ଉତ୍ତମବୂପେ ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା । ଏ ଦିନ ସତି ଶାହିମ ରେ
କୁନ୍ଦଳ ଆବମ୍ବ ଦୋହା ଓ ପାଞ୍ଚ ରେ ମୋର
ଦେଲା । ପ୍ରାୟ ଏକଦଶା ଅର୍ଦ୍ଧମା ଦୋହା ଅଜା
ନାର ଦୋହାରମାତ୍ର ପୁଣ୍ଡିମା ଅମା ନିଶାରେ
ପରିବତ ଦୋହା ଅଜାବ ସୁନ୍ଦର ବୃକ୍ଷଦ ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା । ଏ ନଗରର ମାରନାପରମାତ୍ମା
କୁନ୍ଦଳ ସମୟରେ ଅନେକ ପ୍ରାହୃତି ଓ ବଜାରି
ମାନ୍ଦୁ ପରିଦ୍ୱା ଶୁଭଳ ବିକରି କରିଥିଲେ
୫୨୦ ପ୍ରାହେଁ କାମସଙ୍କାର୍ତ୍ତନ ଦେବାର ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା । ଜାତୀୟରହିତ ଗରବା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରବର୍ଷର
ସମୟ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଦିନ ଥିଲା ।

ବଳିକା ବନ୍ଦିବଜ୍ଞାନର ଜଗେ ଜ୍ଞାନକ
ଅଳ୍ପାକା ଚର୍ଷ ପର ଏହି ବୈଶାଖ ମାସରୁ
ଅର୍ଥମୁ ନେବା ଚର୍ଷର ଘଲାପନ ମରତା କବି
ପ୍ରମର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ବର୍ଷର ପ୍ରଧାନ ବସନ୍ତ
ଏହି କି ଧରାଇବାକି ଓ ସୀମାନ ପତେଷିଲେ

ଗୁଣ୍ଠାଳ ହେବ । ଲଙ୍ଘନ୍ତୁ, ଅମେରିକା ଓ ସ୍ଵର୍ଗ
ତଥ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀରେ ପ୍ରବଳ ଦରାଏ ହେବ
ଏବଂ ରତ୍ନାର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ସମ୍ମାନ କଞ୍ଚି ହେବ ।
ତୁଳ, ଅଶ୍ଵ ଓ ସେଧୁମର ମାତ୍ରରେ ଲଜ୍ଜାପେଣ,
ଅମେରିକା ଓ ଭାରତର ଅନେକ ପ୍ରାଚୀରେ
ହୁମେଳାନ ହେବ । ବନାରାସ, ପାଟକା, ବାନପୁର,
ବମେର, ହାଲଦାରାତି, ବଲିହାରା ଓ ଜୀରବଳ
ଅନ୍ୟ କେତେବ ପ୍ରାଚୀରେ ଲଙ୍ଘନ୍ତୁ ହେବ ।
ବିହାର, ସୁଲପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ବଜାର
କାରେ ଦୃଷ୍ଟିଶ୍ଚ ପତ୍ରବ । ଅଶ୍ଵ ଏବଂ ସେଧୁମର
ମାତ୍ରରେ କଲିହାରା ଏବଂ ପୁରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର
କେତେକ ପ୍ରାଚୀରେ ଜୀବ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ।

ବଜୁଡ଼ାରେ ମାରବାଛଥାଳ ସମ୍ମିଳନ ନାମରେ
ଗୋଟିଏ ସବୁ ପ୍ରାଚିକ ହୋଇଥିଲା । ଗତ
ତା ୧୩ ଉତ୍ସବରେ ସେହି ସବୁର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ
ଅଖବେଶନ ବଜୁ ବଜୁଡ଼ାରରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଅତ୍ୱିତ ସବୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତିତ ଥିଲେ । ଗତ ବର୍ଷର
ଉପାର୍କ୍ଷ ପଠିତ ହେଲା ଏବଂ ଜାହିଁରୁ ଜଣାଇଲା
ସେ ସବୁ ୧୯୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚନ ଆନନ୍ଦବେରେ ଭାଙ୍ଗି
ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ବଜୁଡ଼ାରା ଜ୍ଞାନ ଥିବାରୁକୁର
ଆଜିଥୁବା ତୁ ମୋହବମା ନାହାନ୍ତି କରଥିଲା ।
କେ ଶମ୍ପୁ ମୋହବମାରେ ମୁହଁର ନାହିଁ
ଅଦାଳତ ଶୁଭଣ କରିଥିଲା । ମୁହଁର ହିଚୁ
ବାଜୁଡ଼ାର ଏବଂ ପ୍ରତିକୁ ପ୍ରମାଣ ଥିଲେ । ସବୁର
ଦେବାଦାତା ବହୁଧ ସଖୀ ନାହାନ୍ତି ଥିଲେ ।
ଏହି ଅଖବେଶନରେ ସବୁର ଧୂଳ କାମ ପରିଚାରିତ
ବର୍ତ୍ତନରେ ‘ମାରବାଛ କରିବ ସମିତି’ ଏହି
କାମ ଦିଆଗଲ ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତ୍ରପଥୀ
ମାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାବାକି ମନୋଜଳ ହେଲେ ।
ଯଥା । ସବୁପଥ—ଦ୍ୱାରାବମ ଜେୟ ମହା
ସଦକାଣ୍ଡ ସଜ୍ଜପଥ—ପଦବିକଳ ସୁରଳ ୬
ବ୍ରେଲାକାଥ ଷେହି, ସଖୀଦଳ—ଧରନୀପଥ
ସରଧ, ସହକାଣ୍ଡ ସନ୍ଧାନବ—ଗରପତ ସିଏ
ଦରେମକା, ଖଳା—ମୋହବ ନାର ହିନ୍ଦବଳ,
ଦେବଶାନ ପଶୁଶବ୍ଦ (ଅନ୍ତରେ)—ଶାର କଷ୍ଟମ
କାରପଥ ।

ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାକ ହିନ୍ଦୁ ପାଞ୍ଚାଳଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଗୁର୍ଣ୍ଣ ତୌବାରୂପ୍ୟ, ବନଶିଳେଳା, ସମବିଜ୍ଞାନ,
ବୃକ୍ଷବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିକି ଖାଲମାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅବସ୍ଥାକ । ନିମ୍ନରେ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ନିମ୍ନ ବାହି
ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାଲରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । କର ଆ ୫୦ ଉପର
ଅଧିକ ଶକ୍ତି କେବଳେ ଅଛିଥାରୁ ଶୁଣିବାପ୍ରଯୁକ୍ତ
ଭାଗସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେହି ଖାଲମାଳ ମନ୍ତ୍ରର ଦେଖ
ଦେଖାଣ ପ୍ରତିପାଦ୍ୟ ଘରିବଳ । ଏହି ସହାଯ

ମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ ଥିଲା । ଏହିବେ ଅଳ୍ପକାଳରେ
ସେ ସବଦାର କରିଥିଲୁ ତାହା ନିବାରୁ ହୃଦୟ-
ଫିଦାରକ ଅଟେ । ଅଳ୍ପକାଳେ ଶ୍ରୀମତୀରୁ ଗୋବା-
ରିଷ୍ଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବହିରେ ଛଣ୍ଡମରାଗରେ ପଦକର
ପ୍ରକୋପ ଘର୍ଥକ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ସମୟ
ଦିନ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲୁ ଏହି କେତେକ ଦରର ଥିଲେ
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ମାହୀ, ବ୍ୟାଳ ଦ୍ୱୀପ ସହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।
ଯଦର ଦୁଇଥିର କଥା କିଏ ପରିଚେ ?
ମନୁଷ୍ୟ, ମାତ୍ର, ତେବେ କୃତ୍ୟାତ୍ମକ ଭାତ୍ରାର ଦେଇ
ଦୁଇମାତ୍ର ଏଣେ କେବେଳେ ପଢ଼ିଲ ହେବାରେ
କେବେଳେ କିମ୍ବା ହେବାରେ କାହିଁ ଏହାର ପରି ଯାଇଥିବା
ଯେ ଧୋଇଲେ ହଜ୍ରୁ ନ ଥିଲ ଏବଂ କେବେଳେ କିମ୍ବା
ଯାଇ କି ଥିଲେ । ଏହାର ଜୀବିତାରୁ ଚିନିଲ
ଲୁଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରାଇ ବେଳିବାରେ
ପରି ରହିଲେ । ଅବୁଦିକ ପ୍ରାମାନ୍ୟରର ଦଶ୍ତିକୁ
ଲେବମାତେ ପୂର୍ବୁରୀ ଲୁଗା ଓ ଦୂରୀ ନବାବ
ଦେଇ ପେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରଖା ଦିଲେ । ନବାବ
ଏହାର ଦୟାନିବ ଉପାର୍ଥ ହେଲେ ଶ୍ରୀ ନ
ଥିଲା । ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଶ୍ରୀରାମର ନାହା ! ପୁଲୀଷ କହିବୁ
ଦେଉଥିଲା । ବିଶ୍ଵାରକ ଦିବରର ସଥାପନପୂର୍ବ
ପ୍ରକାଶ ଦେବ ।

ମେଧାପୁର କଳା ହମନ୍ତକ ସଦତ ଜନ
କନ୍ଦା ପ୍ରାମଣ୍ଡି ଏକ ଅପ୍ରସତିତ ବାନ୍ଦି ଆସି
ଗ୍ରାମର ଦେଶେକ ଲେଖକ ସଙ୍ଗୀ କରି ମନ୍ତ୍ରି
କଷ୍ଟକର୍ମମାର ସରସକଠାରୁ ମୋଟାଏ ଦୂଆ
ରହିଲା କଥାଖେଳ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।
ଖେଳଟି ଏହି କି ସେ ଯେବେଳେ ଗଢା ଜମା
ଦେବ ଏକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ବହିର ଦେବଗୁଣ
ଧାରି । ପ୍ରଥମେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଲେଖକ ଗଢା ଜମା
ଦେବ ସଥାପନମଧ୍ୟରେ ଦେବା ଧାରିବାରୁ ଲେବ
କିମ୍ବା ଲେଇ ଏତେ ବତିଲା ସେ କି ଥିଲା
ଦେବକ ଗାଈ, ବଳଦ, ବାସକ ଉଚ୍ଚାଦ ବନ୍ଦର
ପ୍ରଥମ ବିକ୍ରି କରିବା ଜମା ଦେବେ । ବସ୍ତୁକ ଦୁଇଟି
ମହି ତା ଥିଲା ରାଜରେ ପ୍ରାୟ ଏକ ଦିନର ବଳା
ଦେବାର ଚଥା ଥିଲା । ଜମା ଦେଇଥିବା ଅବେଳା
ଦେବି ସହାଯ ଦେବା କେବା କାହାର ଉପରୁର
ଦେବେ । ଖେଳବାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲେହି ଅପି
ବହିରେ କୌଣ୍ଡି ନଳବାର ଜହାବାରୁ ଲେବ
ମାତ୍ରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଦେବା ବେହି ଅଧି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି
ଦେଲା ଉତ୍ସବର ହୋଇ ଗଢା ଧାରି ଉତ୍ସବରେ
କରାଇଲେ । ନନ୍ଦାପୁନ ଥାବାର କାହିଁବଳ
ଦେବତାଙ୍କ ଜଳ ଦୂରଜୁଲେ ଓ ତୋରବାର
ସହିତ ମୋଳମାଳ ଛାଗି ଦେବାର କେବୁ
ଦେବେ । ମାତ୍ର ପ୍ରାଣକୁ ଅସ୍ତ୍ରକ ଦେବା ଏତି
ଲେବେ ମୂଳ ଦୀପବାର ସହିତ ଧଥା କି ୧

ସେମାକେ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାୟ ବୋଦ୍ଧଳେ । ଏଥିରେ
କନ୍ଧକଳ ଓ ଗୌରିଦାରମାକେ ନାହିଁ ଖାଲ
ଧଳାଇଗଲେ ଏବଂ ଦାରେଶା ଅପଣା ବଜ୍ରା
ସବାରେ ଏହି ଘର ମଞ୍ଚରେ ଯଶେ ଯୀବକୁ ଅଛି
ସମୋଗରେ ସେ କର ସହିତ ଘୋଟମଳେ ।
ପୁଲାସ ତତ୍ତ୍ଵ ଲାଗି ଆଜି ପ୍ରକୃତ ଦରନା ଜଣାପଡ଼ି
ନାହିଁ । ବେହି କହନ୍ତି ସେ ନେବାକାଳୀ ଇକା
ଦିଆଇବାର କିଛି ଉପାୟ କି କରି ସେମାକିମୁ
ତୁ ଦେବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଦରକାରୁ ସେମାକେ
ଦରାପ ଓ ସମାନିତ ହୋଇ ଏହା ଦରିଆଇଲା
ଏବଂ ଦେହି କହନ୍ତି ସେ ଦାରେଶା ଫେରାଟିବି
ତରହ ବି କାଗଜପତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦରବାରୁ
ପ୍ରକୃତ ଦେବାରୁ ସେମାକେ ଏ କାହିଁ କରି
ଅଛନ୍ତି । ତିବର ମାତ୍ରାପ୍ରେଟଙ୍କ ଅବେଦନରେ
ପୁଲାସ ସ୍ଵପ୍ନଶୀଘ୍ର ସାବେଦ ଘଟନା ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ଘଟନା ଅଛି ଦିନରେ କିମ୍ବା
ପରିବା ।

ଶାଖା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ପାରିଲା ମେମଣ୍ଡିର ଦ୍ଵିତୀୟ ଘଜକୁମାର
ଶ୍ରୀପଦ୍ମନାର ନାୟକ ଉତ୍ସ ଦେବକୁଳର ସଂଗୀତ-
ପ୍ରକଳ୍ପକ ଭାବର ଅମ୍ବେମାକେ ଯେଉଁ ସମୀ-
ଲେଖକା କରିଥିଲୁଁ ତହିଁରେ ଖୋର ଏବଂ
ଧ୍ୟାମସୁରର ଘନମୁକୁ କରିଛି ହୋଇ ଶ୍ରୀ ଏ
ପ୍ରଥିଷ୍ଠାନକୁ ଅମ୍ବେମାକେ ତାହା ସାଥୀ
ଭଣକର ଅବଗତ କିମିତ ପ୍ରକଳ୍ପକ କରିବାକୁ
କଲୁଁ ସଙ୍ଗୀତ କ୍ରିୟାବଳୀ ଦେବାଳୀ
ଅମ୍ବେମାକେ କହ ମାତ୍ର ନାହିଁ କରିବାକୁ
କରିବାଗାରୁ ସଙ୍ଗୀତ ରଚନାରେ ଅଧିକ ମନୋ-
ଗୋପୀ ଦେବାରୁ ନାହିଁକିମେ କରିବାକିମନ୍ଦରେ
ହୃଦୀଶକୁଳର ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଏ ଆଳମରେ
ସଙ୍ଗୀତ ଗର୍ଭର ଅବଗତ ଜୀବା ମନେହେବେ ଦୂରକ
ଲୋକଙ୍କର କବାଳୁ ଅଭିଜନାରୁ । ନାଟକରେ
ସଙ୍ଗୀତର ଉତ୍ସର୍ଫ ଦେଆଇବା ଅବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟର
କଲ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଧାନ ଅଗ୍ର ଚରିତ୍ର
ଏକ ଦେଖିବେ ହୃଦୀ କରିବା ଏକାନ୍ତ ଦେଖି
କଲିକ ଧରେ । ପ୍ରାଦେଶୀକ ଦ୍ୱାରାବାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅମ୍ବେମାକେ ଏତକ କହିପାରୁଁ ସେ ସବୁ ଜୀବାକେ
ପ୍ରାଚେତିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଛି ଏହି ସ୍ଵପ୍ନକମାଳ
କରେ ଜାହା ମୋରେ ଅଛି ଯରାଏବେ ଦ୍ୱାରା
ହୃଦ ହୃଦ ହୃଦ କଲ । ଦୁର୍ଗୀ ତେଜି ଦେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ତେଜିପ୍ରକଳ୍ପ ନିବେ ପାହା ଅଛି ଜାହା
କାହିଁ କହ ହେବାରୁ ଦେବ ଜାହା । ସହିତେବେଳ
ଯେତେ ରଜୁ ତେଜି ତେଜି କରିଛିମରେ ଅଛି
ଜାଗବାରୁ ରଜୀତ ତେବେ ଅମ୍ବେମାକେ ତାହା
କ୍ରମେକୁଳକୁ, ପାଳକୁ ତାହା ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦ
ପାଦମନ୍ଦିରାର ପ୍ରକଳ୍ପ ସୁରତନ ଭବମାନକି

ପ୍ରକ୍ଳାନ୍ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞାନେଥିବାକୁ ଅଛି ।
କଟକର ଉତ୍ତରରେ ଦିଇବା ପ୍ରାଦେଶିକା
ଥିଲେହେଠେ ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ତର ନୁହେ ମୋଳ
ଅମ୍ବନାକେ କହି କି ଯାଏ । ପୁରୁଷଙ୍କ କବି-
ମାନ୍ଦର ଗୁରୁ ପଦ୍ୟରେ ଉଚିତ ଏବଂ ଉତ୍ତର
ଗନ୍ଧ ଅଧ୍ୟନକ ଶିଖାପ୍ରଶାସ୍ତ୍ରାଳୀ ପ୍ରକଳିତ ହେବା
ସମୟରୁ ଉଚିତ ହେଉଥିବାକୁ ଅବଧ ଲାଗିରେ
ଅନେକ ଭୁବନ ସାଧନ ହେବାକୁ ନାହିଁ ଥାଏ ।
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବିଶିଳ ସୁରୁତକ କବିମାନଙ୍କର
ଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରୁପେ ଅଲୋଚନା କରି ଉତ୍ତ୍ତର
ପଦ୍ୟ କେତେବାକୁ ସହିବାକି ହେବେ ସେ କେ
ବଳ ଏବଂ କିମ୍ବା ଉତ୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵା ଲେଖି ପାଇବେ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।

ମୋହନ୍ ୧

ଦୁର୍ଲମାତମକର୍ତ୍ତର ମୋହରମ ଧରି କରି
ରହିବାର ଶେଷ ହେଲା । ଏ ନରବରେ ପଳା-
ଟନ୍ତ୍ରଯୁଦ୍ଧ ଘୋରେ ଏ ପଢ଼ର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ
ଅଧିକ ହେଉଥିଲା । ଏଣିକ ଅମ୍ବ ସିଂହାସ୍ତ୍ର ବଠାରେ
ରହିବାରୁ ସେପରି ହେଉ ନାହିଁ । ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାର
ବଥା ବେଶିବ ଥିଲୁ ପଲାଟକର ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ
ଗନ୍ଧ ଦୋହଥିଲୁ । ତରଙ୍ଗବନାଧମାନେ ଦେବଳ
ଆଖିତା ଡେଲାରେ ମନ୍ତ୍ର ଥିଲେ ଏଣିବ ବାପ,
ମାଲକ୍ଷ, ଯୋଗୀ—ଯୋଗିଯୁଣୀ ପ୍ରଭାତ ସାଥୀ
ସାକବା ପ୍ରତି କିଛି ଥିଲୁ ଅଧିକ ମନେଗୋଗୀ ହେବାର
ହେବାରାଏ । ଗତହିର୍ତ୍ତାରୁ ଏ ଦର୍ଶ ଅଧିକ
କାହିଁ ନାହାରିଥିଲେ ଏବି ଅଗ୍ରତ୍ୟ ସୁଥର୍ଗ
ସଙ୍କଳ କିଛି କହିଥିଲା । ଖେଳ ସଙ୍ଗେ କିଛି
ପ୍ରାଣିର ଆଖା ବୋପ କୁଅଏ ଦୂରୀର କାରଣ
ଅଣେ । ଗତକର୍ତ୍ତା ୨୫ ଆଖିତା ଏବଂ ୧୨
ତାଙ୍କୁ ଦାହାରିଥିଲେ ଏବର୍ତ୍ତ ଆଖିତା ଓ
ତାଙ୍କୁ ଦାହାରିଥିଲେ ସାଥୀଙ୍କରିମେ ୨୫ ଟି ୧୫ ଥିଲା ।
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗତକର୍ତ୍ତା ଦୂର ଆଖିତାଦାନମାନେ
ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ କବି କବି ଦୂରମାନ ଦୋହି-
ରିବାରୁ କାହିଁ ଆଖିତା ହୋଇଥିଲା । କଥର
ବନ୍ଦୟ ସେ ଏ କର୍ଷ ସେମାନେ କହି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।
ଦୂରରୁ ଆଖିତା ବଳା ପୂର୍ବର ରହିଥିଲା ପାଇଁ
ଆଖିତାକାଳକି ଖେଳର ଜୁମକ ନାହିଁ କବି
କରସ୍ତରୁକର ସମେତ ଓ ପୋତା କିମେ ଭାଣା
ହୋଇ ଥିଲା । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆଚାର, ଅକକାପ
ଓ ଦୁଃଖର ଅଗ୍ରହ ସେଥିରେ କାଳର କାଳ
ଦେଖ କୁଅଏ । ଏକବାର ମୋନାରକର୍ତ୍ତା ଆଖିତା
ଡେଲାର କିଛି କୁଅକ ହେବାଗଲା । ୧୫ ଟା
ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକଃ୍ତ ପନ୍ଦର ହେବିଥିଲା
ଓ ଉଦ୍‌ବ୍ରତାର ତାରିଖର ଦୂରକର ସମୟରୁ
ହେଉଥିଲା । ସୁରାମାଟ ଓ ମୋନାରକର
ତାଙ୍କୁ ତାର୍ଯ୍ୟ କାନନର ଜାରିକରା ଏବଂ

ବହୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଟି ଏମନ୍ତ ଉଚ୍ଛଵୀ ହୋଇ-
ଥିଲ ଯେ ପୂର୍ବର ପଳଟଦ କାଳିଯୁଗ ଅଭ୍ୟବ
ଦୂର ବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟ ବଜାର ପଥରେ ଜାଲ କଣା
ବହୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଟି ଏବର୍ଷ ବାହୁ ଗୋପାଳ
ବରବରୁ କାଳିଯୁଗରେ ବିଜ୍ଞାବ ଏବଂ କାଳୁ-
ମହାକର ଅକାରରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ଅଭ୍ୟବ
ଶୋଭା ପାରିଥିଲା । ବିଧି ବର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠକ ମଙ୍ଗା-
ପଦିତକିନ ସୁନର କାଳିଯୁଗାନଙ୍କ ନଥରେ
କିମତୀତିର କାଳିଯୁଗ ଯାହା କି ତବମଙ୍ଗାରେ
କାଳିଯୁଗାନରେ ବିଜ୍ଞାବ ଏବଂ ଯାହାକୁ ମୁତ
ଶାମ ମହିନେ ଦିନରେକ ବର୍ଷ ପୁରୁଷ କବୁଥିଲା
ଏ ବର୍ଷ ସେହି ଶାମ ମହିନର ପୁରୁଷଙ୍କରୁ ପ୍ରେ
କିମୀର କରିବାର ଦେଖି ଅଭ୍ୟବ ଆନନ୍ଦର
ଦେଲୁ । ଅନ୍ତରୀ ଖେଳ ସାଧନ ଏବଂ କାଳିଯୁ
କିମୀର ଏବଂରେଣୀର ଟିକିନ୍ଦେପୁରାନଗାର ତତ୍ତ୍ଵ
ବିଶ୍ୱାସ ଅବଶ୍ୟ ଅନନ୍ଦର ଦିନମୁ ଅଛେ ।
ମାତ୍ର ଯୋହରମ ପରାମ କାଳିଯୁଗ ପ୍ରବିଷ୍ଟା ଧର୍ମ-
ବିଜ୍ଞାବ ଦିନ ସତିବା ଦିନ ତଣା ମନ ନାହିଁ ।
ମତ ଦିନରେକବର୍ଷ ପରାମ ଏ ବର୍ଷ ଦିନକ ସତିର
ସାଥ ବହୁ ଅଭିଭବ ସବାକୁ ଅଭ୍ୟବ ହୋଇ
ଦେଲ ଏ ୧୦ ବା ସମୟରେ ଏବଂ ଅଭ୍ୟବନା
ବା ବିଶ୍ୱାସ ସବ୍ୟକ୍ତେଜେ ଅଭ୍ୟବ ହୋଇ ଏହି
ଏ ୧୦ ବାରେ ଶେଷ ଦୋଷଶ୍ଵଳ ।

— 80 —

ବଜୀସୁ ବହେଶର ଅନ୍ତେଚିତିତ୍ତା

ଏହି ସାର ଲାମକେ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ସାତ
ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବହଁରେ ବହୁଧିକ ମାନ୍ୟବଳୀ
ଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ସାବଦର ଉତ୍ତରା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବହୁ-
ଭାର କବିଗନ୍ଧା ଏ ପଦେ ପ୍ରକାଶ ଦିଇଗନ୍ତି । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ଅମ୍ବତଦକ୍ଷାର ପଦିକାରେ ତାଙ୍କ
ପ୍ରକାଶକ ବୋଲିଥାଏ ଅଛ ଏହି ବହୁର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ମର୍ଦ୍ଦ କିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁ । ସଥା—

କଣ୍ଠୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରମେଷଙ୍କର ବିଜତା ବଜ୍ର,
ବହାର, ଡେଖା—ଶ୍ରୋ ଲୀପନ୍ତ୍ରେ କାଳ ହୋଇ-
ଥିବା ୧୦ ମିନ୍ କଲାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାକୁ ଯୁଦ୍ଧ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅବଶ୍ୟ ଗବହୁମେଷ ବାହାର
ବାହାର ଉଚିତ ଅଂସକୁ ନିର୍ବିଶ ଦୟବେ କାହିଁ,
ବଜ୍ର ଜ୍ୟୋତି ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରକାର ବିଷୟ କେବେ
ହେଉଥାଏଇ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ଏବଂ ଧନୀ ଜନେବାରିରେ
ଲୁହ ଦରିଥିଲୁ । ମାତ୍ର ସେବବେଳେ ହୈଥିଲୁ
ଥିଲୁଗ ବଜ୍ର ହେଉ କିଶ୍ରାର ମର୍ମ କୁଣ୍ଡଳରେ
ତେବେବେଳେ ପିତା ଅଜ୍ଞା ପିଲାକ ମିଶାପ୍ରତି
ଅଧିକ ମମେଯୋଗୀ କୃଥିଲୁ । ଡେଖାର ମୁସଲ
ମାତ୍ର ପ୍ରକାର ସତାଶେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶର
ଏକାକ୍ରମ ଅବକ ଅଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଶୀଘ୍ର
ବିଦ୍ୟମକେ ଗବହୁମେଷରେ ପ୍ରାର୍ଥନ ହେଲା

ବିଷକ୍ତ ଜେହେରେ ଦାସପାତାଳ ସଲଗୁଡ଼ି ଗୋଟିଏ ମେଣନଙ୍କ ସୁର ଥାଇ ଯାଏ ଦାସପାତାଳରେ ଥିଲା ବିଦ୍ୟାର ଉପଯୋଗୀ ଭଲ ଅଧ୍ୟଯୋଜନ କଥିବାର ଶୁଣାପାଏ । ଅଣ୍ଣାଦରୁ ବିଦ୍ୟାବିଗ୍ନଙ୍କ ସ୍ଵର ସେହି ସେହେଇଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟରେ ଅଛି ଯେ ଉତ୍ତର ଦାସପାତାଳ ଏବଂ ସୁରଙ୍କ ଅଭିନ ଦୂର ନିରବ କାରଣ ଉଚିତ ଅର୍ଥ ଦାତ ଦରବେ । ପ୍ରାଚୀମେଣ୍ଟ ଦିଶାରେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟର ବିଶେଷ ସହ । ତେଣୁ ଅଣ୍ଣା ଦୁଆର ନିମ୍ନଲିଖି-ପ୍ରାଚୀମେଣ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ନିମ୍ନରେ ସଫ୍ରେଞ୍ଚ ଅର୍ଥ ଦାତ ଦରବେ । କୃଷକ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଶୈଳୀର ଉଚ୍ଚତ ସାଧନ ପ୍ରାଚୀମେଣ୍ଟ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରକାର ଉଚିତ ଏବଂ କାହା ମାଧ୍ୟମ ନିମ୍ନରେ ମୃଦୁ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚତ ଅବଧାର ଅବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର ସେ ମୁଖ୍ୟମାନରେ ଶିକ୍ଷା ବିଷ ଯାଇଥାରୁ ଗହିଲୁ କବସାର ପାଇ କିମ୍ବାରୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଶାଶ୍ଵରକ ପରିଶର୍ମରେ ଅଶ୍ରୁକାଳର ହୋଇଥାଏ । କୃଷକ ବା ଶିକ୍ଷାର ସୁଧୟରେ ପଢ଼ିଲେ ପୌଢ଼ିବ ବିଦ୍ୟାବ୍ୟକ୍ଷତା କରିବାକୁ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ଦୋଷ ଦରୁଥାଏ । ଏବାଦ୍ୱାରା ଏବନଗରେ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର । ମୋଦରର, ଲୁଗାମ୍ବା ଓ ରଜାପୁରେଜବର ଦଳ ଦରୁଥାଏ ଏହି ଅବଦିଗରେ ଦିଲ୍ଲୀମାନେ ପ୍ରକୃତାବଳିମେ ଅଛିତ ଦୃଷ୍ଟାତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରମାଣାଙ୍କରିତ ଦସିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ମର ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବିଦ୍ୱାର୍ତ୍ତ ବା କଳ ଦେଇଥାଏ । ଯେତେ ଏଷମ ବିନୋଦପ୍ରଦ ଦେବ ଦୟ କୃଷକ ଓ ଶିକ୍ଷାର ପିଲାମାନରେ ଏବଂ ମାତ୍ର ପୁଷ୍ପର ପାଠରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ କି ଦିନର ଦେବେଦିନପାଠରେ ଏବଂ କେତେବେଳେ ପୌଢ଼ିବ କାହାରେ ପରିଶର୍ମରେ କାହାର ପରିଶର୍ମରେ ହାତୀ ଦେବେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ କରିବା ପାରନ । ଦିଲ୍ଲୀମାନେ ନିଜ ବିଦ୍ୟାବ୍ୟକ୍ଷତାରେ ପୁରୁଷର ବାହୀନା ପାଇବେ ଏହି ପୌଢ଼ିବ ବିଦ୍ୟାବ୍ୟକ୍ଷତା ପ୍ରକାର ଦୃଶ୍ୟ କି କହି ଅବଶ୍ୟ ନହିଁ ଏବଂ କରୁଥାର ଦେଶର ଉପଯାକ ଦେବ । କଳ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଦେବାକୁ ଦେବେ ବଳ କାହିଁ ଦେବେ ଅନ୍ତରୁ ସେଶିଥା ଅଛି କାହା ମୋତ ଦେବାର ଉପରୁ କରିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେ ।

ପ୍ରାଚୀମେଣ୍ଟର ସାଥେ ମୁଗ୍ଧଲିଙ୍ଗ ଦେବା ଶିଶୁ ହୋଇଥାଏ । ବିଧର ଏ ଶିଶୁ ଖରର ଦେବ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ହେଉଥିଲେକୁବଳନାବନ୍ଦ୍ର ବୋଜୁଗରହିଲୁ ଦିଥିରେ ଉଭ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଅଟେ ଏହି ବହୁ ସାଥେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟକୁ ଜନଶକ୍ତା ଦରା ଅଳ୍ପଦାତ ଦେବେ । ଉତ୍ତର ଅନୁହନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସବୁନାହିଁରକ୍ତ ପ୍ରତି ଜନ ଶିଶୁରେ କହି ଅଗ୍ରଧୀ ନିର୍ମଳୀ । ସେ ଦିନ ପରିମଳରେ ଅଥବା ବାକାପ୍ରତି କରୁଣ ବନ୍ଦିବାର କଷ୍ଟ । ଅଗମରେ ସେ ଦେବର ଶେଷ

ଏବି ମୋହରର କାର୍ତ୍ତିଣୀ କରେ ମାତ୍ର କୌଣସି ଦୃଢ଼ଗଠୀ ଅହସ୍ଵ ଧରିବା କରିବାରେ ଯାଏରେ କାଲିମ କୁଥର ଯାହିଁ ଯାହା କି ଅପରିଧିକ ଅନୁସଂକାଳ ଏବି ପ୍ରମାଣା ଦରିଦ୍ରାର ଏକମାତ୍ର ସଂଘସ୍ଥ ଅଟେ । ମେଳେ ଏହି ଏକଙ୍କ କଣେ କରିବେଷେସ୍ଥ ଉତ୍ତରିକଣ ପୂଜିଷ ସମ୍ମର୍ଶ ଥିଲେଇରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯାହାର ଅଳ୍ପକାଳ କରିବା କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣଧ ଧରିବାର ଅର୍ଥାର କାହିଁ ଏବି ଦେଖିପୁରସ୍ତା ନ କାହିଁମ ହେବୁ ତାହା କିମ୍ବା ପାବେ କାହିଁ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଉତ୍ତରିକଣ ସମ୍ମର୍ଶ ତାବୁ ଅନୁସଂକାଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ କିମ୍ବା ଯାହାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁ, କେବଳ ପ୍ରମାଣ ଦୂରାତ୍ମକ ଏବି ପରିଶ୍ରାପ୍ତ ବା ଅବଳକ୍ଷୟ ଧରିବାରେ । ତାହାକୁ ପ୍ରାୟ ୫ ୫୦ ଶ୍ରୀ ବେଚିଖୁଣ୍ଡ ଦେଖିବାକୁ କୁଥର, ଯାହାର କଲ୍ପି ମୋତଦମାର ବର୍କୁର ଯେଉଁ ମାନ୍ଦ୍ରସ୍ତେତ୍ର ବା ସେହିକ କିମ୍ବା କଲମ୍ବୁ ସେମାନଙ୍କ ତାବୁ ସେ ଅଧିକ ଅଭଳ ଜାଗରାର ଆଜା କରିଥାଏ । ଯେବେ ଯାହାର ଦୂରାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣ କାହିଁ ବୋଲି କୌଣସି କ୍ଲେବକୁ ସେ କ୍ଲେବ କି କିମ୍ବା ତେବେ ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ମର୍ଶକୁ ଥିବାର ବିନୋଦନ କରେ ତାହାକୁ ଅଦରର ବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା କରିବାର ଏହି ପ୍ରମାଣକୁ ଅପ୍ରତିର୍ଭାସ କିମ୍ବା ଏହା କରିବାର ମନ୍ଦିରସ୍ଥର କରି ପ୍ରଥମ କାହିଁ ନ ଯଦ୍ୟ ଅଭଳଦରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋତଦମା କଲ୍ପି ଦେଇବାର କେବେ କ୍ଲେବେନ୍ଦ୍ରିୟର ବିନୋଦବା ସବଲକଣେକର କିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ କୁଥର । ଯେବେ ଦେହ ଗୋପନୀୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣର କିମ୍ବା ସୁମୁଖୁଦଙ୍କ ଦେଖିଯାଏ ସେ ଅମ୍ବକ ସବା ମନ୍ଦିରସ୍ଥର ଅମ୍ବକ ଅନୁରଥ ପ୍ରମାଣ ତେବେ କିମ୍ବା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ସେ କୁଥରକୁ ଦରାପ୍ତ କୁଥର । ଯାହାଙ୍କୁ ଦେବାର ଯେବେ ଥିବା ତମରଦୟାରେ ବିବଳତା ଓରା ଲାଗୁଥିବେ ତାହାକୁ ଯେବେ ସବଲକଣେକର ଧେହପର ପିକେ ତେବେ ତା ଧେହ ଦେବାର ଦେବାର ପାଇଁ ଯାହାକୁ ମୂଳ ପ୍ରମାଣକୁ ଦେଖିବାରେ ଅପରିକିର୍ତ୍ତମାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଏ ହତ୍ସତ୍ର ମନ୍ଦିରା ବଥା ଦୁଇଁ । ଆମେ ଦେବଳ କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିବୁ । ପ୍ରତିକା ସବଲକଣେକରମାନଙ୍କ ଅଧିକ ସଥକ ଦେବାରକୁ କୁଥରାୟ ଏ ଯାହାକ କରି ପାରିବେ ଜାଇ କାହିଁ । ସବଲକଣେକରମାନଙ୍କ ନିଧରେ ଅକେବ ମନ୍ଦିରକୁ ଥିବାର ତରାକ୍ଷିତ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ କରି ପ୍ରମାଣକୁ କୁଥରିବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବାର ଏବି ଅପରାଦ ଓ କେବଳ ଯେବାର ବାସରୁ ରଥା ଦେବାର କି କୁଥରାୟ ଅଛି । ପୂର୍ବ ଅଭଳର ଦେବା ଏହି ଅନୁରଥ ସେ ସମାନ ଅଭାବଧାରିତା ଏହାକାରୀ ଅଭଳଦରରେ ମୋଟି

ଅଭ୍ୟାସର ହେଲୁ ହୋଇଥାଏ । ଅବକାସ
ଦିଗ୍ଭାଗର ପୂର୍ବମ୍ଭାଗ କୁଳକାରେ ପୂର୍ବମ୍ଭାଗର
ପୂର୍ବମ୍ଭାଗ ନିତାନ୍ତ ଥିଲା । ଅବକାସ ଦିଗ୍ଭାଗପ୍ରତି
ଏବେ ଅନୁଗ୍ରହକ କାରଣ ମୁଁ ଦୁଇଁ ପାରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ
ଦିବସା କରେ ଅବକାସ ଦିଗ୍ଭାଗ ପାଇସୁ ଥାଇ ଦିବ
ଦୋଷ ଏବେ ଅନୁଗ୍ରହର ପାଦ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅବକାସ ଦିଗ୍ଭାଗ ସେମନ୍ତ ବଜୁଖ ଥାଏ ତେମଙ୍କ
ଲୋକଙ୍କର ପାପ ବଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣର କାର୍ଯ୍ୟ ଦଢ଼ାଏ ।
କେହିଁ କବନ୍ତି ଓ ଅବକାସ ଅପରାଧ ପ୍ରକାଶ
ଦିବକାରେ କାହାର ସାର୍ଥ ନାହିଁ ଏବି ପୂର୍ବମ୍ଭାଗ
ପୂର୍ବମ୍ଭାଗ କି ଥୁଲେ ସେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ ହେଉ କି
ଆଏ । ମାତ୍ର ବନ୍ଧୁକିମ୍ବ ଅଭିନର ଅବକାସ ଅପରାଧ
ସମ୍ପର୍କରେ ମେ କଥା ସମାଜରୂପେ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।
ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଲକ୍ଷଣ ଜଣାଇଛି ସେ ପୂର୍ବମ୍ଭାଗ
ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ରତ୍ନା କରିବାର ପ୍ରମାଣିତ ଅଟେ ।
ସମ୍ପ୍ରଦାୟକ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବମ୍ଭାଗକୁ ଅପରାଧ
ବିଧ କରିବାର ହେଉ ବୋଲାଯିବ । ଆଜିଏବି
ପୂର୍ବମ୍ଭାଗ କାନ୍ତିକାଳୀନ ଯେବେ ତେବେ
ପୂର୍ବମ୍ଭାଗ ଦେବା, ସେମାନଙ୍କର ଦୈଶ୍ୟର କାଳ
ଦିବକାରୀ ଏବି ବନ୍ଦୁକରୀ ଅପରାଧ ଧରିବାକାଳି-
ତ୍ଵାର ଦୈଶ୍ୟ ଦୟାରଦୀର କିଧାଳ ହେବା
ଅବଶ୍ୟକ ।

ଅବ୍ୟାପକ ସାମାଜିକ ଦୀର୍ଘବିରାମ ଦେଖିଯୁ
ଏହିମହାତ୍ମାବନ୍ଧୁର ଦୂର ଚାଲିଗୁଣ୍ଡ କେବଳ
ଧ୍ୟାନବାର ପ୍ରସ୍ତୁମ ଉଠାଇଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେବେବୁଦ୍ଧି କଣ୍ଠଶ୍ଵରମୟ ସୁନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣାର ଦୃଶ୍ୟା
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଲା । ବାହୁଦା ଦୃଶ୍ୟର ଫଳ ଏହି
ହୋଇଥାଏ ଶେ ବର୍ଣ୍ଣରେଖାର ମେଲେଟେବାମାନେ
ଦେବତାଙ୍କ ସର୍ବକୁ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକବା
ପ୍ରମାଦମାତ୍ର ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏହି ଶେଷା, ଥରତ ଭାବାଦି ସହାଯେ ମଞ୍ଜୁର
ହୋଇଥିବା ଅଧିକା ଟଙ୍କାର ଛାତି ଭୁଲ ଓଡ଼ି-
ମାରୁ ଦେବା କାରଣ ମାନ୍ୟବର ବନ୍ଦନାର ଆଶା
ଦେଇ ଦେବକ ଦେଖିଯୁ ପିଲାପୁନବର
ଦେବନର କଥା ପାହିବାର ଅନ୍ତରେନା କରି
ଦେବାକୁ ପାତ୍ର କରିଥାଏନ୍ତି ।

三九

ମର କୁଇ ସପ୍ରାଦର ଆଣିବାରେ
ବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏବଂ ଶିକ୍ଷଣର
ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟାବିଧି ପ୍ରତାପିତ
ହୋଇଥିଲା । ମିଶନିପିଲ ଅଧେତର କପଳ
ଅଳ୍ପାମ୍ବନ୍ଦି ବେଦାଇନ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲା,
ତାହାର ପ୍ରମାଣ ସଥେଥୁ ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଯାଏଥାବା ଶିକ୍ଷଣର ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ଉଠାଇବାର କାହିଁ । ସେ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପେକ୍ଷାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥ ଦୋଳିଲୁ
ଅଛି, ତାହା କଲାନିଶିଖ ପାଦଙ୍ଗାବୁ ଦୂର୍ଧ୍ୱାସିବ ।
ମେଉଳିମିଧାଳ ଆଇନର ଖା କଣ୍ଠେ ଘରେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅଛି ଯେ ସବ୍ୟଧି କେହି ଟାକଟି
ଦାତାଙ୍କର ନିର୍ବିଶ୍ୱାସିଲୁଗୀ ମଧ୍ୟର ଆବାସ
ବୁନ୍ଦରେ ପାଦଙ୍ଗାନା ଟିକସ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ
ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦୋକାନ ଥିଲେ
ଅଥବା ହୌରୀରେ କାଇବାର ସ୍ଥାନ ଥିଲେ ଏ
ସେହି ଦୋକାନ ଅବା କାଇବାରର ସ୍ଥାନ
ବୁନ୍ଦରେ ପାଦଙ୍ଗାନା ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ କାହିଁ
ମାତି ଅପେକ୍ଷାର ମହୋଦୟ ଥିଲା ନ ଦୁଇ
ଏପ୍ରତିକାର ଦୋକାନ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ବନ୍ଦିବାକୁ ଜନ ଦାବାନ୍ତି । ଅପେକ୍ଷା ମହୋଦୟ
ବିକ୍ରିକାଳ କେବଳ ପାଥରର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବିହାୟ
କୁହଙ୍ଗ ବିରକ୍ତିରେ, ପରିଷ ଲୋକରେ ପତି
ସତ୍ୟପୀଣ ଗୋଟିଏ କେନନ୍ଦ୍ରେଗୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ବର୍ଗବାଚର ବନ୍ଦିର ଦେଲେ, ଆଶା ଥିଲା ବାର୍ତ୍ତା
ଆଇନାନ୍ଦୟାୟୀ କରିବେ ମାତି ମେଘର ନ କରଗା
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଥିଲେ । ସମ୍ଭାବକ ମହୋଦୟ ।
ଏପ୍ରତିକାର ବୈଅଳନ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାନ୍ତି ଅପେ-
କରିବ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ରାଜ
ନୁହେ କି ? ଆଇନ ଅତିରିକ୍ତ ଅପେକ୍ଷାର
ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଦର, ମେଉଳିମିଧାଳିକ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ରେ ବି
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କର ନାହାନ୍ତି ଏ ବୁଥାରେ ଜରିବ
ନିମ୍ନକୁ ସେମାନେ ଦ୍ୱାୟୀ ନୁହନ୍ତି କି ? ଅନେକ
କରତାଗା ଗ୍ରାମକ ହୁଏ ନାହାନ୍ତି, ସୁତରଂ
ଭୂଷଣେକୁ ଖାର ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ସମସ୍ତକର
ଅଗିର ଫଳକ ଦେବାର କି ପାରେ ଅଛିଏବି
ଏତିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧନୀ ସମ୍ମାନପ୍ରତି ଦେବାର
ଭାବିତ ହେତୁଅଛି ।

ଭାଷଗେନ୍ଦ୍ର ବେଶ୍ୟାତି କାର୍ଯ୍ୟ ହତା ଅନୁଧାନ
ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପାୟୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷକୁଳାଜ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥାଏଛି । ପାଠ୍ୟାଳା ହିତ ଦରର ବାର୍ତ୍ତା
ମୂଲ୍ୟ ଭାଷରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଦ୍ଵୀପ, ଏତେ
ଦରନୋକସ୍ତ ସମୟରେ ସେହିପରି ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ,
ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ଦର ସେହିପରି ଅତି ଅଧିକ ଆସେନର
ମହୋତ୍ସୁ ପାଦଖାଲା ଟିକସ ଦୃଢ଼ି କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଆସ୍ମେମାରେ ଆଶା କରୁଁ ଉଚ୍ଛବାଗାମାନେ ଏ
ପ୍ରକାଳ ଅଳ୍ପାୟୁ ତାର୍ଯ୍ୟ ନମନ୍ତେ ଅପିଲ କଲେ,
ଅପିଲଦିନ ଅଳ୍ପାୟୁ ଅଳ୍ପାୟୁ ଅଳ୍ପାୟୁ ଏବାକୁ
ଦରିଦ୍ରି ।

ପାଣିବାଳ କରୁଥିଲାମ୍ବି ନିମନ୍ତେ ଦେଇଲାହ-
ପାଳ କନିଶକରିଗାଏକ ସେହି ନିରଜ ପକ୍ଷିଙ୍କ
ଦେଇପରି ଛାତା କିମ୍ବେ ଧିବନ୍ତି । ସା

ସାହୁପିଳ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଜ୍ଞାନ-ପ୍ରକଟନ

ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ଏମ୍ବୁ ଏ, ଏ ଏହି ଉତ୍ସବର ବିଜୟର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦେଖିବାକୁ ମୁହଁମାଧ୍ୟରେ ପଲାଶି ପଞ୍ଚାଳ
ପରି ଦେଖୋ ।

କାଳେସବ ପ୍ରତିକର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ରହିଥିଲାମି କି
କାଳେ ଦେଖାଇବ କଥାରଣ୍ଗରୁ କହି କହାଏ
କାଳେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗର ରେ କୋଖର ପ୍ରଦିତ ମାହାଳର ଗଢ଼ିଲ୍
ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରେସ୍‌ଟାର୍ କଲେକ୍‌ଟୁର ବାବୁ ବାଜମୁଦ୍ରା କାହାର
ଦ୍ୱାରା ଏହି ଚିତ୍ରକାର ମାତ୍ରମ୍ଭାବୀ ଉପରଥାରୁ ମାତ୍ର ସାହିତ୍ୟ
ଶାଖା ପ୍ରାଣ କୋରାଯାଇଛି।

ଏହି ସୋନମାତ୍ର କବି କୁଠାରକ ସମୟରେ ଜୀବନ-
କାଳ ପାଇଁ ଉପରେ ଯଦି ଯେବେ ଯେବେ

ଏ କରୁଣାରେ ସବୁ ଅନିତାର ସବୁ ଏ ଏଥା ଦିନରେ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ

ବାଲ ଅବଧାର ଯେଉଁଦୁଇ ଏଠା ମିଳନଦେଇଥାଏ
କେବୁଦେ ବରଦାତାଙ୍କର ସହି ଏକ ଅଧିକରଣ ହେବ ,
ମିଳନଦେଇ ବାଲ ଏଠା ମିଳନଦେଇଥାଇବ ଯୁଗରେ
ହେ ଏହି ପ୍ରୋଟୋକ୍ଲେପ ପତ୍ର ଉପର ଉପରରେ ଲୋକେ

ତଥେବ ଅଜ୍ଞ ପୁନର ହୋଇ ଥାଏ । ଅଥବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା
ଧିଗୋଟ ମନେ ବେଶେନ୍ଦ୍ରିୟ ହେଉ ତଥାବତ ଉମାତେ
ହେ ସେବନକାଳ ବିଶ୍ଵ ବୈଷ୍ଣବୀ ଯା ସାହୁଦେବଙ୍କ
ଭରମ୍ଭରେ ଦ୍ଵା ପାଇଲେ । ଏହି ବେଳେ ଅନ୍ଧବ୍ରତ ୧୦ ।
୬ ସମ୍ବନ୍ଧରୀ ୩୦ ୨୦୨୦ ହେବାକ ହେ ।

ଅକ୍ଷାମୀ ପୋନ୍ଦରାଜ ହାତୀ ମାଲୁମାର ପାଇଲ ବନ୍ଦୁ-
ଚାର ହେବ କିମ୍ବା ହା ଦୁଇବଳ କେଣ ଅଛେ ।

ବର୍ଷାବନ୍ଦିକୁ କଥା କହିବାକୁ ହିତ ମେଲୁ ମୋଟ
କଣୀ ହେଉ ଯୁଦ୍ଧର ଅପ୍ରକାଶ କରି ଅର୍ଥପତ୍ର ପରିଚୟ କରିବା
ମାତ୍ରେ କେବଳିଏ କୁଣ୍ଡଳ କହାଯାଇଲୁ । ପରି ଧୂପରତ୍ନ ଏହାର
ମାତ୍ର ସବୁ ହେଉ । ଅର୍ଥପତ୍ର କି ହେବାକୁ ଗୋଟିଏ
ଏ ସାହିତ୍ୟକୁ କହି କହିବାକୁ କଥା କହିବାକୁ କହିବାକୁ କହିବାକୁ

ବ୍ୟାକାରୀ ଦେଖାଯିଥାଏ ଉତ୍ତରାଜୀ କୋଣ ଗାନ୍ଧି
ରୁହେ ଦିଲିଏ ଗାନ୍ଧିର ପ୍ରତ୍ୟାମା ସୁରକ୍ଷି କ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଦ
କାରି ଧରାଇଛାଇ କବା ଦେଇଥିଲା । ଉତ୍ତରାଜୀ କେ
କ୍ଳା ଅସ୍ତ୍ରପାତ୍ର କବ ମ ମାନବାକୁ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଚାରିତେ
ନାହିଁ କବ । କହିବେ ସୁରକ୍ଷି କ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ୟତଃ କାହାରେ
ଶାନ୍ତି — ପରମାତ୍ମାରେ ।

ପ୍ରତିକାଳ ପଦେଶର ମନୋମୁଖୀ ୧୦ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲା ମହାବ୍ରତରେ ପ୍ରମାଣିତ ହିଂସା ଏହି ପଦେଶର
ପରମାମର୍ଶ ଯା ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାତାମୁଖୀର ଅନ୍ତର୍ଭବ
ଗାନ୍ଧିଧୂତିକ ।

ଦେଖିଯ କଥାକି ଦେଖାଯାଇ ପରହା କାହା ଏ ମୁଣ୍ଡ
ଗୀଥ କ୍ଲେଶ କରିବୁଥିଲାକେ ଅଶୀକୁ ହେଉଥି ଦେଖାଯାଇ
ଦେଖିଲ ମୁଖ୍ୟମ ଦ୍ୱେଷି ମୁଖ୍ୟମାନ କରିଲାକେ ତ
ଦେଖିଲୁ ଦ୍ୱେଷି ଦେଖିଯ ପାଦଳଗୀମାନକେ କହିଲା
ଦେଖିଲାକେ ଉଦ୍‌ଦେଶ କହିଲାକୁଣ୍ଡିତା । କଠାକେ କି କଥା ଥିଲା
ମଧ୍ୟ ।

ଦୀର୍ଘାବ ପ୍ରକାଶ ହାତୁରୁ ସେ ଚମକିଲେ ମଣ୍ଡଳସ୍ଥ
ମୁଖେଜ ଧ୍ୟାନ ପରିବା କାରାବ ଏକମେ କୋଣା
କାନ୍ଦିଲୁଛି । ସାମାଜ ପରିସ ଅଛେ ।

ଅମ୍ବାକଳି ସମୀକ୍ଷାର ପରିଷେଷ ହିଁଥା ଉଠିଲାହୁ
କଳେଯେତାରେ ହାତୁଥିଲା ଶାନ୍ତି ସଂବନ୍ଧାର ନିର୍ମାଣର
ପରିଷେଷ ଦକ୍ଷ କେ ୫୦୦୦ ଏ ଦେଖାଇଲା ବେଳାକି ବସନ୍ତ
କାରଟିର ଚନ୍ଦେଶ୍ଵର । ଦେଖାଯି ଏହି ଦେଖନ୍ତବେଳା
ମଧ୍ୟ ସେ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଛୋଟ ଦେଖି । ଦୁଇକଥି
ପରିଷେଷ ପାଇଁ ଏହି ଦେଖାଯି ଦେଖନ୍ତବେଳା ହେ ।

ମାର୍ଗବିଦୀ ସଂଖେତରେ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରରେ ପାଇଲା ଏହାର ଅନ୍ତରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟା ଯାହାରେ ସମ୍ଭାବନା କରିବାର ପାଇଁ କାହାର
କାମକେ ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାର ପାଇଁ କାହାର କାମକେ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାର ପାଇଁ କାହାର କାମକେ
ମୁକ୍ତ ବେଦାଙ୍କଳ ଶିକ୍ଷାର ପାଇଁ କାହାର କାମକେ
କାହାର କାମକେ ମାର୍ଗବିଦୀର ପାଇଁ କାହାର
କାମକେ ମାର୍ଗବିଦୀର

କାନ୍ଦିର ମହାତ୍ମା

କଥ ହସ୍ତିର ମନେଦାର ହହୁପରେ ଅଳିଶ୍ଵର କମ୍ବାର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ମହି କଳ ବରଷା ହୋଇଥିଲ ହଜୁ ଏମୟ ମଧ୍ୟ,
ଏ କଣ୍ଠେର ମୌଖାର ଏବଂ କର୍ବର କୋଣାରକରେ
ପ୍ରକଳନ ଦିନାମ ହଜୁ ମୁହାରବର ଏ ଦେବିଦକଳୀ ଏହି
କର୍ବର ଗୋଢ଼ୀଯାଇଛି ମାତ୍ର ବୋଲି ଆମର ଦଶ୍ରେଷ୍ଠ
କୀର୍ତ୍ତି ଅଳ୍ପ ହୋଇ ଗାହୁ ।

କେ କୁଳାର ବ୍ୟାପରେବନ ତେବେଣେକ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ ଦସ୍ତଖତ କେତେକାହିଁ ଏ ଶାରୀ
ଯତନ ହୋଇ ବଜାର ହୋଇଥିବ ଯେଉଁକେ ଅଧିକାଂଶ
ପରିବ ପାଇଁ କୁଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଏହି ଶାକରଙ୍ଗ ସମ୍ମିଳନ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ପ୍ରାମଣାର୍ଥ ଖପିଲେ
ତାଙ୍କ ମହାଦେବ କିମ୍ବା ନିଃଶ ଦେବତାଙ୍କରାଜା କାଳୀ
କୁଳମ ବହାଦୁରବାବୁ ତଥା ଶର୍ମଶ୍ରୀକାଳୀ ପତ୍ନୀ ଯେଠା,
ତାଙ୍କ ପାତ୍ରଗୋପନ ଓ ତାଙ୍କ ପରିଚାରକ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ପୋକାଳ କହି ରେଖିବିତାକାର ଦୋଷାନ୍ତମଣିଟେ ଅନ୍ତରକ
ବନ୍ଦ୍ୟ କହିଲୁ ଏବେଳ୍ପାଦ୍ମ ପରିବହନକାର ଶାତ୍ରୀ ହୋଇ
ଦୂରେ ମାତ୍ର ଦିନରେ କୌଣସି ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦତ୍ତ କାହାର ସମସ୍ତ
ଆଜୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ପରିବେଦ୍ୟ ମହାତ୍ମାବିଦିତ
ଦେବତା କବି ସାଦଶବ୍ଦୀ ।

ନାହିଁ କଥାରେ ଅବଧିରେ କଥା ଭାବୁ ଶାଖ ଗୋଟିଏ କାହିଁବା ଦେବିତର ମାତ୍ର ଏହିରେ ଉଦ୍‌ଦେଶୀ କାହିଁବାରୁ ଅଥବା ଦେବାରୁ କଥା । ଦେବିରୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଏ ଦେବାରୁ ହେଉ କାହିଁମାତ୍ର ପାଠୀରବାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଗୋଟିଏବଳେ ।

କେବଳ ପ୍ରେସମାସ ଥା ଏ ଦିନମାରୁ ଠା ବହୁ
ଦିନ ବନ୍ଦର ଯଥାରେ ବେଳାତି ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ,
କେବଳ ପଦକଳ ପାଇଁ କେଲାବାରୁ ହେଠେକ ମାଗର
ଭବର ଓ ଦିନମ ଶୋଭାରମ୍ଭ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲାଛି।

ଦିନମା ଓ ଦିନମ ଶୋଭାରମ୍ଭରେ ଏବଂ ଉତ୍ସବ

ପରିବହନ ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଧରଣ ଦସ୍ତଖତ କରିବାକୁ
ଯେ ଉଚ୍ଚତାର ଅବେଳା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାରଜୀବନ ପାଇଁ କାହାର ନିମିତ୍ତ ଯତ୍ନ
ଅଧ୍ୟୁତ୍ତ କୁଳ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଭାଗ ଅସ୍ଥିରାଜ ପରିଷାମର
ପରିବହନ ବିଭାଗରେ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାର ସଂପର୍କ କରିବାକୁ
କାହାର ମୌଖିକ ସାହାଯ୍ୟ ପରିବହନ କରିବାକୁ ପରିବହନ

କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ହେଁବେଳେ ଶୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତାବ୍ଦୀ
ମୁଣ୍ଡପଦ୍ମ ସହାଯ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ହେଲେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ
କିମ୍ବା ପାଇଁ କଥା ଅଛି କିମ୍ବା ଆହାର କଥା ଏବଂ ବିଜୟକାଳୀନ
ଦେଇ କଥା ଅଛି କଥା ଅଛି କଥା ଅଛି କଥା ଅଛି କଥା
କଥା ଅଛି କଥା ଅଛି କଥା ଅଛି କଥା ଅଛି କଥା ଅଛି

କବ ସମ୍ପାଦିତ ଏ ଗୀତ ଅନ୍ତର କହିବା କିମ୍ବା
କେବଳ ଶେଷରେଖା ଦେଇବାରୀ ଉପାରୁ କବିତା, କବିତା,
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମନ୍ଦିର ଦେଇବାର ମୌର୍ଯ୍ୟର କଥାରେ
କବିତା ହେଉଥିଲା ଏକଜିନିଦିନେ କିମ୍ବା

ପୁଣ୍ୟ-ହୃଦୟ ।

କବିତା ୧୫ ପଦରେ ହିନ୍ଦୁଗୀ ଖରିଲ ଉଦ୍‌ଘାସ
ଫାଟେଇସି । ମହିଳେ ମରିବିଲୁଗା, ଆଏ, ସବୁଥା
ହିନ୍ଦୁ ଏହି ଦେଖ ହେଉଗୀ କୁଠି ସବା ତାଙ୍କ

ବେମାନଙ୍କର କାହିଁବାଲୁକୁ ସାଧୁତିଲେ ।
ପାହେନିଥାରୁ, କୋଡ଼ିଗାର ଯାଙ୍ଗ, କଇବରଣ୍ଟା ଆହୁ ପଞ୍ଜଳେ
ଶୋଏ କି ଦେବୀ ଦେବୀ କାହିଁବାଲୁକୁ ନାହିଁ ଦେବୀର
କର ଯାହା କିମ ଦିନକାର ଅଛେବ ସବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ନାହିଁ ସର୍ବତ୍ର କର ଦିଲା । ଏଥରେ ଅଛେବ ଫଳ କୁଣ୍ଡିଲ
ଦେବାର ପୂର୍ଣ୍ଣାବ୍ୟାପ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବୁ ସର୍ବତ୍ର ଦିକ୍ଷାତ ପରା
ହିତ ଦେବାକୁ ସେ ଏହି ପ୍ରାୟ ଅପରହୁ ଏ ହିଁ ଦା ପର୍ବତୀ
ଶ୍ରୀ କିମିନର ଦିକ୍ଷାର ମାତ୍ର ହୋଇ କି ଥିଲା ।

ଏ ପଢ଼ିବେ ତୁମ ଏହା ପଥ ପଥରିବ ତାହୁ ମର୍ଦ୍ଦିକି କଲେ
ତମେ ଆ ବାବାଙ୍ଗଳ ନିମିତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ଏହି
ମଧ୍ୟରେ ପଥରିଲାକେ ତାହାର ନାରବା ଏହି ବାବାଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟରେ କଣୀ ବନ୍ଦିବାର ତେଣୁ ବସିଥାଏ ତୁମର ଏହି
ବାବାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବଳିଛ ଜାତ ହେଉଥିବ ବାବାଙ୍ଗର ପଥର
କରେ ଏହିଏ କଳିବଳିର ମୁଁ ଏହି ଦିନାରୁ ବାବାଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦିବ କ୍ଷୋଇ ଶାଂତିର ଉଚ୍ଚ ଧରନକୁ
ବୈକୁଞ୍ଜ ପ୍ରତି ହେବ ଜାତ ।

ବନ୍ଦରୁ ସମ୍ମାନ ଶବ୍ଦ ଲିଖାର କିମ୍ବା ପଥରା
ହେବା ବନ୍ଦରୁଙ୍କ ଧ୍ୟେ ଗାଢାନ ଅନ୍ତରୁ ଉଠି
ଯଥ ଉଚ୍ଛବେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବେଳା । ମାତ୍ର ମୋହି
ଦିନରେ ତିରା ଏହି ପ୍ରକଟକେ ॥ ୩୫ ॥ ଲେଖାବ
ପରିବ ଦେଇବାରୁ ।

କବି ମାସରେ ବାହୁଦୟମିତିର ଶତ ଅଧିକାର
ହୋଇଥାଏ । ଅଛିବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦସ୍ତଖତ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଲା
ତାଙ୍କ ବୋଇଏ ଦଶକ ଉଚ୍ଚତାର ସହାୟ । ବିଜୁର୍ଣ୍ଣ ଦେବତା
ଏହି ଯାନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ଦୂର୍ବଳ ଦୂର କଥା ଏହି ବିଦ୍ୟାମାତ୍ର ନେଇ
ଏହି ଦୂର୍ବଳ ନିଯି ପ୍ରଦେଶକେ ମାନିବ ଦୂର କିମ୍ବା ଏହି
ସହି ସୁଲଭ ବୋଇଏ ଏହି କହାର୍ଥିର ମଦ୍ଦାତା ମନିଷିର
କିମ୍ବା ନାହିଁ କହାର୍ଥିର ନାହାର୍ଥି କାମା ହେଲିବେ ଏହି
ପାଥର ଶତାବ୍ଦୀ କହାର୍ଥିର ଥୁଲକ ଦେବତା ନମିରେ
ମନିଷିର କିମ୍ବା ଏହି ପ୍ରଦେଶ ହେଲାନ୍ତି ଏହାର୍ଥିର
ବହା ଅବଳି ଦୂର୍ବଳ କଷ୍ଟର ଅବଳି ।

କୋଣପାତ୍ର

କାରୁ ପ୍ରେସରାଟ ମହିନ୍ତ ଲଗାଇ	୫ • ୫
“ ଦୂରଦୂରାଥ ପୋତ କୁମାରି	୫ • ୫
“ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମହାପାତ୍ର ଜିମାରାର ଲେଖନକୁଳ	୫ • ୫
“ ବହୁଧାରାର ଧାର	୫ • ୫
“ ବିଦେଶପାତ୍ର ଧାର	୫ • ୫
“ ବୋଜାବଳୀ ଗୀର୍ଜିନାର୍ଥ	୫ • ୫
“ ବୈକତ୍ତ ମନ୍ଦରାଯ	୫ • ୫
“ ଦୃତଦୂରାଥ ପଢ଼ କମିଟାର ଓଜନ ଛୁଟ	୫ • ୫
“ ଦୂରଦୂର କମ୍ବର୍ବୁଦ୍ଧ ମହାପାତ୍ର	୫ • ୫
“ ଦୂରଦୂର ପ୍ରକାଶ	୫ • ୫
“ କର୍ଣ୍ଣାନାଯକ ପଦ କୋଣାର୍କ	୫ • ୫
“ କର୍ଣ୍ଣାନାଯକ ପଦ କୋଣାର୍କ ବିଜ୍ଞାନ	୫ • ୫
“ ମାଧ୍ୟାବର ଧାର	୫ • ୫
“ କୁତୁମଦାର ପାତ୍ରାନ୍ତିର	୫ • ୫
“ କୁତୁମଦାର ପାତ୍ରାନ୍ତିର କମିଟାର	୫ • ୫
“ କୁତୁମଦାର ପାତ୍ରାନ୍ତିର ପାତ୍ରାନ୍ତିର	୫ • ୫
“ କୁତୁମଦାର ପାତ୍ରାନ୍ତିର ପାତ୍ରାନ୍ତିର କମିଟାର	୫ • ୫
“ କୁତୁମଦାର ପାତ୍ରାନ୍ତିର ପାତ୍ରାନ୍ତିର କମିଟାର କମିଟାର	୫ • ୫
“ କୁତୁମଦାର ପାତ୍ରାନ୍ତିର ପାତ୍ରାନ୍ତିର କମିଟାର କମିଟାର କମିଟାର	୫ • ୫

ସାହୁର ଶମ୍ଭବ ।

କୁଟ ନିର୍ମଳ କୁପଳଶେ ହାତୁଳଙ୍କ ଅମ୍ବିର ଏକିବେଳେ
ଶି ୧୦୦୦ ମା ଗତି ଦୟାକାର ସାହାତ ନିଲାପ । କାହୁ-
କେ ଅନ୍ଧାରେ ଦୟାକାର ସାହାତ ଅଧିକ ସାହାକାର ଦୟାକାର ।

କେବଳ ତଥାରେ କମଣିଗାଲେ ଏହି ସର୍ବ ଦୟା ପାଇଁ
ଅଛୁଟାର ଶୀଘ୍ରଦିମାନଙ୍କ ପ୍ରକି ଲଙ୍ଘନିଦେଖାଯାଇ ଆଜି-
ମର ବୁଦ୍ଧବଦ୍ଧ ଦେଖିବି ଏହିତର ଶୋଇ ସମୀରତର
ଏହି ଅନ୍ତରେରେ ଯତ୍ତ ଆମେ ଦିନସରେ ବିଶ୍ଵାସ ମହାପୂର୍ବା-
ବିଜ୍ଞାନର ଦେଖି ମିଳାଯାଇବାର ପ୍ରକାଶ ଦୟା କରୁଥାଏଇ
ପରି ଯିବା ମିଳାଯାଇବାର ପ୍ରକାଶ ଦୟା କରୁଥାଏଇ
କରାଯାଇ ପରିପରି ହେଲେ ।

ପରିବଳେ ଦେଇଏ ସୁନ୍ଦରତାର ଦୋଷଗୁଡ଼ା । କହି
ଦେବ ସମୟର ପାଇବାର ତାର ଲେଖନକୁହେଁ
ଏହାର କଥା ଶିଖିଲୁ କଲୁ ଏହାରକୁ ଏହା ତାର ଦେବ
କିମ୍ବା କୋଇବୁନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।

ପଦ୍ମଶ୍ରେଷ୍ଠବନ୍ଦ ମନୀମତ କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ହାଁ କୋଣ୍ଠ ।

ମାନ୍ୟମୂଳ ଉତ୍ତର ପକ୍ଷାଦିକା ମନୋଧୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ମାନ୍ୟମୂଳ ।

ମତ ମାଥ ତା ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି କେବଳ
ଅପ୍ରାପ୍ଯବସ୍ଥା ଘରୀ ଗାଁ ଘରଜନ୍ମ ନାରୀମୂଳର ଦର୍ଶନ-
କରି କଲାଇବି ଧୂମ୍ର ଫୋକର୍ମକାବୁ ସେହି ମାମ୍ବା
ଯା ଏହି ଘରରେ ଘରୀ ମହାଦୟ ସୁନ୍ଦରୀରେ
ବିଜାପୁର ପ୍ରକାଶ କରି ନାଚିବିଦ୍ୱାରାକରନ୍ତି
ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦାର୍ଯ୍ୟ ଚଢ଼େପାଆୟକୁ ନ୍ୟାକେଜର
ପଦରେ ପନୋମାର କରି ପୁଣ୍ଡବର କାରୀ
କଲାଇଅବାରି ।

ଏହି ଦେଖାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏ ସୁଲକ୍ଷଣ ଗୋଟିଏ
ଶିଥିଲୁ ମାହିତ ୯୨୯ ଲା ଦୂରି ପ୍ରଦାକ କରି
ଅଛି ଏବଂ ଏ ସୁଲକ୍ଷଣ ୮୫୫ ଲାଙ୍ଘମିତି
ଦୂରେ ଥାବାସୁ ଦେଇ ନ ଥିବାକୁ ବିଧେତ ଆପଣ
ବିଧା ଦେଇଥିବା ତୁବୁଦ୍ୟକମନ କରି, ସେହି ଟଙ୍କା
ଯତନୋଟିକୁ ଦେବାର ଅବେଳା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଉଠି ଖର ବାର୍ଷି ଦୟକୁ ଲଜା ମନୋଦୟକରି
ପରେପରାଧିକା ଓ କ୍ଷରଦେଶହିତେବଳାର ସମେତ
ପରିଯେ ଦେଇଥିଲା । ସୁଲକ୍ଷଣାମୁଁ ପ୍ରତିକରିଦିନେ
ପରି ପାଇଁ ଦେଇବା ଲଜାକର ବିଧେତ
ପରିଯେବଳା ଅନୁଭବ କରି ପାଇଁ

ପ୍ରସ୍ତୁ ମାର୍ଗଜୀବ ହୋଇ ପ୍ରଜାଧାଳକରେ ବ୍ୟମନ୍ଦ୍ରିୟ
ଅନୁକୂଳଶ ବରନ୍ତି ଏହାହୁଁ ଆମ୍ବାନାକଳିର
ଏହାତେ ଜୀବିତାନ୍ତ । ଚିତ ।

୧୯୪୮/୧୫୦୨ ଶ୍ରୀ ବାଲକୃଷ୍ଣ ପଡ଼ିଜୀ ପାତ୍ର
ହେ: ପଣ୍ଡିତ ରଙ୍ଗା ମଧ୍ୟବଳୀ ଉଦ୍ୟାଳୟ
କରିବ।

ମଦ୍ଦାଶ୍ଵର

ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ନାନ୍ଦୁପୂଣ୍ୟ ଦେବକୁହାଏ ବିବର-
ତଳ ସଙ୍ଗିତପ୍ରକାଶ ନାରତ ସମାଜୋତୀଯା
କର ଅପଣ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।— “ ନାରତର
ବିଷୟଟି ଉଚ୍ଚିତ୍ତରସାମାନ୍ୟ ଏବଂ ବେହ ଉତ୍ସବକା-
ପକ ଅନ୍ତେୟା ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ଅଧିକ କିମ୍ବା
ବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାକିମ ଉପରିଚିତରେ
ଛି କୃତ ଲୁହିଗ ହେଉଥିଲା ” ସଙ୍ଗୀତ ଉଚ୍ଚି-
ତସ ଭାବପକର ପ୍ରକାଶକ କୋରି ଥିଲେ
ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାତୀରୁ ଶୁଣି କି ଥିଲା ।
ସଙ୍ଗୀତଧାରାକେବାମାନେ ବହୁଅନ୍ତର୍ମାନ
ଅକେବ ଲୋକ ସ୍ତ୍ରୀଭାବ କରିଅଛନ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଲୁହର ସ୍ଵଧାର ଉତ୍ତେଜକ । ସବୁ
ସଙ୍ଗୀତର ଏହି ଲୁହ କି ଥାକୁା, ତେବେ ନାମା
ଧର୍ମବଳମ୍ଭମାନେ ସଙ୍ଗୀତରୁ କିମ୍ବା ଦେବିର
ପ୍ରାର୍ଥନାର ପ୍ରଧାନ ଅଙ୍ଗ କର କାହିଁକି ଦେବୀ-
ଆନ୍ଦୋ ? ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ୟ ଲୁହାରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚି-
ତସାମୁକ ବାହାର ସମ ସରଣୀରେ ଦାର୍ଢିବି
ଲେଖା ହେଉଥାନ୍ତା ? ବୋଧକରୁ ଅପଣଙ୍କ
ଅନ୍ତରେ ସଙ୍ଗୀତର ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ
ଅପଣ ଏପରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି । କୋହିବେ କି
ମେରୁ ସଙ୍ଗୀତ ଶିଶୁତତିମୋଦ ଓ ଯାହାର
ଅନ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟ ପଣୁ ସମାଜ ବୋଲିପାଏ
ସେହି ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ଅଧିକ କୁଳଦାରୁ ଉଚ୍ଚିତସ
ଭାବପକରେ ତୁଟି ଦେଖା ଯିବାର ଅପଣ
କହନ୍ତେ ?

ଅପର ଅଜ୍ଞତ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟି ।—“ ଦକ୍ଷିଣ
ଭାଷା ଦୋଷ ଘନେବ ସ୍ମରଣ ରହି ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଟି ”
ଏପର ଲେଖିବାର ଭ୍ରମେଶ ଦଶ ? ଅଗମ
ଭାଷା ଦୋଷପଲାଗୁ, ଅନୁକ ଭାଷା ଦୋଷା
ରହିବ ଏହା ଜୀବିକା ସହାୟ ଅପରମାତ୍ରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରିଥିଲୁଣ୍ଟି ? ନା ଅପର ମନେ କରି
ଥିଲୁଣ୍ଟି କରିବ ତେଥ ମାତ୍ର ବସନ୍ତ ତେଥ ଏବଂ
ଅଗମାନ୍ୟ ପାଇଲବ ତେଥ ତେଥ କୁହେ ଏବଂ
ପ୍ରଦେଶକ ଦରଖତା ଦେଖି ଆପଣ ଏପର
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟି ? ସଂ “ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଷା ଦୋଷ
ର ଅର୍ଥ ପ୍ରାବେଳିକ ଦରଖତା ହୋଇଥାଏ
ଦେବେ ଅମୃତ କୌଣସି ଧରନ୍ତି ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ମାତ୍ରର ଦରଖତା ପାଥ ସଂପର୍କ

ଭାଷାରେ ହେଉଥାଏ । ବିଶେଷତଃ ସେଇ
ଭାଷା ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଗୁହାର ନିସ୍ତମ-
ନିବ ହୋଇ ଲାଗୁ, ସେହି ଭାଷାରେ ପ୍ରାଦେଶିକ
ବିଭିନ୍ନତା ବାର୍ତ୍ତା ନାହିଁ । ଏ ଅଧିଳରେ ପ୍ରଚ-
ଳିତ ହେବେକ ବଥା ଅପରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଦେଶିକ
ବୋଧ ହେଲେ, ଅପରମକ ଅଧିଳରେ ମଧ୍ୟବ୍ରତ
କେବେକ ବଥା ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ବୋଧ
ହୁଏ । ସବ ଅପରମ ବିଭିନ୍ନ ତେବେକୁ ଆଜର୍ଣ୍ଣ
ତେଥ ମନେ ବର ଦିଶେଣି ତେଥିକୁ ବୋଧ
ରଳେ ଗଣନା କରାଯାଇବା, ତେବେ ଏହା
କେବଳ ମନ । ଆମେ ଅନେକ ଦୂର ପରିଣାମକାର
ଦୂର ଦେଖିଥିବା ଯେହି ଭାଷାରେ ଅପରମାନରେ
ସ୍ଵପ୍ନଭବ ଲେଖିଅଛି ଓ ଲେଖିଯାଇବା
ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରକୃତ ତେଥ ନାହିଁ, ତେଥ
ଭାଷା କେବଳ ସମ୍ଭବ ଅପରମ ଏହି କ୍ରମରେ
ପଞ୍ଚ ଅପରମାନଙ୍କ କେବଳ ସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ
ଅକ୍ଷେ ପ୍ରଥାବିତ । ଅପରମାନଙ୍କ ବ୍ୟୁତି
(Orthography), ସମ୍ଭବ ବର୍ଣ୍ଣକାର
ପ୍ରକଳପ, ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ଭବ ବାର୍ତ୍ତାରଣର ଅବ-
ଳ ଅନୁବାଦ, ଭାବତା ସମ୍ଭବ ଖାରକ୍ୟାସ୍ତୀ,
ଅଭ୍ୟାସ ସମ୍ଭବ । ଅନୁବାଦ ମାତ୍ରଭାଷା ପ୍ରକଳପ
ଅପରମାନଙ୍କ ଏତେ ପ୍ରାମଦ୍ଦୟ ଗେ ସବ
କେବେକ କିମ୍ବା ଓ ତାରତର ପ୍ରକଳପକ
କ ଥାନ୍ତା, ଅଭ୍ୟାସ ଅପରମ କୃତବ୍ୟା-
ମନ୍ତ୍ରରେ ତେଥ ଭାଷା ଶ୍ଵରିବାକୁ ନିଧ ଥାନ୍ତା
କ ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ଏକା କେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ
ବିନ୍ଦୁ (Beams) ସାହେବ ବନ୍ଦକର ତେଥ
ଭାଷା ବିଷୟରେ ଯାହା ଲେଖିଅଛି ତାହା
ଅପର ଥିଲେ ପତିଲେ ଦୂର ପାଇବେ । ଏହିର
ବାବର ସାଧାରଣ ବନ୍ଦକର ତେଥ କଥା
ପ୍ରକ୍ରି ଦୃଷ୍ଟିଘାତ ନ କର ପାରୁ ସମ୍ଭବ ବିଷୟ
କଲା ଭାଷାରୁ ଅନୁବାଦ କର ଆଣିବା ଏହି
ପାଇଁ କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନ

କହନ୍ତି ଆ କେବାରକାଥ ଦିଆଇଦିଲା
ଅସବେଦୋତ୍ତୁ ଚିକଣାର୍ଥ ।

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠାପୁରୀ, ସିମ୍ବାନ୍ଦ,
ବିଜୁଗା।

ଏହି ପ୍ରାଚୀରେ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଘେରଇ ଜୀବିତ
କଲ, ଦୃଢ଼, ମୁଖକାଷ୍ଠ ଲାକ୍ଷ୍ୟ, ଏହି ସଂତୋ
ଷ୍ଟା ଓ ପ୍ରଦାନାତ୍ମକାତ୍ମକ ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପାତ୍ମ (ରଥ)
ରେ ବିଦେଶୀରୁ ବେଗିମାନଙ୍କ ଧାରାର ଅବଶ୍ୟ
କାଳ ଲେଖିଲେ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଦେଖି ପଠାଯ

ଯୋଗସିଦ୍ଧ ବିଟକା ।

(ଅର୍ଦ୍ଧଚାଲିକ ଯୋଗଳକ୍ଷ ସିଦ୍ଧମହୋତ୍ତ୍ଵ)

ଏହି ଯୋଗପ୍ରକଳ୍ପର ସୁଖିକ ଉତ୍ସହତାର ମାନବ
ଦେହକ କ୍ରତୁ ପରିଧାର ଦୋହ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶିକ୍ଷା ଅବସର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ । କହିବଳ ଏହି ତାତ୍ତ୍ଵର
ମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯୋଗମୂଳର ଅବସର୍ଯ୍ୟ ଉଚିତବା
ହୀଣପୂରେ ଏପରି ମହୋତ୍ସଥ ଥର୍ତ୍ତ ବାହୁ ।
ସବୁତୁ ଦୋହରେ ଯୋଗମାନଙ୍କ ବୋଲୁ
ପଛିଜୀବ ହୁଏ ମାହୁ, ଅନାଜର ଧରେ ଅନୁ-
ଚେକୋର (ଅନାଜୁଟି) ଛଠେ, ବାୟୁଦୂରି
ଦୋହ ପେଟ ଧୂରେ ଏବି ଶଖା କଳକୁଣ୍ଡେ ହୁଏ
ଗାହି ସେମାନଙ୍କ ପରିରେ ଏହି ଜୀବତ ଅବାର୍ତ୍ତ-
ସତଦୂରମ ଥର୍ତ୍ତଶୈର, ଦଇବର, ଦ୍ଵିତୀୟମୟ,
ଅନୁଦୂର, ଧୋଥ, ସନ୍ଦଳପୁନାର କ୍ଲାବ, ସିବେ
ରେତ, ପାରଦୋର, ପାରବରେ ତରିବାର ତଳ,
ଦଣ୍ଡ, ସପୁତ୍ରୋତ୍ତମ, ଶାରୁର ବରଳଜା, ସବୁପରି-
ଦାନ, କ୍ଷେତ୍ରମୟ, ମେହରେଜ, ମସୁଦକୁର୍ତ୍ତିନ,
ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ ମୂର୍ଖାର ଓ କାଳାଦା ନିଃଶେଷ
ଶୈରବ୍ୟ ହୁଏ । କାହିଦେବତା, ରତ୍ନପତି,
ଦୁର୍ଗପାଦାତର କ୍ଲାବ, ସତକପୁନାର କାଷନେରର
ମହୋତ୍ସଥ । ଆମେତମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛୋଦୋଷ
ବାଧକଦେବଳା, ସୁଲୁ, ସେତ ଓ ବରୁପଦିନ
ଏବି ମୂର୍ଖାଦ ବିଭାଗାତ୍ମାର ଶିଦ ଶାନ୍ତ ହୁଏ
ଏବି ଧର୍ମବର ଜୀବନାମ ଦୂରି ହୋଇଥାଏ ।
ଦେହରୁ ଯୋଗମୂଳର କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବପ୍ରାକୁ ଅତିବ
ଏହି ଜୀବତର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ

ଏହି କାହାରୁଟି ଏହି ଶିଖିର ମୂଳ୍ୟ ଥିଲା ଅତିକାରୀ
୧୦୦ ରହିଥାଏନ୍ତି ଏହି ଶିଖିର ମୂଳ୍ୟ ଏହିପରିବାର
ପ୍ରଥାରିତ କରିବାର ଏହି ଜୀବନାବ୍ଲେ କ୍ଷେତ୍ର
ଅଣା ଓ ଉତ୍ସବ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସହ ଜୀବନ ପାଇବାର

ରଜ୍ଜାପତି ।

ଏହାକୁ ସବାମାଧାରିତ୍ବୀ ଜୀବ ତଥା
ଯାଇଥିର ନେ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତ ସଦର ଆକା ଅନୁ-
ର୍ଗତ ବିରୂପା ଦେଖ କିମ୍ବା ଦାତ ବଳ ୧୦୨
ମୟିହା ଅପ୍ରେଲ ତା ୩୦ ଦିନ । ଦୁଆ ଶୁଣି
ପର ୧୦୦୫ ବାଲ ବୈଶାଖ ତି ୧୮ ତ ସେଇ
ବୃଥକାର ଦେଲ ପା ୧୦ ଓ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭିର
ଦୋର୍ତ୍ତ ଅପସରେ ପ୍ରତାପୀ ଭାବ କିମ୍ବା ପାଇଁ
ମଳ ୧୦୨ ମୟିହା ଅପ୍ରେଲ ମାତ୍ର ତା ୧୫୦୫,
ଠାରୁ ସବ ୧୦୦୪ ମୟିହା ମାର୍ଗ ମାତ୍ର ତା ୧୫-
ଦିନ ସୁଦାମା । ମୁକ୍ତ ଏହି ସହାଯେ ଲଜ୍ଜାର
ଦ୍ୱାରା ଯିବା ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ବାହୁଦୂର
ଦେବାକୁ ଲଜ୍ଜା ଦିଲ୍ଲି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କିମ୍ବା
ତୁମ୍ଭ ଭାଷାଭବେ ତୁମ୍ଭିକୁ ବୋର୍ଦ୍ଦ ଅପସରେ
ବାହୁଦର ହୋଇ କିମ୍ବା ଭାବ ଘାରବେ । ଯାହାର
ଭାବ ମହାପେଣ ଦ୍ଵାରା ଦେବ ଭାବାର ଭାବ
ମହାପେଣ ମାତ୍ର ମାତ୍ର । କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ସଙ୍ଗରୁଷମ୍ବନ୍ଦ ଓ ମର୍ମାଣକଳ୍ପ ହେବାର ଅବି
ଶ୍ୟବ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଦେ ଅନ୍ତରୀଳ ବିଷୟ ଉଚ୍ଛଵ୍ସ
ଜାଣିବାକୁ ଲାଗୁ କଲେ ତାହା ଉତ୍ସବକୁ ବୋଲି
ଆପିଥରେ ଭାବୁ କଲେ ଦୁଇ ପାଇବେ ।

Cuttack District Board's office Dated the 16th April, 1902. } Rai Jageswar Chander Chander Bahadur Vice-Chairman

ବ୍ୟକ୍ତାର ବରନ୍ତୁ । ବ୍ୟକ୍ତାର
ବରନ୍ତୁ ॥

୬, ସତକ ପ୍ରତି ଦୋଷ ଅନୁଯାୟୀ
ତିଥାବଳୀ ।

ଶ୍ରୀକବାଣୀ ବେଳେଷ୍ଟର ଆବ ବସୁର
କାରଣ ମାଛୀ ।

한국서적 8000권

ପଦ୍ମଶାଲା, ପାନ୍ଦିତ କୋଟିହାରୀ
କର୍ମଚାରୀ (ଜେମ୍ସ ସେଲମ୍)
କଳାତ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରେସ, ବ୍ରାଜ,
କୋଡ଼ିଙ୍ଗ ଉଦ୍‌ଯାତରା ପାଇଁ ଏହି
ଏହା ଏକାମାହ ମନ୍ଦିରିଷ୍ଟିତଃ । ଶ୍ରୀମଦ
ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବା ଦୂର କରିବାର ଏହା ଏକ
ଲକ୍ଷ୍ୟତା, ଧାରାବ ଓ କୃତ କରିବାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକ,

ମୁଦ୍ରଣ ତାରିଖ : ୧୯୫୩ ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ :

ଅଣି ଗୁରୁତ୍ୱାବ୍ଦ ନିର୍ମାଣ ।— ୧୯୮୫ ଶେଷ ପୂର୍ବ
ମେହୀ, ମଧ୍ୟଭାବର ସ୍ଥାନର ଠିକ୍ ପରିବହାଳାର ମୁଖ୍ୟ
ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ, ବନ୍ଦି ଧାର୍ଯ୍ୟକର, ମୁକ୍ତିକର, ଚାହୁଣ୍ଡାରୀ
ଦଳାବ୍ସୀ ଉତ୍ସବ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଷ୍କାର, ବୋଲିଙ୍ଗୀ, ଡିଜିଟଲ
ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବସାରରେ ଉତ୍ସବ ଜୀବନକୁ ଦେବତା
ଏହା ଏକମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମକ ପରିଷ୍କାର ନିର୍ମାଣ
କରିବାକୁ ଏହା ବୁଲାଯ ଏହ ଜୀବନ ପରିଷ୍କାର କୌଣସି
ହେବାକୁ । ଏହ ଉତ୍ସବର ଢାଳା ପରିବାର ଓ ଘରା ମଧ୍ୟ
ଅନୁଭବ କର ଏହ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଗାନ୍ଧାରୀ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବନ୍ଦରୁହୋଇ ।—ଧାରୁ ଦେବିବଳ, ଆରୁ ରାଜମହାନ୍ତିରାଜ, ମହିସୁ ବୈଶଳୀ, ସବୁଝିଲାହାର, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର
ପରେତୁ ଯତ୍ତାଦ, କୋର ଦାରିଦ୍ର ହୃଦୟ ସାହୁରୁ ଚାହୁରୁ
ପାଇଲାର ମନ୍ଦିର ମହୋତ୍ସମ୍ମାନ । ଯହାବୁ ଯେବେ ମନ୍ଦିର
ନିର୍ମିତିରେ ଏ ଅନ୍ତର କଥା କହିବେ ଭଲାଭାବୁ ଦେବ
ଦେଵାରୁ ବ୍ୟାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ । ଯଦେହି ଏହା ଦେବକୁଟିର
ଦେବକୁଟି ଦେବା ଅବେଳା ଏ ହୃଦୟ ପାହାରୁଛିଲେ ତିଥି
ଯାଇବ ଯାଇ ଚାହୁରୁ ଚାହୁରୁ କାହିଁ ।

୧୯୬ ପାତ୍ର ମାଟିଲେ ପାତ୍ର

କୁଣ୍ଡଳାରମ ହେସକ :— ଏହାର ଦେବତାର ପରିଚୟ
ପଦ୍ମପୁରୀର ପାଦ୍ମ ଶବ୍ଦ ସଥା ମଧ୍ୟରେ ଉପରେ ଅବେଦନ

କୁଣ୍ଡ ଏହା କୁଳଙ୍କ ଆହୁ ତ୍ରିଷ୍ଠ ଜନନରେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରମୁଖ
କୁଣ୍ଡ ହାଁଁ । ଅରେ ଦୀନକାଳ କରଇ ଦୂରେ ଯାଇବେ ।
ସେଇଥିଲେ କୁଣ୍ଡ ଲାକ୍ଷମ୍ୟାନ୍ତିର କୁଣ୍ଡ
ଠିକରା—୩, ସତ୍ତମୀ, ଏତେ କୁଣ୍ଡ
କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ଶର୍ମିତାଳା କୁଣ୍ଡ କରିବାର
କୁଣ୍ଡ କରିବାରେ କୁଣ୍ଡମୁଖୀ ମେହିବାର କୁଣ୍ଡ ମାନନ୍ତ
କୁଣ୍ଡମୁଖୀର ମାନନ୍ତ କୁଣ୍ଡମୁଖ କରିବାର କୋଣ୍ଡ
କୁଣ୍ଡମୁଖର ସମ୍ମାନ ଏହାରେ ଏହାରେ ।

କେବେଳବୁଦ୍ଧିଏ ଖୋଜ ଦୂଷାତୁର ବନ୍ଧାରା
ଏହି ଜୀଷଖର ସେବର ପାଇଁ ଥାଇ ଅନ୍ୟ
ଚୌକୁଷି ଜୀଷଖରେ ଲାଜା ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ।
ସେବେ ତୁମେ ମନେ କରିଆଥ ସେ କୁମର
ବେଗ ଅସାଧ, କୁମର ଚକ୍ରମଳ ନିରଶ ହୋଇ
କୁମର ଏତ ସାବଧାନକୁ, ସବ ବୀଳମ୍ବ, ବୀଳ-
ଲିବରଅବ୍ସ, ଫଣ୍ଡେଗାଇଲ ଗେରିନ୍ ଜ୍ୟାକରିଲ
ପ୍ରଭକ ପ୍ରତକଳ ସବଧ ପ୍ରକାର, ପଟ୍ଟେଇ ଜୀଷଖ
କୁମର ଜାବକଳ ହରାଯାଇ କରିଆଏ, ଗେବେ
ଥରେ ଏହି ଜୀଷଖକୁ ପଞ୍ଚଶ୍ଵା କରି ଦେଲ,
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କିଲ ଦେଖି ଅର୍ଦ୍ଦାନ୍ତର ଦେବ
ବେଶବିଜ୍ଞକ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଘର୍ଗଜନନ୍ଦନ
ଲବଦ୍ଧିବ । ସେବେରୁ ଏକୁୟ ଶକ୍ତିଶାଳ
ଥଥର ସ୍ରାଵୀ କଣ୍ଠପ୍ରକ ମନୋରଧ ଲଭପୁଣ୍ୟେ 4
ଦେଖଇ କେବେ ଅନନ୍ଦାମା ହୋଇ ଥାଇ ।

କିଏ ନ ଜାଣେ ସାଲିଥା, କତ୍ତଳାଦର
ଅଧିକ, ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ଯେବେ

ଶ୍ରୀବ ଉତ୍ସମ ଦେଖାଇ ସତସ୍ଯ ସମୟକେ
ବୁଦ୍ଧିପରେ ପ୍ରବଳାକାର ଧାରଣ କରେ ।
ତେବେକେଳେ ତାହା ସାମୟିତ ଆହୁ ଦିଶେଣ
ହୋଇଗାଏ ଅଥବ ସବଳ ସମୟରେ କହି
ଧାରୁ ପ୍ରକଟ ଦିଶୀଙ୍କ ଦେହରେ ସମାଜ ଫଳ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଗାହିଁ । କହା ନିୟମର ଅଧୀନରେ
ବହିବାକ ହୁଏ । କହ

ଶ୍ରୀମାତୀ

ଅର୍ଥାତ୍ ଆସେଗାର କିମ୍ବା ପ୍ରାଣୀ, ସେହି ସେମ
ଆସେଗେ କୁଏ ଚାହା ଆଜି ହେବେଦେହେ
ଦେଇ ଆସେ, ନାହିଁ । ସତରଂ ବାରା ଭରୁ
ବିଶେଷରେ ସେବନଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନ କୁଏ ନାହିଁ
ଯା ବୌଧ୍ୟ ବନନୀ କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ ବହି-
ବାରୁ କୁଏ କାହିଁ ଥ ତ ପୀତ, ପ୍ରାଣୀ, ବର୍ଷ
ମଳ ଭରୁରେ ସକଳ ଧାରୁ ପ୍ରକାଶ ଦିଶିଥା
ଦେହରେ ଯମାନ ଉପଚାର, ସମାଜ କିମ୍ବା
ସମାଜ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ କରେ । ସେହି ଦେହକୁ
ଅଧିଯା, ଉତ୍ସର୍ଗ ଅପ୍ରିତା ଓ ଅମେରିକା
ମହାଦେଶମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦାନ ସମାଜ ଅଦରରେ
ପୁରୁତ ଦେହକୁ ଅଛି । ପ୍ରତିକଥ ସହସ୍ର ଲେଖ
ଦିନକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ନାସ୍ତିତିକୁ,
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବଧିକୁ ପ୍ରସାରାବହି ଔପଧର
ଦିଲ୍ଲିଶ୍ଵରା ଏବଂ ଅବଧିଗାର ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ !

ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାରୀ

କେତେବ୍ଳଙ୍ଗ ସହିତ ପ୍ରେସ୍ କିମ୍ବା କବଳ
ବ ଲୋର୍ ବ୍ୟାପେ ନବେଶିଆ ଓ ଅନେକଜାଳର
ଥିଲାରେ ଧାରିବ, ଲୁଣିଦ ଓ ଖଣିକ ପଦାର୍ଥର
ବୈଷଳ୍ୟାଂଶୁର ସହିତରେ ଆମ୍ବାବ ଜାଲୀୟ
କୌଣସି ହୃଦୟର ଜ୍ଞାନବଳ ଦେଲାଏ ସହ
ଯୋଗରେ ଜାଲୀୟକ ପ୍ରକରଣରେ ଏହି
ମହୋପଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଥବ ସେବନରେ କିମ୍ବାଦ ନାହିଁ ତୁରନ୍ତ
ସୁତ୍ର କୁହେ ବନ୍ଧୁ ଗୁଣର ତୁଳନାରେ ଏହା
ମାତ୍ରା ତୀର୍ତ୍ତ୍ୟ ଏହାଟ ମୋହର ଥପେଞ୍ଚା
ତୁଳନାଲ ଅଛି ।

କରିମାଟିକର ପାଇଁ ଉନ୍ନତିକାର ସେଇ
ଶିଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଳ୍ପତଃ ଅର୍ଥିଃ—

ଶକ, ଉକ୍ତ, ଓ ହୃଦୟର ପୁଣ୍ୟ ସମଜୀବି
ଯାତା—

ଏ : ଶୁଣଇ ତରକାରୀ, ଧାରୁ ଦୋଷିଳା
ଯୁଦ୍ଧରୂପରୀକ୍ଷା, ଶ୍ଵାସଦାସରେ ଅନ୍ତମ, ସାମାଜିକ
ଭୁବେଳକାରେ ଭେବୁଳଗ, ମେଳ, ପ୍ରମେହ,
ସୁନ୍ଦରୀକାରେ, ମୁଦ୍ରାକୁଳ, କହୁମୁଳ, ମୁହୁମୁଳ ଅନ୍ତରୀ
କା ଥିଲା ପ୍ରସାର, ମୋହାର ମୁହୁର ପତନ,
ପ୍ରସାର କ୍ଲାନ୍, ମୁହୁରକ ଶୁନ୍ଦରିତଳ, ମୁହୁର
କଲିରେ ନବ, ସୁନ୍ଦରୋଗ, ପମେହ ଓ ଶୁନ୍ଦର
ହୃଦ ଜଳର ମୁହୁରଦୀଆ, ଦାତ ମୋହାର ଓ ପର୍ମା
କ୍ଲାନ୍, ସୁନ୍ଦର ଶକ୍ତିର ପ୍ରାଚାର, ଛାତ୍ରର ପ୍ରାଚାର, ଦାତ
ଦୋତ ଦୋତା ଦିନା, ତେଣର ଅଭାଲପଦ୍ମବା,
ପ୍ରସାର କାଳ ଉପ୍ରତିକାଳ, ଅଭାଲକାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନ୍ତର
ଦୂରକ, ପରଶ୍ରମରେ ଅନ୍ତମ, ଅଞ୍ଜନୀ, ବୋଷ-
ଦବିତା ପ୍ରକାଶ ଅନୁମନୀତ ବିହିତ ପକାର
ପୁନର୍ଧାତା ଓ ବର୍ତ୍ତାକ କଷ୍ଟକର ଉପର୍ଗର୍ଭାଦି
ଅବେଳ୍ୟ କରିବାକ ଅନ୍ତର୍ଦୀତି ।

୨। ପାଇ ଓ ଗରମେଇ ଉଷାଙ୍କରା କା ଉଷାର

ତୃଷ୍ଣାଦ ବ୍ୟବହାରରେ କିମ୍ବା ମାଲେରିଆର
ବସ ପ୍ରଦଳ ଶାଖାରେ ପୁଣିଷ୍ଠ ହେବା କାବ-
ଶରୁ ରକ୍ତ ଭୂଷିତ ଗରମୀ ଥା, ଶାବର ଥା,
ନାହିଁ ଓ ମୁଖରେ ଏବଂ ମୁଖୁରେ ଥା, ମୁଖୁର
ବାଲନ୍ଧାତ୍ମକା ହାତ ଗୋଜ ଓ ଅଧାରେ
ବେଦନା, ନୂତନ ଘୁମତନ ମେହ ପାଇତ କାତ,
ଗରମୀ ବାଚ, ଗର୍ବବାଚ, ଶାଖାର ଗର୍ବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୱା-
ଳର ବେଦନା ଓ ଫୁଲ, ଚମ୍ପରୁ ଜଳପତିବା,
ଦେହରେ ଚକାଁ ଦାଗ, ହାତ ଓ ଗୋଜର
ତଳାରେ ସ୍ଥାନେଁ ସାଦ ବା ହଳାଦେବ,
ଦିମ୍ବ ଗମଜା ଉଠିବା ପୁନଃ ବାଣୀ ପତିବା,
ଦେହରେ ବଥ ବା ପ୍ରଣ ବାହାରନା ଅଶ୍ଵର
ଛିକାବା ଶ୍ରୀ ଓ ଦୂରଳ ପ୍ରଦଳ ବକ୍ତୁ ସମକୀୟ
ସାବଜୟ ଧାଢ଼ା, ଉପର୍ଗାଦ ଆମେନ୍ ପରିରେ
ଥମୋଦ ।

। ଶୟକାଶ, ଦିମାହାଶ, ନିର୍ବାସ ପ୍ରୟାସରେ
ତଥୁ, ରକ୍ତମପନ, କିଷ୍ଟଗରେ ରକ୍ତପାଣିକା
ପ୍ରତକ, ମୁଖରୁ ଓ କାଷକାରୁ ରକ୍ତପତକ,
ଶୁଦ୍ଧରେ ଦେହକା, କଷ ଜମିଦାର, ସରବଳ,
ଦେହକାଳ ପ୍ରଦାନ, ଅହାରରେ ଅନୁଭି, ଓ
କିଷ୍ଟକ, ଶତ ଚକିତ, ଓ ହୃଦବନ୍ଧ, ସଦଳ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ଥାର୍ଗାରେ ସର୍ଦି ଓ କାଶର ଜ୍ଵାଳି,
ପ୍ରସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରଗଲାରୁ ଅଭାବ; ଯତ୍ଥାଦ
ହୃଦପ୍ରସ୍ତର ବା ପ୍ରସ୍ତର ସମକୀଯ ଯାବଜାୟ ପୀଡ଼ାର
ଅନ୍ତିମାନ୍ତର ।

ଉପରେକୁ ପାତା ସମ୍ମୟ ନମନ୍ତେ ଏହି
ଜୀବଧ ଶୀର୍ଷ ପ୍ଲାଟିଫ୍ରେଟ୍, ଏଥରେ ଯୋଜି ହେ-
ତୋଣ୍ଡି ଚେଲାଙ୍କର ବୈଷଳ ପର୍ଦାର୍ଥ ଅଛି, ତାବା
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜୀବଧରେ କାହିଁ । ଏବଂ ସେହି
ଲବେଷକ ଲକ୍ଷ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ପର୍ଦାର୍ଥ ନର୍ପ ଏହାର
ଏକୁ ଗୁଣବାନ୍ତକ ଦେବାର କାଳର ଅଟେ ।
ସେବେ ଦୁମ୍ପେ ସେହି ସକଳ ସେବରେ ବିମା
ତାହାର କୌଣସି ଉପାର୍ଶରେ ଅଛାନ୍ତ ହୋଇ
ଆଏ ଦେବେ ଏହି ମନୋବିଧ, ସେବକ କର
ଜୀବକ ଚର୍ଚା କର, ସଦଜେ, ସୁନ୍ଦରେ,
ସତକାହାରେ ପ୍ଲାଟି ଅରେଣ୍ଟ ଲାଭ କର ଆର୍-
ଜାବକ ପାଇବ । ଶତର ହୃଦୟପଞ୍ଚ, ଦଳଷ୍ଟ ଓ
କାନ୍ତିବିଶ୍ଵ ଦେବ । କ୍ଷୁଧା ଦୃଢ଼ି ହେବ,
ନାଶ ପରିପାର ଦେବ ।

ଶାରମାଟିନ— ଶାରମାଟିନ— ଶାରମାଟିନ— ଶାରମାଟିନ—

ଅରେ ମାତ୍ର କୁଳକାରୀ କରିବାକୁ ଦେଇ
ସମ୍ମଳେ ଧୂଷ ହୋଇଥିଲା । ସୁଚବଂ ଏହା ଯେ
ପ୍ରତିକିନ୍ଧି ସବୁବିଧ ଜୀବିଧ ଅପେକ୍ଷା ସବୁଶ୍ରେଣ୍ଟ,
ଦେଖୁବେ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କରିବାର ଅବସର
କାହିଁ ।

ମୁଲ୍ୟ; ଏକ ସପ୍ତାହ ସେବନେ ପୋଶୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାରେ ଏକ ଟଙ୍କା । ଡଳକ ହେବାରେ ଏକ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଏବଂ ମାଧୁର ଏବଂ ଦିଶରେ ଏକ ଟଙ୍କା କିନି ଦିଶରେ ଏକ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଏକ ଟଙ୍କା କିନି ଦିଶରେ ଏକ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଏକ ଟଙ୍କା

ପ୍ରାଣିଶ୍ଵର ଓ ପଦାତି ସଠାଇନାର ଏହମାତ୍ର
ବିଶ୍ଵାସ ।

Manager } ମାନେଜର
 Spermatine Depot ଶପଟାଇନ୍ ଡେପୋ
 No. 22 Baranasi ନ୍ଯୂ ଦିଲ୍ଲୀ କାର୍ଗିଲ୍
 Ghose's street ଗୋଷେ ସ୍ଟ୍ରୀଟ
 Calcutta. କଲିକତା

WEST END WATCH Key winding
Lever watch full jewelled
Guaranteed for four years

No. 935 to 1000 Silver

No. 800 to 1/100 Silver

COURVOISIER FRERES Harting Rd 14-34

Do. half hunting Rs. 16 16
No. 900 to 1000 Silver

No. 800 to 1000 Silver

WHITEFIELD & CO. Lever watch
Guaranteed for three years.

Hunting ... Rs. 16
Half hunting ... Rs. 18

18 Carat gold guard mulf Chain Rs. 28 A. 0
Silver guard mulf Chain Rs. 2 A.

S. ABDUL AZIZ
Gold and Silver wire netting supplier

କବିତା

କାନ୍ତିଲ ଜେ, ଶୀ, ମାଟେନ ସାହେବଙ୍କ ଅବିଷ୍ଟ
ଜଳନ ପ୍ରକିଷ୍ଟା, ଅଧ୍ୟେତ୍ ଶୁଣିବିଷ୍ଟ ଓ ପ୍ରତିକା
ଜଳପ୍ରଦ ବେଳ—

ଉତ୍କଳ ଦ୍ଵିପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଦିପତ୍ରିବା।

THE UTKAL DIPIKA.

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାତ୍ର
୧୯୦୨ ମେଁ

CUTTACK, SATURDAY THE 3rd MAY 1902.
୧୯୦୨ ମେଁ ବେଶାଖ । ସଲ ୧୩୦୯ ମାଲ ଶକବାର

ଅଞ୍ଚଳୀମ
୧୯୦୨
ପ୍ରସାଦେଷ
୧୯୦୨

ବିଜ୍ଞାପନ। ନୃତ୍ୟପଞ୍ଜିକା !

ପାତାବା ୧୩୨୪ ଥିବ ୧୩୦୯ ଟ ୧୦୦
ଦିନବିକ ମାତ୍ର ୧୫୦୨ ଟ ୧୫୦୦ ପୁରୁଷର
ବିବହ ପ୍ରସ୍ତରମାନକରନ୍ତାର ପ୍ରତାପିତ ହୋଇ
ଦିନ୍ଦୁ ହେଉଥିବ ।

ଦତ୍ତ ୩୦ ।
ଶୈଳ ୩୦ ୯୯

ମୋପର୍ଦ୍ଧକ ନିମନ୍ତେ ଛାତମାସର ଟ ୦୦
ଜ୍ଞାନକର ରେଲ ବିଦ୍ୟା ଜ୍ଞାନକର
ମେବାର ସ୍ଥିଥା ଅଛି ମୋତେ ଲେଖିଲେ
କେହି ଅନ୍ୟାରେ ପଠାଯିବ ।

ଆ ବୌଧିଶକ୍ତିର ବ୍ୟା
ପେକେଟ୍ସା

NOTICE

Wanted a Sub-overseer for the Cuttack District Board on a Salary of Rs. 30 with Rs. 15 horse allowance per mensem.

No one need apply who is not qualified under the Government notification No. 3334 L. S. G. dated the 20th December 1901 and has no experience of roads and buildings.

Applications will be received by the undersigned up to the 5th May 1902.

The selected candidate must be prepared to join at once.

Cuttack
The 21st April
1902.

N. N. Mitra
District Engineer
Cuttack.

ADVERTISEMENT

Wanted An Inspector for the Keonjhar State Police. Must have a thorough knowledge of Police work and Uriya, also be able to converse in English. Candidates must be under Forty. Uniform free. Salary Rs. 50 with prospects of increase.

Apply Superintendent of Police Keonjhar State Orissa.

NEW YORK LIFE INSURANCE COMPANY

Is the property of the Policy Holders and all profits made are allotted to them. A safe and profitable investment.—For full particulars apply to

H. J. BELL
Agent Cuttack.

ବିଜ୍ଞାପନ।

ବିଜ୍ଞାପନ ମାଲ

ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାର ଅମ୍ବର ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ
ହୋଠରେ ଜ୍ଞାନ ମୂଳ୍ୟରେ ପକ୍ଷପତ୍ରକାର ବିଜ୍ଞାପନ
ମାଲ ଉପରିବ ନାନାପ୍ରକାର ସଜ୍ଜ
କରିବାକାଳେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ନହିଁବାକ ମାଲ
ପ୍ରୋଗାର ଅନୁଥିବ । ବାମଶ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ରିକ,
ଅଂମଟିକ, ପ୍ରସତ୍ତା, ସତ୍ତେବତଳା, ମୋନଘର,
ପାଟଗା, ପାତାକା, ମୁକୁରାଙ୍କି, ମନନାରା, ହିନ୍ଦୋଳ,
ଅଂମକୁ, ଗାଙ୍ଗପର, କରାନାକୋଟା, ହିନ୍ଦିକପ୍ରକାର

ସଜ୍ଜାମାନକ ନିବିଟରେ ଗାନ୍ଧି ବଳେ ଅମ୍ବର
କ୍ଷାଣ ବାରବାର କଥା ଲାଗା ପଡ଼ିବ ।

ଅମ୍ବର ବାଣିଜ୍ୟ ହୋଠରେ ବିଜ୍ଞାପନ ସତାଖେ
ସବଧା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥବା ବିଜ୍ଞାପନ ଶାଢ଼ୀ, ଥୋକ
ବେଶ, ବୈଶା, ଦିନାପ, ବାପ୍ରା, ସଣ୍ନୀ, ହୋପରା
ମନ୍ଦିଲ, ଶିରରେ ବାଜବାର ଫେର, କୁମାଳ,
ଶାଲ ଏବଂ ଲାଦା ପ୍ରତାର ରହାଦିଶତକ ଅନୁମୁଦ
ପୁରୁଷ ଛାତା ସ୍ତର କୁଅର ବାପକ, ବାଦିର
ବାଜୁଦାପ୍ରତିକ ବସନ୍ତ ଅନୁମାରେ କଷ୍ଟାର ବରର
ଦେଇଁ । ବସନ୍ତ ଦେବାବେଳେ ଅନୁମାରିବ
ଦୂର୍ଧର କରୁଥାଏ ଅଞ୍ଚଳୀମ ଦେବାରୁ ଦେବ ।
କେହି ଦେଖି ମାଲ କୟ ବରବାର ରହା କରି
ଏହି ଲେଖିଲେ ଅମ୍ବର ବର୍ମଣ୍ସର ବା ଅମ୍ବର
ଶ୍ରୀ ଶାର ପାରିବୁ ।

ତାକରେ ପଥ ପଠାଇ ପକ୍ଷପତ୍ର ମରାର
ଲେ ମାଲ କେହି ଠିକଣାରେ କି ଜ୍ଞାନରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ତାକରେ କି ରେଲରେ) ପଠାଇ
ମାଲ ହେବ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଭଲଲରେ
କିମେବ ବାରବାର ସ୍ଥବାରୁ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ
ମୋଦିର ରଖିଅଛୁଁ ପରମା ତେବେରେ ପଥ
ଲେଖିଲେ ତବଦ ମାତ୍ର ଲାପାତ୍ରରେ ଅମ୍ବର
ନାମ ଓ ଠିକଣା ହୁନ ବା ରଂଗରାରେ ହେ
ଲିଲେ ନିଷେଧଦରେ ଅମ୍ବର ଦସ୍ତଖତ ହେବ ।

ବେଲୁପେବଳ ପାରବାରରେ ମଧ୍ୟ ମାଲ
ପଠାଇବ କିମ୍ବୁ ମାଲ ପଠାଯିବା ଏବଂ ପେଇବ
ଦେବା ମାଦ୍ରାମ ମାଲ ମରାରସବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଆ ଆଲୁମାଲ ଗ୍ରେକାକାଥ
କୁଣ୍ଡଳ ପାଇବ ବିଜ୍ଞାପନ ସିଟି

ଭକ୍ତିବୀପିକା ।

ଏ କବରର ମହିନାଧୀନୀର ଦାଳ ଟିକେ-
ବନୋଡ଼ୁ ଲେବନାମଣ୍ଡି ବଜା ଦରକରରେ
ପକାଇଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନୃତ୍ୟ ଅଷ୍ଟସରଙ୍ଗ-
ହାତ ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଟିକସବୁ ଅବାକୁଳ
ପାଇବା ନିମନ୍ତେ କିବିଧାତାମାତ୍ରେ ଅଧିକ ଦର
ଖାସ ମିଛନ୍ତିପଲ ଅଧିଷ୍ଠରେ ଡାଖଲ କରୁଥୁ-
ଅଛି ଏହି ଅଧିକତାଧାରକ ଏଥିରେ ଅବଶ୍ୟ
କିମ୍ବା ବ୍ୟୁତ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଚାର
ଦିଷ୍ଟରେ ମହିନାଧୀନୀର କମିଶନରମାତ୍ରେ ଉ
ଦୂରାକ୍ଷର ତରଫେ ହେଉଥିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ।

କଟକଳ ଜୀବନମାର୍ଗେଷ୍ଟୁ ମେଘ, ସେ, ସେଇ
ଆମାରୀ ଧୋମବାର ଦିବସ ଶୂର୍ପ ହେଲ ହୃଦୀରେ
ବିଦ୍ୱତ ଯାହା କଲାପକ । ସାହେବ ମହୋତସ୍ଵ
ଏଠାରେ ଅନୁଭବ ରହିଥିଲେ ସୁନ୍ଦା ବିଶ୍ଵରକାର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ୟାସୁରବରେ କରୁଥିଲା ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରକା
ସମାଚରୁଣ୍ଡ ବାବହାର କରିଥିଲାକୁ ଶିଖରକାଳୀ
ପ୍ରିୟଧାରୀ ହୋଇ ଥିଲେ । ଏମାରଙ୍କ ଏଠାକୁ ଶୀଘ୍ର
କିବାପରେ ନବାଧାରଣ ଫୁଲିବ ଅଛନ୍ତି ।
ଆଶାରୁ ହୁଣ୍ଡ ହଦ୍ଦାରେ ଘାବକ ମହାବୟୁ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏଠାରୁ ପ୍ରତାମନକ କଲାପେ ।

ନବ ବୋମକାର ଅଶ୍ରୁର ମାସ ତା ୨୮ ଟଙ୍କା
ଖରେ ଅଶ୍ରୁର ଶ୍ରୀର ଲାଗନାଳୀ ଧରିବ ହୋଇ
ଥିଲା । ଶ୍ରୀର ଦିନର ସମସ୍ତ ଚକ୍ରା କଜଣା
ଆକାରେ ପୈଠ ହୋଇ ନ ପାରିବାରୁ ବହଁ
ପରିଷକର ଚକ୍ରା ଦେଖା ଚିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀର
ଦିଲେହରେ ଧାରାହବ ଅବେଳା ହେଲାଥିଲେ ଓ
ପଢ଼ିଥାରେ ଅବେଳା ଚକ୍ରା ଧାରାର ଦେଖାଇ
ଗଲୁ ଓ ମଧ୍ୟ ଅଭିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଇଥିଲା । କଲେହୁ
କଲେହୁ ବେଦିଲାର ଏ ଅବେଳାରେ ଅଧିକାଧାରାଜ
ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲାଟା ଓ ସେହି ଚିମନ୍ତେ ସେ
ଅଶ୍ରୁର ଧରିବାର ପାଇଁ ଅଟୁରି ।

ଅମେରିକାରେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ କରନ୍ତି ଜିଜାଳ
ମଦାଳା ଉଲ୍ଲବ୍ଧାର ମନ୍ତ୍ରସା ପ୍ରାମର ହର ସାହୁ
ନମର ଏକ ବାଟୁ ଦିଲବତାରୁ ଫେର ଦେଗା-
କାହୁ ହୋଇ ଖୁମକୁ ଆଥୀଥିଲା । ସେ ଖେତାରେ
ଫରୁ ପ୍ରାସ ଦେଲା ଫରୁରେ ତାହାର କାଳ ଓ
ମାତା ହେତୁ କେବରେ ପତି ପଥର ପ୍ରାସ
ହେଲେ । ଶିଖିଆର ତାହାର ଝାଲ ନଥ କାଳ

ବେଳ ଧରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ସାହୁ ଗାନ୍ଧି ଦୂରତେଜ
ମନୀ ଓ ଚାହାର ପାର ବନ୍ଦୋମାନେ ବେଗାକୀନ
ହୋଇ ମୁଖୁର୍ବରେ ପତଳ ଦୋଷଅକ୍ଷୟ ।
ଦକ୍ଷ ହାତର ବିଷୟ ସଜ୍ଞାରେ ଅବଶେଷରେ
ଫ୍ଲେମ ଦେଖାଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଫ୍ଲେମ ବେଗପ୍ରସ୍ତୁ
ନ ହେବାପାଇଁ ଲୋକଙ୍କ ଚେଷ୍ଟା ବରାବା
ଉଚିତ । ଅମ୍ବୋମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଉଚ୍ଚାର ମାତ୍ର
ଫ୍ଲେମ ସାବେଦ ଧର୍ମଶାସନ ଭାବୁନାନ୍ତିରୁ ଛାପୁ
ଗୁଡ଼ିକ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।

କରୁଥିଲେ ମେଉହେଲ ସ୍ଥଳର ତାଙ୍କୁର ଆଦେଶ
ପାଖରାଣକୁ କରାଇ ଦେବା ନମନେ ଅମୃତାନନ୍ଦ
ଚକରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବଜ୍ରପଂ ପଠାଇ ଦେଇ
ଅଛି ସେ ଉଚିତ ବର୍ଷ ସକାଶେ ମେଉହେଲ
ସ୍ଥଳରେ ଏ କାହାର ଗୋଟିଏ ଦୁଇ ଦାନ ଆଛି ।
ଅଧ୍ୟେତେକୁ ବାଲଭମାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗଧରୀ ଓ
ସତରବୀ ସମକ୍ଷାୟ ସାଂଘିକରେଟ ଏବଂ ଅଗାମ
କୁ ମାତ୍ର ତା ଏ ଉପରେ ମଙ୍ଗଳଭାର ସତାର
ଏଣ୍ଟା ସମସ୍ତରେ କଟକ ଜ୍ଞାନେରର କାର୍ଯ୍ୟ-
ପତାକ ମୁକାସରେ ଭାବର ବାହେଦିନ ସମୀକ୍ଷେ
ଦ୍ୱାରା ପରେ ଦେଇ ଏ ମନୋବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ।
ପ୍ରାର୍ଥିମାନଙ୍କର ବିସ୍ମ ବ ୨୭ ର୍ଧି ଲ୍ୟାଟ
କମ୍ପା ବ ୧୩ ର୍ଧି ଭିକ୍ରି ହେବାନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେ
ବିଦା ଓ ମଧ୍ୟ ଦିନରେ ପରାମ୍ରାତ୍ମା ଶିଖମାନେ
ହତି ପାଇନାକୁ ସମ୍ମ ଦେବେ । କଥବେଳେ
ହତି ପାଇନା କିମ୍ବା ଦେଇବରେ ବ ୨୫
ମନୋକାଗ ହେବେ ।

ପାଞ୍ଚ ମହାରଜଙ୍କ ମୋଳଦୟା ସତେଷିଲେ
ନିଃତି ହେଲା । ମହାରାଜୀ ଗବତ୍ରୀର ଲେଖନ
କଲ ବାହାଦୁରଙ୍କ ବିଶୁରରେ ମହାରଜା
ମାର୍ଗର ପଢ଼ୁଥ ମର୍ତ୍ତ୍ତାକୁ ଉଠାନ ଦରିଦ୍ର
ଅଭିପ୍ରାୟରେ ପଢ଼ୁଥ ବିଶୁରିଲେ । ଅତେବଳେ
ଏ ସହିତ ହେଲେ । ଅନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଅତ୍ୱିତିର ପାଇଁ ଉତ୍ସର ଧର୍ମ ହେବିଲୁଣ୍ଡ
ବାହାର ହେବି ବିଶୁ ବାହାର ହେବିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ବଜା ଏକ ପ୍ରାକରେ ନିଜରମନିକୁ କାହିଁ
କରିଲେ ଓ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାକରେ କାହିଁ ବହିବା
ପାଇଁ ବାହାର ଭୂଷଣୋଳୀ ଆବାସ ସୁହ କିମ୍ବାର
ହେବ । କେଉଁ ପ୍ରାକରେ କେ ନିଜରକଳିକୁ
ବହିବେ ବାହାର ଧ୍ୟାନ ପ୍ରବାନ୍ଧ ହେବ । ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ଆବାର ସହାସନ ବାହା ପ୍ରାଣରେ ପତନ
ବାହା ପ୍ରକ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏବିକୁ
ଅସ୍ତିରେ ସମ୍ପର୍କ କଲିଥିଲା, ତିବେ ହେଲେ

ଶୁଭାଖ ପାଦକ । ହେଲାଯାଇ ସୁନାର କିମ୍ବା
ବାବା ମୁଣ୍ଡରେ ତଳା ହେବ ।

ମେହନ୍ତିର କଳ ଅର୍ଦ୍ଧର ପଦ୍ମାଶ୍ରମ
ଆମାର ଦାରୋଗାକୁ ଜାବନ୍ତି ଥକିପୁରେ ଅଗ୍ନିରେ
ଯୋତି ମାରି ଧତୀଲଭ୍ୟବା ଦଥା ଗଢି ସପ୍ରାତିରେ
ଦେଖିଲୁଣ୍ଡି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଣ୍ଡି ଯେ
ଦାରୋଗାକୁ କହିବା କରିଲୁବା ଅପରାଧରେ
ଜ ୨୦୭ ଶ ଲୋକ ଥର ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କର ବିଷ୍ଣୁ କିମନ୍ତେ ଦୂରଜଣ ତେଷୁଠି
ମାଜିଶ୍ଵେତ ବିଷ୍ଣୁ ଦୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ମୁହଁ ଦାରୋଗା
କୁଆହେଲା ମେହନ୍ତି ସଙ୍ଗେ ଗୋପନରେ
ଯୋଗ ଘୋଷି ପୁନଃ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜିତ
ହେଲୁ ଏହି ଜୀବ ପାଞ୍ଚପୁରେ । ଦାରୋଗାର ମୁନ୍ଦ
ଧରେ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀରେ ଦେଖାଇଲା ଯେ ଭାଦାର
ମାତ୍ରକୁ ଅଛେତ ସତ୍ୟ କୋଟି, ନନ୍ଦି ପ୍ରାୟ
ଲୁହବିକାର ଚକ୍ର, ସେତୁଙ୍କାଳର କେତେକ
କଣ୍ଠ ଆମା କହି ଓ କୁଆହକ ନିରାକୁ ଅଚି-
ଶ୍ଵରା ଦେବେଦର୍ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ତଠି ବାଦାର
ଥିଲା । ସେହି ଆମାର ଅଛ ଦେବେତ ପୁନଃ-
ପରମ୍ପରାକୁ ନିରାକୁ ଅନେତ ଦୂରା ଦସନର
ଦୋଷପୁରାଜ ଫସ୍ତାଦ ପାଦ ପାଦଥିଲା ।

କେବୁଳ ସହର କୋ ୨ ଟ ଦୂରରେ
ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାମ ଥାବୁ । ସେ ପ୍ଲାମର ଦୂରାଥରେ
ବୟାବର ଫେରାଇ । ଫଳତରେ ବେହି ପ୍ଲାମର
ଜୀବନ ଯୁଣିଟ୍‌କ ପ୍ଲାମଠାରୁ ପ୍ଲାୟ ଏହି ମାନଙ୍କ
ଦୂରରେ ଅପଣାର ଧାନବିଲକୁ ବାମ କଣ୍ଠ-
ପାରୁ ଗଲ ଏହି ସେ ଅପଣାର ମୋଟିଏ
ମା ଟାଙ୍କ ମାତ୍ରର ଶିଶୁ ସନ୍ତୋଷକୁ ସଙ୍ଗରେଦେଇ
ଆଇ ଦଳର ଏକ ପ୍ଲାମରେ ଲୁଗା ଘାସ ପିଲ-
ଇଲୁ ଶୁଅର ଦେଇ ଅପଣା କାର୍ମି କରୁଥିଲା ।
ଏହି ସଖରେ ଗୋଟାଏ ବାଦ ହୁଲାଇଲୁ ବାଦାର
ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଦ୍ରରେ କାମୋଡ଼ ଘେନିଯିବା ସମ-
ସ୍ଥରେ ସେ ବାଦା ଦେଖି ବାଦ ପାରେ ଚିହ୍ନାର
କର ମୋତାଇ ବାଦ ଦେଖି ଦୂର ନ ଯାଇଗୁ
ବିନ୍ଦୁ ଦୀପେବିହି ଯାଇ ବାଦ ମୁଦ୍ରରେ ଧର-
ିଥିବା ପଳର ଗୋଡ଼ିପୁ ଧର ଗାଇଲା । ଦୂରାଥରୀ
ବାଦ ତେବେ ତେବେ ଦର ଶୈଖରେ ଶୈଖିଲୁ
ପଞ୍ଚ ଦରକ୍ତେ ମାତା ଅପଣା ଶୈଖିଲୁ ଦେଖ
ଅନନ୍ଦରେ ମାତ୍ର କୁଳଅସିଲା । ଏଥରେ
ବାଦର ଘୋଲଘର ଦୟା ଦେଇ ନ ବିଶୁଦ୍ଧିର
ପରମାୟୁକ୍ତ ବଳ ଥିଲ ?

ମାତ୍ରକର ବୋଲି ରେବେଳୁ କୃତବୀ ବସୁକ
ଦର୍ଶା ଅଛି ବସୁକରେ ଗୋଟିଏ ସାଥୀରଣ୍ଡର
ଜୀବନେ ଦିଷ୍ଟ ମୌଳିକ ଦର୍ଶନ କରି । ଅତିରି

କଳ ଜଣେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବୁଝ ମରନ୍ତି
କେ ଅଭିନ୍ଦାନୁଷ୍ଠାରେ ୮ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ବଣ
ଧର୍ଥର ଓ ତାଙ୍କ ଉଷ୍ଣପ୍ରେର ପରିଶୋଧ
ବରତା ନିମନ୍ତେ ଚାଲୁ ପଥରେ ସ୍ଥାନର କର
ଦେଇଥିଲା । ଆହୁବ ଚାଲୁ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ପ୍ରଥମ
ବ୍ରତର ଦେସ ପରିଶୋଧ କରିଥିଲା ମାତ୍ରତାହାର
ଦେବି ଅବସ୍ଥା ନିମନ୍ତେ ସେ ଦରକାରୀରେ
ପରିଶୋଧ କରିବାରୁ ଅବରତିଥିବା କେବୁ ୩୦
ପ୍ରେରେ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବରଣୀର କରିଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ଦାନୁଷ୍ଠାରୀ ବ୍ରତ କରିବାର କଲେ
ବ୍ରତକାରୀମତୀ ନାହିଁ ବ୍ରତ ଖରବର ଅଧିକାରୀ
ବିଷୟରେ କରେନ୍ତିରି ଦିଖା କି ସ୍ଵର୍ଗ । କରେ-
କରିବ ଯାହେନ ଦୋର୍ତ୍ତର ନିରାପତ୍ତି ଏହିଷୟର
ମୀମାଂସା ନିମନ୍ତେ ହେଉଥ କଲେ । ମୋର
ବ୍ରତର ପ୍ରାର୍ଥନା ମନ୍ତ୍ରର କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲାକୁ ସେ ଅଭିନ୍ଦନ କ୍ଷେତ୍ର ବାହାରବା
ସକାରେ କହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାହିଁ ଓ ଘେରୁ ହାତମ
ଦର୍ଶା ଦେବେ, ସେ ପରିଶୋଧକ କ୍ଷେତ୍ର ବାମାର
ଓ ଦଢ଼ାଳ ପାଇଲା । ଅକୁ ସାମାଜିକ ଉଷ୍ଣପ୍ରେର
ନିମନ୍ତେ ଦୋର୍ତ୍ତ ପର୍ମିନ୍ତ ଯିବାକୁ ହୋଇଥିଲା
କର ହୃଦୟ ଦିଷ୍ଟୁ ଅଟେ । ଯାହାକେହେଉଥିଲା
ବୈଜ୍ଞାନିକ ବଳେକର ସାବେବ ଜୁଗର ଫଳିମନ୍ତି
ଅକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧାବଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ
ବୋଟିର ନଳିର ରଖିଲାକେ ଏହି ନିମନ୍ତେ ରେ
ଧର୍ମବାଦର ପାଇ ଅନୁର୍ଣ୍ଣି ।

ଅମେରାଟେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁଳର ସହି ଅଧିକ ନତ ଦେଖି ସେ ମହାମାଳ ବୋଲିଗର ସ୍ଥାନ ମେଦର ମାଳିବର କୋଣର ମାତ୍ରରେ ଅବ ଅବ ଦିବସ ଧାରିବ ଆଜି ପ୍ରାଣବିନାଶ ଦିଇଥିଲୁଛି । କୋଣର ବାହେବ ସବୁ କଟିବ କାହାର କହିବାର ନଲେବିତର ଥିଲେ । ଅବ ଦିବ ସଠାରେ ଦୂରେ ସୁକା, ଗାଳର ନାମ ସାଧାରଣବେ ସୁଲବ ଥିଲୁ । ସେ ସୁରତକର୍ତ୍ତା ଏଣ୍ଟିଯା ସାବରେ ଆମମନ କରିଥିଲେ, ପାପୁ କ ଏଣ୍ଟି ରୀ କର ପେନ୍ଦ୍ରିକ ଦେବ କହାରେ କହିବା ସମୟରେ ତାକୁ ଚିରକଣ୍ଠାମ କେବାକୁ ହେଲା । ସେ ବିଭାଗୀୟ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସର ଦେବକେଟମ୍ ପ୍ରତିକ ଭାବରେ ତଥ ପରିବର୍ଜନରେ ଦୋର୍ତ୍ତର ପ୍ରଥାର ମେନର ଦୋଷମ୍ପଲା । ଅକ୍ଷୁଧନ ସବୁ ତାର୍ଯ୍ୟରେ ସିଲେ ସୁକା, କିନ୍ତୁ କାହାର କରି ସାଧାରଣଙ୍କ ମେନ୍-ଏଜନ୍ ହୋଇଥିଲେ । ତାକର ଜୀବନର ଉଦେଶ୍ୟ ହିଲାକ ମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟମ ଓ ବିଭାଗ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ତାମର ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । ତାକର ହଠାତ୍ ମୁହଁରେ ସବସାଧରର ଦ୍ୱାରିତ ହୋଇ ଦେଇଲୁ ଓ ସନ୍ତୋଷପଦ୍ମ ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ ଦିଲିବା ଦେବକେଟମ୍ ତାମର ମୁହଁ ସଂକାତ ହେଲା ଦୁଃଖ ପ୍ରତାପ ଦିଇଥିଲୁଛି । କବିତ୍ୟମେଷ ତାମ ନ୍ୟାୟବିନ୍ୟାବକ ହୋଲି ଆଜି କରିଥିଲେ ।

କାଳେ ମୁହଁରେ ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଵର ପରମଣ୍ଡଳାଗାନ୍
ସଂଖ୍ୟା କମ୍ପୀକାର କମର୍ମ୍ମମେଳା ପ୍ରଥାଧ କରି-
ଅଛି । କାଷ୍ଟକଟ ଦେ ଲାଗେ ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଵର ପତା-
ଦସ୍ତାଳ ଦାଳମ ଥିଲେ ଓ କାଳୁ ଦରର ଶତା
ପ୍ରତା ସମ୍ପେ ଦୁଃଖିତ ଅଛି । ଆମ୍ବୁମାଳେ
ଶ୍ରୀରଙ୍ଗ ନିରାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ଗୋ
ଚାକର ଅମ୍ବାର ସଂଗର ଦେଇ ଓ ପରିବାର
କର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିନାର କଲନ ।

ବିଲୁଗର ସଜା ଏକଅର୍ଥ ସପ୍ରମ ବୁଦ୍ଧିତି
ସ୍ଵାଧୀନ ହେବାର ଯୋଗଶୀ ଶୁଭବର୍ଷେ ଅଥିବୁ
ଜାନୁଆରୀ ମାସ ତା ୫ ଜନରେ ବିଜ୍ଞାନରେ
ସେଇଁ ବୁଦ୍ଧିତି ହେବ ତାହା ଜ୍ଞାନର ମହି
ବ୍ୟାପାର ହେବ । ବିଲୁଗରୁ ସ୍ଵଦିଶକ ହୁଏବି
ଅପା ଦେଲିଥ ସେଠାକୁ ଶୁଭମମଳ କରିବେ ଏବଂ
ବୁଦ୍ଧିତି କରିବାକୁ ହୋଇ ତାହାକୁ ଦେବ
ଇହିବେ । ପୁଣ୍ୟକାର ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଧ୍ୟାନ୍ତ ଉପରିକା-
ମାନେ ଖେତାରେ ସମଦେହ ହେବେ । ସଜନକ
ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞାର ସହିସ୍ତ ପ୍ରସରିତ ହେବେ
ଏହିହିତ ହେବେ । ବୁଦ୍ଧିତି ସରତାରୀ ସଭା
ସମଜମାନ ଅମରିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସେମାନେ
ବଜାରକୁ ପ୍ରକର୍ଷଣାର୍ଥେ ବନ୍ଦ ବ୍ୟସ ଶାହାର
ଚରମେ । ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣମା, ଖେଳ ବୌଦ୍ଧବ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣ
ଅନେକ ପ୍ରବାସ ହେବ । ଅଭିଭାବ ଉର୍ମିଗୁଡ଼,
ସଜା, ଦର୍ଶକ, ସେମାନଙ୍କର ଲୋକ କଳାଳର
ବସା କରନ୍ତେ ବ୍ୟାମାରବଳାପି ଗରିବ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବ । ଶ୍ରୀବିତରେ ସତ ୫୫୦୯ ବାଲର ବିଜ୍ଞାନ
ଯଜ୍ଞ ପୋଡ଼ିବ ଅଛୁବପୁଣ୍ୟ ବିଧାପାର ହେବ ।
ଏଥାବୁ ନରୀଙ୍ଗାବୋଢ଼ିର ନାମର ସମାବସତି କହୁ-
ଅଛୁଣ୍ଡ ଏହିରେ ଶାକା ଶବଦ ହେବ ତାହା
ମହାମାନ୍ୟ ଜଳପ୍ରକଳନିଧି ବା ସରତାରୀ ଉର୍ମିଗୁଡ଼
ବା ସଜାମାନେ କିଳବାଜକୁ ହେବେ ନାହିଁ । ଏ
କ୍ଷେତ୍ର ଯୋଗାଇବେ ଜ୍ଞାନକର କରିବାମାନେବା
ଶାକାକର ଦେଇବ ଅଧ୍ୟ ସରତାରୀ କେବାକ
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଛଥ ପରିଷାକୁ ଅଧିକ ଦୂରେ । ଏତେ
ଧୂମଧ୍ୟାମର ବ୍ୟସ ବେମାନଙ୍କଠାରୁ ନେବା ସବଳ
ଅନୁପ୍ରାରେ ଭଲ ନୁହେ ମାତ୍ର କୁରିଷ ଓ ଘେରେ
ନାହିଁବା ଏବଂ ଅନେକ ନେବା ଘେରିଥୁବ ଆବାର
ନ ପ୍ରାରମ୍ଭ କାରନେ ଏତେ ଟଙ୍କା ଏହିର ନିର୍ମାନରେ
ମନ୍ଦ ଅଛେ ।

ତଳିକ ମାସ କା ୯ ରାତ୍ରି ପୁରୁଷବାର
ଦିନସବୁ ବଲିବଗାଠାରୁ ଉଥକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବେଳଗାଢ଼ର ଶାଶ୍ଵତ ସମୟ ସରବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଲିବଗାଠାରୁ ଯେହାଁ
ଏବେଳ ଯାତ୍ରାଥିଲା ତହିଁର ସମୟ ନିମ୍ନଲେ
ଲେଖାନାମ ।

କରିବାକୁ ମେଲ ବା ତାବରାତି
ଏହି ସାହାର ପଦବ୍ୟେ ନାହାର ବିବେ-
Digitized by srujanika@gmail.com

ଠାରେ ସବାଳ ସ ୨୧୭ ମିଳିରେ ପତ୍ରି
ଓ ସବାଳ ସ ୩୪୨ ମିଳିରେ କଟକ ଶତ
ଛାଇଲୁହିରାରେ ସବା ଥାଏ ଯାରେ ପତ୍ରିକା
ସେହିଷ୍ଠର ଦ୍ୱାରାଲୁହିରାରୁ ସବାଳ ସ ୨୫୦୦
ମିଳିରେ କାନ୍ଦାର ଗୋର୍ବାରେ ଅପରାହ୍ନ
ର ମାତ୍ର ମିଳିରେ ପତ୍ରି କଟକରେ ଅପରାହ୍ନ
ସ ୨୧୭ ମିଳି ସମୟରେ ପତ୍ରିକା ଓ କଟକ-
କଟକୁ ଅପରାହ୍ନ ସ ୩୪୩ ରେ କାନ୍ଦାର କଟକ-
କଟକରେ ସବାଳ ସ ୨୫୦ ରେ ପତ୍ରିକା ।

ଯାହିଗାତ ସେହିରୂପ କଲିବାଗାନ୍ତୁ ସବାଳ
ସ ଧୀର୍ଘ ରେ ଶତ ଦର୍ଶକଙ୍କେ ବୁଝ ବଢ଼ିଥା
ଉଦ୍‌ଭୂରେ ମାତ୍ର ନିଟେରେ ପଦ୍ମହବ ଓ ଯୋତାରୁ
ସ ୫୩୧୭ ମିଳିଟ ସମୟରେ ବାହାର ପୁଣ୍ୟରେ
ସବାଳ ଏ ଶଳ୍କର ରେ ପଦ୍ମହବ ଓ ପୁଣ୍ୟରୁ
ସନ୍ଧା ଏ ୨୧୫ ରେ ବାହାର ଖୋର୍ଦ୍ଦରେ ପଦ୍ମ
ସ ଧୀର୍ଘ ରେ ପଦ୍ମହବ ଓ କଟକଙ୍କେ ବୁଝ
ସ ୧୦୩୦ରେ ପଦ୍ମହବ ଓ କଟକଙ୍କୁ ସବେ
ସ ୧୬୦୦ରେ ଶତ କଲିବାଗାରେ ତଥା
ସ ୨୫୦୦ ରେ ପଦ୍ମହବ ।

ବେଳର ଗାସ୍ତୁର ସମୟ ସୁଧାପ୍ରେସ୍‌ଜା
ଅବେଳ ଭବ ହୋଇଥିଲା । କଲିବାଜ
ଦଶବ୍ଦୀ ଯିବା ନମନ୍ତ୍ର ଜାବାରିରେ ସହାଯ
ସମୟରେ ଯିବାର ଦେଉଥିଲ, ଏହିବ ସନ୍ଧା
ଏ ପାଠେ ନିଳାଟ ସମୟରେ ଯିବାର ଦେବା ।
ଏହା ଅବୁଦ୍ଧାଜନକ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀ-
ଗାତ୍ର ଦିନ ଦୂରସ୍ଵର୍ଗର ସମୟରୁ ଯାଉଥିଲ
ଏହିବ ସହ ଏ ୫୩୩ ମିଳାଟ ସମୟରେ
ଶୁଭକ । କଲିବାଜାରୁ ଉଥାଲୁଟେୟୁକର୍ଯ୍ୟରୁ
ଅଧି ଖୁବନାହିଁରେ ଦେବନେବେ ପଢ଼ୁଥିବା
ଓ ବାହାରିବ ଜାବାର ବିଶେଷ ବିବରଣୀ
ବେଳଗାଲ ଭଲବାର ପ୍ରାଚିକ ମାନେଇବକ
ବିବରପର ନନ୍ଦାମରେ ଗରୁ ବନେ ସବୁ ବାଲ
କରାଯିବ ।

ଜୀବାଦସୁତର କଷାଯମାଳିଗ୍ରେନ ଘର୍ଷଣା
ସାହେବ ଏବଂ ଶୌକଦାସ ମୋକଦାରେ
କଲାଙ୍ଗ ପାପ ମାମକ ମୁଦେଇର ଘର୍ଜିଦାର
କେଉଁଥିଲେ । ମୁଦେଇ ପାହେବଙ୍କର କେତେବୁ
ପ୍ରମୁଖ ହିଁକ ପାରିବା କାରଣରୁ ହେଉ ବା
ଅକ୍ଷ କାରଣରୁ ହେଉ ଆୟୁର ବା ଅସମ୍ଭବ
ତୁରିର ଦେବାରୁ ପାହେନ ବିଜକୁ ହୋଇ
ପାହାକର ଅର୍ଦ୍ଧକ ପପବସି ପାପପ୍ରସ୍ତରୁ ଅଦେଶ
ଦେଲେ ଯେ ମୁଦେଇଲୁ ହଲାଇ ଫୁଲା (ମାଲିକ
ଦର) । ଅଜ୍ଞାନଦ କଷାଯି ମୁଦେଇର କର
କାଳ ମୋତି ଧର ୧୦୧୯ ଅର ପାହାର
ପ୍ରସ୍ତର ଗଲ ଉପର କରି ହଲାଇ ଦେଲା ।
କରି ପାପ ମୁଦେଇ ଖୋର ତେଷ୍ଟି କରି-
ପାହାକର ପାହେବଙ୍କ ନିକରରେ ପାଇସ କରିଲୁ
ପ୍ରମୀଳ ସାହେବ ଜିବାଦ ଦେଲେ କ

୨—୯ ସଭାର ଅଧୀନରେ ମୋଟିଏ କାହାରେ
ବିଦ୍ୟାଚିତ୍ର ସମିତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଉ ଓ ସେ
ହେଉଥିବେ ନିର୍ମଳିତ ଲକ୍ଷ୍ୟମାନେ ସବୁ
ହେଉଥିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମବା ବିଅଶ୍ୱାର ରେ
ଆବଶ୍ୟକ ନତେ ହେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକା
ଦୂର୍ବୀ କରି ଧାରିବେ ।

— ଅଧେଷ୍ଟ ମନୋଦୟକ ହାସ୍ ଦେଖ
ଶୁଣା ଜମାଦଳୀ ଧ୍ୟାନରେ ଗଲାତମାର୍ଗ କା ୧୨,
୧୫ ଓ ୨୨ ରିକର୍ଡ୍ ପ୍ଲଟାର୍ଟ ଉଚ୍ଛଳାପତ୍ରରେ
କାମକ ହମ୍ମାତ ପଢ଼ିବାରେ କୁଣ୍ଡ କୋରସବା
କିମଙ୍ଗେଟି ପ୍ରତିକ ଓ ଅବସନ୍ଧ ପ୍ରକାଶକୁ ଏ
ଥିର ଲିଖିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଯେ—

(୧) ଦେଉଛିପାଇବା ମଧ୍ୟରେ ଗେହିମାକୁ
ବନ୍ଦ ଏବାର୍ଥିତ ସ୍ଥାନରେ ସବ ଅଟ ଅକୁ
ଷେମଳଙ୍କର ଉତ୍ସାହର ତରିକା ସମ୍ମାନକରି
ପାଇଁ ଉପରେ ପରିଚିତିକ୍ଷେ ଦିଲେ କହାଯାଏ ।

ଆହୁ ବାଦାରକୁ ଅପ୍ରମ୍ପୀ ସୁନ୍ଦରିଶ୍ଵରୀ ଧରିବା ପ୍ରଭତ ଲାଗଇ ଦେଇବ କହି ଅହାଥା ଅର୍ଥବଣ୍ଟୁ ଦରଗାରୁ ଦେବ କାହିଁ
ଦିବସା ଜୀବତର ନୃତ୍ୟ ଅବସ୍ଥାର ! । ୫୩ ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାଲା

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଣେ ଏକମାତ୍ର ଅର୍ଥ ।

ପ୍ରକାଶ କେ, ଓ, ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ସାହେବଙ୍କ ଅଳ୍ପକୁ
ଜଗତ ପ୍ରଦେଶ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନରେ ଏ ପ୍ରଥାନ
ଜାଲପୂର୍ଣ୍ଣ ବେତ୍ତା—

କୁଟୀ ଜବଣ୍ଠିମେଆକ ଆଦଳ ଅକ୍ଷ୍ୟାସୀ
ରେଇଶ୍ଵରବନ୍ଦ ।

ଭବତଦେଶ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରଥାକ ଦେଖ, ସେଥି ଜମନ୍ତୁ ଅବାକୁ ବସୁଧାତାରୁ ଏହକେତୁକାବିମାଳଙ୍କ ଗଛ ସ୍ଵ ମାନ୍ଦି ଉପରୁକ୍ତ ଦୂର ଏହ ଭାବାର ଶରୀରମ ଘଲରେ ଧାରୁଣୀକଳି, ମେହ, ପ୍ରମେହ, ଶୁଭତାରର, ବକ୍ରବୁଝୁ, ଜାରଦ କଢ଼ିବ, ଏମନ୍ତ କ ବୁଝୁଣେମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳାର ଭର୍ମର ମାନ୍ଦିବଲାନକୁ ଅବାର ଓ ଅବରମ୍ଭା ଦିବ ପରା ଏ, ଏହ ଏକଳ ଘେର ନବଜଳକୁ ସୁଭବାବିମାଳଙ୍କ ଭବାର ନମଟେ “ଭାବକଳି” ଅଛାଁ ତ ହେବାର ପୁଷ୍ଟରୁ ପ୍ରକାର ଫଳମାୟକ ଜୀବ ପ୍ରଗତତ ଦେଖିବେ ତତ୍ତ୍ଵା ବାହୀରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ କ ଥିଲ । ସେଥି ଜମନ୍ତୁ ଭାବୁର ମାନ୍ଦିବ ସାହେବ ବର୍ଣ୍ଣବାଳବ୍ୟାଧି ଅବାଧାରର କେମ୍ବା ଓ ଅଭିଦୟନ୍ତ ଓ ଅଭିନ୍ଦାବ ଏବଂ ଅନୁଭବାରର ଫଳରେ ଦିନେଶ ଅମେରିକାର ପାଦର୍ଥ ପ୍ରଦେଶରେ କେତେମୁଣ୍ଡିଏ ଲଗା ଓ ରୁକ୍ଷ ଲାଭାବଦିବିତ ପୁଷ୍ଟିଶ ବବର୍ଣ୍ଣମେତାର ପାମିଚାପ୍ରାୟାବ ଅନୁମୋଦିତ ଅଭିଭୂତ, ଫଳକଣ ତ ଗମିତ୍ୟାମ ପ୍ରଭାବ ହେବୋଟି ପ୍ରତିକି ବନ୍ଦୁ ପରିପାରିତ ଓ ରୁକ୍ଷ ବୃକ୍ଷବିରାଜ ଜୀବତର ପରେଶରେ କବଳ ବର୍ଣ୍ଣକଳିତ ପ୍ରକିଳ୍ୟାର ପାଦର୍ଥବେଶର ଆବାସ୍ୟକେ ଏହ ମକାନକୁଶାଳୀ ଜୀବତ “ଭାବକଳି” ଯାଇବାର ହୋଇ ଜୀବବାବିମାଳଙ୍କର ମକାନ ଅଭିଭୂତ ହେବାଗାନ୍ତି । ଯେବେ କୁମେ ମନେ ଦୟାଧୀନ କୁମୁର କେବ ଅଭିଧ ଯଦି କୁମୁର ତିତ୍ତବକ କୁମୁକ ଅଗେମ କପ୍ରବାକୁ ଦେଖିବା ଦର୍ଶାନ୍ତ ସେବେ କୁମେ ଥିଲୁଥ ପ୍ରଭାବ ବିଦ୍ୟମ୍ଭାବ ଜୀବ ସେବନ ଦର ଯାବନରେ ଦିଗାମ ହୋଇଥାଏ, ଦର୍ଥାପି କୁମୁକ ବହୁଅତ୍ୟ ଗାନନରେ ଦେଖିବାର କୁଥ ଜାହାନରେ ଏହ ମକାନକୁ “ଭାବକଳି” ଦେବକ କର ଦେଖ ସନ୍ତୋଷ ପୁରୁଣଙ୍କ ଫଳକ । କିମ୍ବା କ ଦେହରେ ପରିବସ୍ତ ମୁକ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ । ଅବରମ୍ଭଶର୍ମର ସୁନ୍ଦର୍ୟ ଜାରିଷ୍ମ ଦେବ ！！ ଅବେଳାକର ଧାରା ଅତୁ ପାଇ ଓ ରବାର କଷ ଶମ୍ବଲରେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ ଭାବା ଅକ୍ଷ ଭାବିବେ ଦୃଶ୍ୟର ଦୂର କାହାନ୍ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅବରମ୍ଭଶର୍ମ କେବଳ ମାଧ୍ୟବଶର୍ମର ସେ ଦିଗ୍ବିଶ “ଭାବକଳି” ଏବାବେଳେ ଦୃଶ୍ୟର ଦିଲଦେଇଥିଲ । କାନନନର ମର କୋଟିବ ଅବାଧାରର ଶକ୍ତି ଏହ ମେ ମଜ ମୁଖ ଓ ପର୍ତ୍ତ ବୁଝିବ କର୍ଣ୍ଣତ ଦିଗ୍ବିଶ ପାଇବାର ଅଭିଭୂତ ହେବାଗାବ । ଥାରା—ଦେଖ କୁଳ ଅଗ୍ରାହୀ । ଭାବକଳିକ ମୁଖ ପ୍ରାୟ ।

ତ୍ରୟାକଳିନୀ—ମହି, ଅଧିକ, ଶୁଣେୟ, ମାର୍ଗୀତ ପ୍ରଭାତ ତୋରେ ପ୍ରକାଶ ମାତକଦତ୍ତ, କା କିଶୋର ପ୍ରହାର୍ତ୍ତର ବଂଶର ନାହିଁ । ଉଥାପି ଏହାର ଏକ ଅଛୁଟ୍ଟିଯ ମୂଳ ଏହି ସେ ଜୀବନର ବିଜ୍ଞାନ ପରେ ମର ପ୍ରସ୍ତର କୁଣ୍ଡ, ଶବ୍ଦ ଓ କ୍ଷିତି ଦୁଃଖ, ମୃତ୍ୟୁ ଦୃଢ଼ିତରେ, ଦେହରେ ଧର୍ମଧାର ଦୟେ, ଜୀବନକିଳ— ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗ୍ଵାତ୍, ସହୃଦୟପୁରୁଷ, ଭୋଗତନ ଥେବନରେ ତୋରେ ପ୍ରକାଶ ନନ୍ଦା ନିର୍ମଳ ନ ଅନ୍ତର୍ବାଚୁ ସତଳ ସର୍ବରେ ଶ୍ରୀ ବନନାଥ ନିର୍ବିଦ୍ୟାରେ ଅବସ୍ଥାରେ ଆଗାମ ଦୃଢ଼ିତ କରି ପାଇଲୁ । ସେହି ନିମନ୍ତେ ଏହା ଦର୍ଶନ, କରି ଓ ନର ଦେବର ଜୀବନର ।

୧ । ମେହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀତା ଓ ସା ବ୍ୟାଖ୍ୟା—
ମେହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀତା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସପୁର୍ଣ୍ଣ ଆଜୁ ନିର୍ଜଳ ବା ଏହି ନିର୍ବଚି ଦେବା, ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରଧାର ଦେବ, ପ୍ରପ୍ରବଲ
କାଳ, ପ୍ରାଚୀ ଧୂରେ ବା ଘରେ ସୁନ୍ଦର ପରାର୍ଥ ଗାହାର ଦେବା । ଧୂଲେବ ଦର୍ଶକ ବା ଧୂର୍ମରେ ଦେବାପାତ, ଅର୍ଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଚରଳବା, ସୁଧୂର୍ମ
ଦୋଷ ଓ ତତ୍ତ୍ଵରେ ମୁଖ୍ୟବା, ମୁଖ୍ୟବା, ଦୂଷଦୂଷ କୁଳ, ପନ୍ଥ କୁଳା, ମନ୍ତ୍ର କଳସତବା, ସୁରଜ ଶକ୍ତି ର ହୃଦୟ, ଧାରୁ
ଦୌଷଳ୍ୟ, କୋଣ୍ଠ ଗାଠକ, ପ୍ରଧାରାନ୍ତ, ଅବୁଳ ରତ୍ନାଦି । ଧୂକାର୍ଥ—ରତ୍ନ ବା ଧୂର ପ୍ରଦର୍ଶ, ଅନୁସମିତ ରତ୍ନ ପ୍ରାଚୀ, କଞ୍ଚକର, ରତ୍ନାରତ୍ନ
ଫେରରେ ଦେବତା ଓ କଳକଳାନ ଦେବାତ ।—ରତ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀତା, ସଥା ।—ରତ୍ନା ଓ ରତ୍ନନାର ପାଇ ବିବନ୍ଦାର ପ୍ରସର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବା ଶୁଦ୍ଧ
ଗାହାସ ଗାର, ବାର ଓ ମୋତ୍ତର କଳର ଗମନା ରତ୍ନ, ମୁଗ୍ରୁ ଦେବ ଉତ୍ସତବା, ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଓ କାରାତରର ବା, ବାରୀ ବା, ପରିବା, ଜାନବା
କାରିବ, ଜନନର, ବାରୁ କୁଣ୍ଡିଆ ଓ ଏମନ୍ତର ରକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧେଷା କୋମଶର । ବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀତା ।—ପ୍ରସରେ ଦେବତା ସମସ୍ତ ଅଧିକ
ତତ୍ତ୍ଵରେ କରିବା, ବାର ଓ ଗୋଟି ପାଇମା, କଥା ଓ ବିଠିର ଦେବନା ଛବନାବ—ଜାନକିଙ୍କ—ପ୍ରସରେ ଦେଇବ ଏବ ବା ଦୂର ମାଟ୍ଟ
ହେବନ କଲେ ମନ ତଥାର ହୃଦୟ, କଥର ଦୂରର ବର୍ତ୍ତ ଦୂର କଥ ନୂତନ ବର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ଦୂରେ ଓ ଶବ୍ଦର ସମନ ଓ କାନ୍ତିରିଷ୍ଣ ହୃଦୟ ।

ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରତି କୋରଳ ଟ ୩୧। ୨ ବୋରଳ ଟ ୩୯ବା, ୩ ବୋରଳ ଟ ୩୫ କା ୩ ୧୨ କୋରଳ ଟ ୧୯ବା ସାଇ ୧୦୩ ।

ବୈଳ ଏକେନ୍ଦ୍ରୀ—ହଶ୍ଚିଆ, ବର୍ମା, ସିଙ୍ଗାପୁର ଆଜି ହିଁ ୫୩ ଲକ୍ଷ

ଦେଇଅପ୍ରେସ୍—କ ୧୦ ମର ଅପର ଲିଟର୍‌ର ବେଳୁ କଲାପତ୍ର ନେତ୍ରଦଳର ଘୋଷିତୀରେ ୧୦ ସତ ଏବେ

୨୪ ଦଶାରେ ପାଦର ଆରୋଗ୍ଯ ।

ଭାକ୍ତିର କେ, ହୀ, ମାଟିବଳର ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ—ପନ୍ଥୀ ପିଲାପଂ ଶାରୀ ଶିଖ

ମେ କୌଣସି ପ୍ରତାପ ମାତ୍ର ହେଲେଦେହେ ଏହି ବନ୍ଧୁରେ ନିଷୟ ଅଗେଗି ହେବ, କାଳ ସମୀକ୍ଷା ମାତ୍ର ପାରଦ ପ୍ରବନ୍ଧ କୋଣଟି ପ୍ରତାପ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦ୍ୱଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ ହାନି । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ହୋଇଥାଏ ୧୦୦ ଡଲକଣ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଯେ ମୋତେ ୧୦୦ ଏ

ଏକେଥିବ—ଆଜ, ଏ, ଗା ଏଣ୍ଟ ହୋଇଲା କଂଠରେ ଦଳିଦଳି

ବିଜ୍ଞାପନ

ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦେଶଭାଷା ଭାଷାବିଜ୍ଞାନ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ ଚିତ୍ରପାଳୟ ।

୧୯ । ୨ ନଂ କରିବୋପ୍ରୀତ, ସେମନ୍ତଥ,
ବଳିବରା ।

ଏହି ପ୍ରାଚିରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେଶର ତୀର୍ଥକ
ଚିତ୍ର, ଦୃଢ଼, ମୁଖରୀରେ ଯା ଚକ୍ରରୀ, ଏବଂ ସର୍ପ,
ମୁକ୍ତା ଓ ଶ୍ରୀଗଲାତ ତାରକ ଖାରୁ ତ୍ରୁଟ୍ୟାତ (ଦୟା)
ମିଳେ ବିଦେଶସ୍ଵ ସ୍ରେଣିମାନଙ୍କ ପୀତ୍ତାର ଅନ୍ତର୍ମୀ
କିବାର ଲୋକଙ୍କେ ଦ୍ୱାରା ଲେଖି ପଠାଯାଏ।

ଯୋଗସଂକଷିତ ଲେଖଣି ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲିଗୁ ଯୋଗଲାସ୍ତ ସକମଳୀଷିଖ)
ଏହି ଯୋଗପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁଧିକ ଜୀବନହାର ମାଦିବ
ଦେବର ଚାନ୍ଦୁ ପରିଶାର ହୋଇ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦୁତ୍ୱାୟ
ସୀତା ଅବେଳାର ହୁଏ । କବିପତି ଏକ ଜାତିର
ମାଦିବ ଦୂର୍ବଲସ୍ଥ ଯୋଗପ୍ରଦ ଅବସରଙ୍ଗ ଉଚିତି
ଧିଷ୍ଟରେ ଏହି ମଦୌଷିଖ ଆତ୍ମ ନାହିଁ
ବୁଦ୍ଧ ହୋଇରେ ସେମାନଙ୍କର କୋଣ
ପରିଶାର ହୁଏ ମାତ୍ର, ଅହାରର ପରେ ଅମୁ-
ଯେତ୍ତାର (ଜଳହାତୁଃ) ଭାବେ, ବାନ୍ଧୁଦ୍ଵାରା
ହୋଇ ପେଟ ଫଳେ ଏହି ଶଖା କଲରୁପେ ହୁଏ
ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପରିଶାର ଏହି ଜୀବିଷ ଅବଶ୍ୟ
ଏବଦିରିନ ଅର୍ଣ୍ଣପ୍ରେମ, ଦୟାନିର, କୁରୁକୁମ୍ବ,
ଅନ୍ତଦୂଳ, ଶୋଯ, ବନ୍ଦଳପ୍ରତାର ହୁଏ, ପିବେ
ସେଇ, ପାଦତୋଷ, ଶାଶ୍ଵରରେ ତଳାତାର ତିବ,
କଣ୍ଠ, ଶୁଧୁବୋକ୍ଷ, ଖାରୁର କରିବା, ସବୁକୁଣ୍ଡ-
ପାଳ, ବନ୍ଧୁମୁଖ, ମେହପେର, ପ୍ରମଦଗୁର୍ରୁତ,
ଦିନ ବନ୍ଦ ଦୂର୍ବଲସାର ଓ କାଳୀର ନାଶେଷ
ଅବେଳା ହୁଏ । ବାଜନେଦିନ, ଗବେଷ୍ଟନ,
ବ୍ୟଥବାଦର କ୍ଲାନ୍, ସକଳପ୍ରତାର କାଷରେନର
ନହୋସିଥିଲା । ଶୀତଳାତମାନଙ୍କର ବିକାଢୋଷ,
ନାଧବିବେଦନ, ରୁକ୍ଷ, ଦେବ ଓ ବନ୍ଦୁପ୍ରଦର
ଏହି ମୁହଁଦ ବିବିଧପାତାର ଶାବ ଶାନ୍ତ ହୁଏ
ଏହି ପ୍ରସାରର ଅବଳମ୍ବନ ଦୂର ମସି ଅବସ୍ଥାକୁ ଅନିବା
ଏହି ଜୀବିଷର ପ୍ରଥାତ ତାର୍ଯ୍ୟ

୪୮ ଦିନରୁ ଏକ ଦିନର ଦୂଳ୍ୟ ଅଠାଶ
୧୦୦ ଦିନରୁ ଏକ ଶିଖର ଦୂଳ୍ୟ ଏବରା
ସାତିଃ ଘରର ଏକଥାରୀ ଏକ ଜାକମାଧ୍ୟର ଭାବ
ଅଣ୍ଟା । ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୟନ୍ତରୁ ଏହି ଜାଖ ପଠାଯାଏ

କୁଳାଙ୍କ | ୧୦୮

୧୯୬ ଦିନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । ୧୯୬
ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ପାଇଁ ମାତ୍ର
ମାର୍ଗରୂପ ବିଗା ଗୁଣ କାହାରେ ଏହି
ମାର୍ଗବିବଶ ସ୍ଵଦି
କରି ଅଖଣ୍ଡତନ ବା ଗାନ୍ଧଦରୀ

ପ୍ରଦେଶୀରୁ ପ୍ରଦେଶୀରୁ ପ୍ରଦେଶୀରୁ ପ୍ରଦେଶୀରୁ
ପ୍ରଦେଶୀରୁ ପ୍ରଦେଶୀରୁ ପ୍ରଦେଶୀରୁ ପ୍ରଦେଶୀରୁ

କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର

ଆଶ୍ରମ ବୁଝିବିଷୟ ! ପ୍ରତ୍ୟେ ଫଳପୂର୍ବ !!
ଜାତୀୟ ମେଲର ସାହେବଙ୍କର ଅଧିକୃତ—ସେଇ

“ କଲେବନ୍ଧୁ ସାଙ୍ଗସା

କୃଷ୍ଣ ଗନ୍ଧୀମେଘବର ଅଭ୍ୟାସ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଢ଼ ।

କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୀଳ ।

ଅରୁ କହାଇଲୁ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଶୁଣିଶିଖୁ ଦେବ
ବା ଦିଲାଗ ସାଲାପ ପ୍ରକାଶ ଦୋଷର ପ୍ରକାଶ
ଜାପି ଦେବକ ଭରାଇ ଦେବ ନାହିଁ । ଅରୁ
କାଳପରୁ ରେମ ଯଥରୀ ରେମ ଭରାଇ
ଦେବ ନାହିଁ । ଯେତେହୁ—

ମନେବଟୋ ସାଲିବା :—ନିଜ ଗୁଣଗେ
ଚାଲିବା ଜଳଦର ସକେଳ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଧିକାର
ଦରିଆକୁ ।

ଭବେଦମ୍ଭୋ ସାଲବା :— ପ୍ରତ୍ୟେ ପେହିପୁ
ହଜାର ଶିଖ କିନ୍ତୁ ଦେଇଥିବ ଦେଇ ବହେ
ଧରୁ ମେହଙ୍ଗଳ ପଣ୍ଡ ଅଗାତିବ ସଂଖ୍ୟାକପଦ
ଜାବ କରିଥିଲା ।

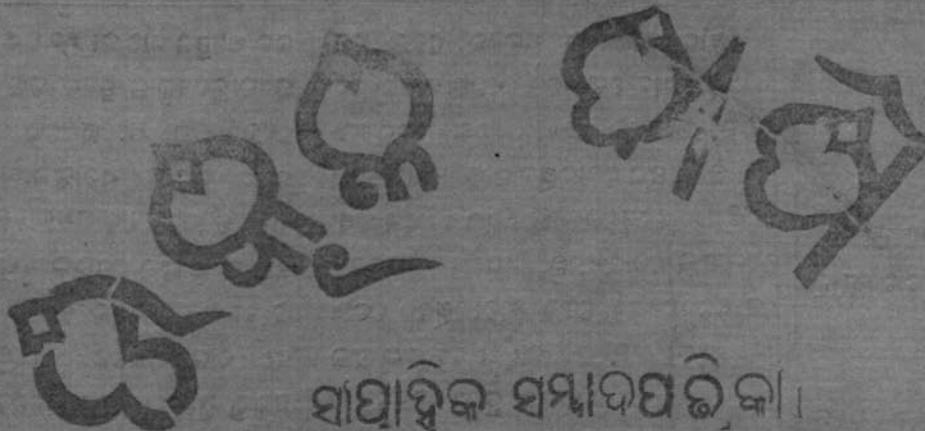
ଲାଲେକ୍ଷମେ ସାହୁଙ୍କ :— ନବୋଭାବିତ ଉପାୟରେ, ଦେଖାନିକ ପ୍ରକରଣରେ ଦେଖୁଛିବା
ଏକ ସମ୍ବେଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବାକୁ ଏହାର
କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କହୁଛି କେବଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଦୋଷରେ ଏହାର ଅବେଳାରେ
କାହାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବେଗର ପ୍ରବୃତ୍ତି
ନାହିଁ ଏକ ଦିନର କରିବାର ଏବଂ ଶାଖ ମାତ୍ର
ପ୍ରସରିତ ମାତ୍ରେ ସେମୋପରମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅନୁଭବ
କରସ୍ଥାଏ, ପୁଣି ଶାଖ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ବେଗର
ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପ୍ରାଣେ କରି ନବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ନବ
ରାଜ୍ୟାଦି ଓ ନବ ଉଲ୍ଲେଖକ ପ୍ରାପ୍ତ କରନାକାରୀ
ଯୌବନ ହାଲୋଚିତ କଲ ପାର୍ଯ୍ୟ ପୁଣି
ମେଲା ଥିଥେ ।

ଭବେନଟୋ ସାଲିବା :— ବ୍ୟାଗର ତ୍ରୀଟେ
ମବୁର୍ମେଦଙ୍କ ବଳଚିରେ ପ୍ରତଳନ ଓ ବିଜ୍ଞାପିତ
ଦେଉଥିବା କି ସ୍ଵଦେଶୀ ର ବିଦେଶୀ ସକଳ
ପ୍ରତାର ସାଲିବା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଜୀବଧର୍ମ ମୃଦୁମୂଳ
ଓ ଅତ୍ୟାଶୀ ଗୁଣବିଦ୍ୱା ଅର୍ଥାତ୍ ବେଗକୁ ଗାନ୍ଧୀ
ବିବେଦି—

ଭଲେହଟ୍ଟୋ ସାଇବା ।—ଦେଖୁଣିବ ଶକ୍ତି
ପ୍ରଭବରୁ ବେଳ ସମ୍ମାନ ଅବେଳୀ କରିବା
କହାପି ଘନବଜମଳ କରେ ମାହି । ବନ୍ଧୁ ପରାମା
ତେ ବୁଦ୍ଧୀ ଦର୍ଶନ ପଳେ ଏହା ପ୍ରଭବ ଫୋର-
ଥିଲା । ସୁଲି ଏହି ସ୍ଵାୟମ୍ଭା ଘରେଇବାରିତା ଗୁରୁ
ଥିବାରୁଛି । ଏହି ଅଭ୍ୟନ୍ତରାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଜୀବଧ୍ୟାବିତ ବଳ୍ୟରେ ଯପନ କର ପ୍ରାଚୀ
ଆଖିକାର କରିଥିଲୁ ପ୍ରେରତାରୁ ଥରେ ତିଥି
ପ୍ରେରିବ ଦେଉଥିଲା ସେଠା ଆଖାସିମାନେ
“ ଭଲେହଟ୍ଟୋ ସାଇବାର ” ପରାମାନ ଦୋର
ବାରମାର ତଳକ ଜିନ୍ଧା ପଠାଇବାରୁ ପଢି
ଲେଖାପତ୍ରରୁ । ବଜାଁ ଦାସପାଳରେ ତ୍ରୈ-
ଶତ୍ରୁ ବେଳିବୁ ଏହି ସାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା । କୁଞ୍ଚ
ସାତ୍ରଥିଲା । ଅସ୍ୟା, ମନ୍ତ୍ରଶେଷ, ଅନେକବା,
ଅଛିବା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମେବେ ପ୍ରଭ୍ୟବ
ବ୍ୟବଦାର ଦୟାରୁଥିଲା । ଭାବଭର କୁଣ୍ଡଳବାସ
ଲୁହତାରୁ ତୁରିଥାଏ ବ୍ରାହ୍ମି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରେ
ସମାଜ ଅନେକର ସହିତ ଉତ୍ସବ ଚର୍ଚାକୁ
ଭଲେହଟ୍ଟୋ ସାଇବା ସବ୍ୟ ସେପର ଦୃଷ୍ଟାଙ୍ଗ
ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଶୁଭକଷରେ— ଶୁଦ୍ଧଦୂର୍ଭରେ
ଅଧିକ ଦୋଷଥିଲା !!! ବିଶ୍ୱବିକ ଏକାଶ
ସମ୍ପଦିତା ଏକୁଷ ଅବେଳିବାରିତା ଏକିପି
ଅଲୋଚିତିବାରି ତିଥି ଏକାଖାରେ ଏହେ ଅଧିକ
କୁଞ୍ଚବକ ଦଳପତ୍ର ସମ୍ମ କୋର ନାହିଁ ।

ମନେହୁରୋଧାଳୀ— ଦୁଃଖରୂପ ଘୋଷଣ
କରିବାରୁ, ନୁହନ କଲ୍ପନାରୀ ସୁଖ କରିବାରୁ
ବାର, ପର୍ଯ୍ୟାବାର, କଟିବାର, ଅଶ୍ଵପତି ପଛିବ
କୁଣ୍ଡଳ ଦୋର ପୁଲ ଉଠିବା, ଲୁଣ୍ଠାରୀ, କିମ୍ବା
ଗରୁର ଓ ପାନର ଦା, କାଳ ଓ ଦାହର ଦା
ଦେବରେ ଦା ଦ୍ୱାରା ଓ ପଦ କଳରେ ସାଥ
ଗରୁର-ସାହା ଦା ଜଳା ତତ୍ତ୍ଵ, ଧରି ଦୁଃ୍ଖ
ଦେଇର ପ୍ରାଚୁମ୍ବାଦସ୍ତା ଲବଧି ରହୁଥିବନ୍ତିଏ
ଏକପ୍ରକାର ପୀଡ଼ା ଓ ଉପର୍ଥିର ଏହି ତହୁର
କଞ୍ଚକାରୀକ ଯାହାରାହ ମୁଣି ପାଇ ଓ ଗରି-
ଦିପର ଜତ କାହିଁ କରିବାରୁ ଏହାପରି ଯାହା
ଆଗେଦରର ଜୀବନ କରାଯି ପାଇ ।

କଳେକ୍ଟ୍ରୋ ପାଇସା ।— ତରଙ୍ଗ ଶୁଣ ଗାନ୍ଧି
କଲିମାରୁ ଶୁଦ୍ଧିର୍ଯ୍ୟ ଦେଖସିଲୁ ତରଙ୍ଗାରୁ—
ଦୁଃସ୍ଥାପି ଶାର୍ଦ୍ଦର ପରିମାଣ ଦୂର ତରଙ୍ଗାରୁ—
ଛୁ ସହିମାରରେ ପ୍ରସତ୍ତା ଜହାନବାନ୍ଧୁ, — କଥା
ଜୀବଜୀପୁ ଶୁକବାଧି— ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍-ରେତୁ, ପ୍ରମେତୁ,
ଶୁତ୍ରମେତୁ, ଅତୁ ଦୋଷକଳ୍ପ, କହୁ ମୁଁ, ବାରମ୍ବାର
ଅଥବା ବା ଅକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା, ଦେବବାର,
ପ୍ରାଚାକ ଜଳିବା, ଲୁଗାରେ ଦାଗ ପଡ଼ିବା, ମୁଁ
କାଳରୁ ଜୁବ ବା ପୂଜ-ରକ୍ତ ପଡ଼ିବା, ସଫୁଦୋଷ

THE UTKAL DIPIKA.

ଉତ୍କଳ
ମୁଦ୍ରଣ

CUTTACK, SATURDAY THE 10th MAY 1902.

ଓ ୧୮ ଟଙ୍କା । ସଲ ୧୦୦୯ ମାଲ ଶଳକାର

ଅଞ୍ଚଳ
ପତ୍ରାଦେଶ

ମୁଦ୍ରଣ
ମୁଦ୍ରଣ

ବିଜ୍ଞାପନ।

ନୂତନୀପଞ୍ଜିକା।

ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟ ୧୯୦୪ ସତ୍ତାବ୍ଦୀ ୧୯୦୫ ଅନ୍ତରେ
ଲାଖାର ମତ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦ ପୁଣ୍ୟ
ବିଭବ କୌଣସିକାଳକାଳ ପ୍ରତିକ ହୋଇ
ଦିନ୍ୟ ହେଉଥାଏ ।

ବିଭବ
ମେଟ୍ରିକ୍ ମିଲିମିଟ୍ ଡାଇମାର୍ଗ୍ରାମ୍ ୧୦୦
ପ୍ରେଇମାନବର ରେଲ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତିକାଳକାଳ
ନେମାର ସମ୍ମାନ ଅଛୁ ହେମାକେ ଲେଖିଲେ
ବେହି ପର୍ଯ୍ୟାବରେ ଯଠାଯିବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋଦାଶବ୍ଦ ସ୍ମୃ
ତେବେଷ

P. W. D. BENGAL
SOUTH WESTERN CIRCLE
IRRIGATION.

With reference to the notice published in Part II of the Calcutta Gazette of the 15th January 1902, it is hereby notified for general information that the Balasghye main drain from 6th mile (below the bifurcation) to 11. mile which was closed to traffic for silt clearance from the 29th January 1902 will be reopened to traffic on and from 15th May 1902.

Balasore
Dated the 7th
May 1902.
J. Zorab
Executive Engineer
Balasore Division

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବଦପତ୍ରିକା ।

NOTICE.

Wanted a Surveyor temporarily for 3 months for the State of Nilgiri on Rs. 25 per mensem. There is a prospect of the post being permanent.

Preference will be given to those who have passed the survey Examination of the Cuttack Survey School, and have experience in survey works.

Applications with testimonials will be received by the undersigned up to 15th May 1902.

Nilgiri Raj office }
Dated the 3rd May } Manager, Nilgiri Raj
1902. }

NEW YORK LIFE INSURANCE COMPANY

Is the property of the Policy Holders and all profits made are allotted to them. A safe and profitable investment.—For full particulars apply to

H. J. BELL
Agent Cuttack

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବନ୍ଦାଚନ୍ଦୀ ମାଲ ।

ବନ୍ଦାଚନ୍ଦୀ ମାଲ ପ୍ରତି ଅମ୍ବର ଏହି ବାରିଜିନ୍
ବୋଟରେ ରାତର ମୁଖ୍ୟରେ ବସନ୍ତକାଳ ବନ୍ଦା
ଚନ୍ଦୀ ମାଲ ପ୍ରତି ନାମାଘାତର ବଜ୍ରା
କମିତାରମାନକୁ ନାମାଘାତରେ ବନ୍ଦାଚନ୍ଦୀ ମାଲ
ଶୋଭାର ଅନୁଧାତୁ । ନାମଶ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ର,
ଆମ୍ବିକ, ସୟଗଡ଼, ସରେଳକାଳ, ଶୋକପରା,
ପାଟଶା, କୋଟାଶା, ମୁଦ୍ରାବରତ, ମଳଗର, ହିନ୍ଦୋଳ,
ଆମ୍ବିକ, ମାନ୍ଦୁରାଶା, ବରଳାକୋଟା, ଅଭିଜ୍ୟପରା

ପ୍ରକାଶକ ନିବନ୍ଧରେ ବର ବଳେ ଅମ୍ବର
ହାତି ବାରବାର କଥା ଉଣା ପଢିବ ।

ଅମ୍ବର ବାରିଜିନ୍ ବୋଟରେ ବରସ୍ ସବାରେ
କଣଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦାଚନ୍ଦୀ ଶାତୀ, ଖୋଲ
ଗୋଡ଼, ଗୋଟା, ବଂଶାପ, ଦାପ୍ରା, ସଙ୍ଗୀ, ବୋପଟେ
ମଳକ, ପିରରେ ବାନ୍ଦବାର ଫେଲ, ବୁମାଳ,
ଶାଲ ଏକ ନାମା ପ୍ରତାର ବହାଦୁରଙ୍କତ ଅନୁଧା
ପ୍ରକାଶ କରା ସମ୍ମାନ କରିବ, ବାରିଜିନ୍
ବାନ୍ଦବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନୁଧାତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ।
ବରକ ଦେବାନେକେ ଅମ୍ବାରକ
ମୁଖ୍ୟ ବରିଥାର ଅଞ୍ଚଳୀ ହେବାକୁ ଦେବ ।
ବେହି ବେଶୀ ମାଲ କୁଣ୍ଡ ବାରବାର ରହା ବରି
ପରି ଲେଖିଲେ ଅମ୍ବର ଉମ୍ବରସ୍ ବା ଅମ୍ବେ
ହୁମୁଂ ଗାର ପାରିବ ।

ତାକରେ ପଥ ପଠାଇ ବରାର୍ଥ ମାଲକ
ମାଲ କେଉଁ ଦେଖାରେ କି ଭାଷାଧରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ତାକରେ କି ବରିକରେ) ପଠାଇଂ
କରୁ ଦେବ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଉତ୍କଳରେ
ପିଶେ ବାରବାର ଥୁବାରୁ ଜଣେ ଓହ୍ୟ
ମୋହରର ବରିଥାର ସବର୍ଗ ଓହ୍ୟରେ ପଥ
ଲେଖିଲେ ପକବ ମାତି ଲପାଦାହୟରେ ଅମ୍ବର
ନାମ ଓ ବରିକା ହୁନ୍ତ ତା ଲାଭକାରରେ କେବେ
କିମ୍ବା ନିରବଦରେ ଅମ୍ବର କୁଣ୍ଡମର ହେବ ।

ବେଳୁଷ୍ଟକଳ ପାରିବଲରେ ମଧ୍ୟ ମାଲ
ଅମ୍ବାର ବକ୍ର ମାଲ ପଠାଯିବା ଏବଂ ପେରିବ
ଦେବା ମାତି ମାଲ ମାରିବା କାହିଁକି
ଦେବାକୁ ପଢିବ ।

ଶ୍ରୀ ପାତୁମାଲ ଲୋକାନାଥ
ବୁଟମନ ମାରକ ବନ୍ଦାଚନ୍ଦୀ

ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁପିକା ।

ମେଦିନୀପୁର ଜିଲ୍ଲା ନନ୍ଦାଗ୍ରାମ ଥାନାର
ଦାରୋମାର ହତ୍ୟା କଷ୍ଟୟ ଉଦୟ କରିବା-
କାରଣ, ପୁଲାଷ୍ଟର ନଳାହେବ୍ରର ଜେନେରିଲ,
ମେଦିନୀପୁର ମାର୍କ୍ଟ୍ରେଟ ଓ ପୁଲାଷ୍ଟର ଜିଃ ସୁଃ
ଶାନ୍ତେବମାନେ ନନ୍ଦାଗ୍ରାମର ଗାଲଥୁବାର ସମ୍ମାନ
ଦିଲଇ ।

ପେଳେ ସାଦେବଙ୍କ ପଡ଼ୁଥୁବ ବିଶ୍ୱା-
ଶୀତ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵଯୁଧେଷ୍ଠିରେ ଅନୋଲନ ଲାଗିବ ।
ସମସ୍ତ ବାଗନ୍ଧି ମୁହଁତ ହୋଇ ପାର୍ଶ୍ଵଯୁଧେ-
କରେ ତଣଳ ଦୋଷଅଛି । ଯେବେଳେ ସାଦେନ
ଶତକା କରୁ ନାହିଁ । ହେଣାଯାଉ ପାର୍ଶ୍ଵଯୁଧ-
ମେଜ୍ଜରେ ବି ବରାର ଦେବ ।

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଗୋଦିନ ଉଥକୁ ମୋଖକର ଶେଷ
ଦିଗ୍ବୟ ହାଲକୋର୍ଟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋର ବାହୁ
ମାତ୍ର କଥିତ ହୁଏ କାହିଁ କଳସମ ଦାସ ହେବୁଣ୍ଡି
କଲେକ୍ଟରର ସରତାର ଉଚ୍ଚତାରେ ଡେଜୁନ୍ଟ ନିବୃତ୍ତ
କରିବା ନିମ୍ନେ ଏଠା ମାଜିଫ୍ରେଂଟ ସାହେବଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରଖତେ । ମାଜିଫ୍ରେଂଟ ସାହେବ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଅମ୍ଭର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଉଥ ପରିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅମନ କରିଥିଲେ, ଖୋଲୁ ଗାୟତିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଦିଗ୍ବୟ ଶ୍ରୀ ଶେଷ ଦେବାର ଅଶ୍ଵା ହେଉଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ମଧ୍ୟଦିନ କାହାର ପଣ୍ଡାଯୁ
ବ୍ୟକ୍ଷସ୍ଥାପକ ସାରର ସକଳ ସମୟ ଆଗାମୀ ମୃତ୍ୟୁ
ମାତ୍ର ତାଟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାପର । ତେବେବୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଥର ଦେଇ ପ୍ରତିନିଧି ନିଷ୍ଠାରୁ ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି । ଏହାକୁ ସମୟ ସମ୍ପର୍କ କରିବେ
କଟ୍ଟିଲାମ ବିଜ୍ଞାମ କିମ୍ବା ବୋର୍ଡ୍ ସଟ୍ଟକ ସେମାନଙ୍କର
ଏହଙ୍କର ପ୍ରତିକିଳି ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ
ମାତ୍ରାଦିକୁ କରାଇନେ ଏହି ମର୍ମରେ କଲାହଳ
ଲେଜେନ୍ଡରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରତିକିଳି ଦୋରାଯାଇଛି ।

ମାନୁକର ପିଲୋଲକଙ୍କ ବ୍ୟାହ ସ୍ଵରୂପେ
ବୋର୍ଡର ମେମ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶମାଳ୍ ମାନ୍ୟକର
ବୋଲ୍କ ବାବେକ ଦୂର ବିଲୁପ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ୟବେ । ଯାଏ ଯ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟ ଅଛି ଅବ୍ୟବ୍ୟ
ଦେଖି ହାତୀ ଦେଲି କିମ୍ବତ ଗମକ କରସ୍ଥରେ
ମାଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ସେ ଏହି ନାମ ବେଳେ
ସମ୍ମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ଜାମର ଆପଣା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ବଜାରା ଉପରର ପ୍ରଥାକ ଖେଳେନ୍ଦ୍ରୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କି ବୁଝିବେ । ଅବ୍ୟବ୍ୟ ସକାଣେ ଅଛି
କାହାର କି ଯ ପିଲୋଲକଙ୍କ ବାହି ପାପ ।

ଏହାଦିନ ପଢ଼ିବାରୁ ଅବରତ ଦେଲୁଁ ସେ
ଏ କର୍ତ୍ତା ଏଥାକୁ ପଣସାରେ ଭାଙ୍ଗିବା ଯାହାରେ
ଶବ୍ଦ, ଲଗନରେ ୪୫୦, ଓ ମହାବାହରେ ୮୨
ଜଣ ଶବ୍ଦ ଫେଲ ଦୋହରାଥବାବୁ ଶୁଣା ଯାଇଅଛି।
ମୋଟ ୧୨ ବିଷୟରେ ଏବେଳାଟିଏ ଲେଖାର୍
ଶବ୍ଦ ଫେଲ ଦୋହରାଥବାବୁ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଯେ ଅତେବେ ଶବ୍ଦ ଫେଲ ଦୋହରାଥବେ ବୋଧ
କୃତ ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହ ପାଇଁ । କର୍ତ୍ତାକୁ ପାଇଁ
ପ୍ରମାଣ ନ ଦୋହରାବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହଯୋଗ
କେଉଁଠାରୁ ଜାଣିବେ ତହିଁ ନାହାନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞ ପ୍ରତ୍ୟେଷର ବଦଳମସୁରର ଜୀବନ
ମାନିଶ୍ଵେଷ ମିଃ ଏଲେକ ସାହେବଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ମହିତ କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ମାନ ଅଛି ଧାଠମାନଙ୍କ
ଶୁଣାଇବୁ । ଅନୁଭବ ହେଲା ବଦଳମସୁରର
ବଳେଚଟିଷ ବତ୍ତେର ନାନାହର ମୂଳ
ହେବାରୁ, ତାଙ୍କର ବିଧବୀ ଥି ବଜ କଞ୍ଚାରେ
ପାଇଲେ । ଏଲେକ ମହୋଦୟ ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାନ
କଥବାର ସାହୀଯ ପାଇଁ ଏବକାଳୀକାଳ ୫୦୦-
ଟା ସରତାହବତୀରୁ ମଧ୍ୟର କମର ହେଲା
ଅଛନ୍ତି, ଏକ ନିଜେ ଯେତେ ସମାଜରେ
ଅଖଣ୍ଡତ ଥିବେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାନରେ ତାଙ୍କର
ଏତଥନର କେତକ ପ୍ରକବପୂର୍ଣ୍ଣ ନାନାହର
ବର ବିଧବୀ ଥିଲୁ ହେବେ କୋଳ ପ୍ରକିଳ୍ପ
ଦେଖିଲାଏନ୍ତି । ଏହା ସହଦୟ କାମ ସହି-
ତର ନିଜବା ବରଳ ଅଟେ ।

ମୁସେ ପ୍ରଦୂର ଯାହାତ୍ୟ କଲାରେ ମୁଦାର
ଘୋଡ଼ିବା ପ୍ରଥା ଦିନକୁ କିମ ଅଧିକ ଶୁଦ୍ଧତା
ଦେଖିଅଛୁ ଏବ ସେହି ସହାୟେ କାମାଗଳ୍ୟରେ
ମୁଦାର ଘୋଡ଼ିବାର ଯହିମାନ ଚିର୍ଦେଲି ହୋଇ
ଥିଲା । ଏବା ବିଲାତରେ ଓଜଙ୍ଗ, ମାଝେମୁହୁର
ମୁସଗୋ, ଲବଦ୍ଧତା, ଭାଲିକାଟନ ଏବ ହଙ୍ଗ
ଠାରେ ଏଥର ଏହ କିମିଠ ହୋଇଥିଲା ।
ସତ ୧୯୦୦ ମୟୀହାରେ ବିଗାଲରେ ୪୫୧୦,
ପ୍ରାକୃତରେ ୨୭୪୫୭, ମାହିନରେ ୩୦୧୨
କର୍ମମାରେ ୪୩୦୭, ଡେକମାର୍ତ୍ତ ଓ ଶୁଦ୍ଧତା
ରେ ୮୭୫ ଏବ ସ୍କଲରିଶ୍ରୀରେ ୨୫୫ ମୁଦାର
ଘୋଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାକୃତଦେଶରେ ଥକାଥ
ବିଷ୍ଵବିକ ମୁଠ ଦେବ ଘୋଡ଼ାଯିବାର ଆଇନ
ଥିଲା । କାଥାକ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଗୋଟିଏ
ଲେଖାର୍ଥ ମୁଦାର ଘୋଡ଼ାଯିବାର କର ଥିଲା ଏବ
ଅନ୍ତେଲିଯାରେ ଅନେକବିକାଶ ଏଥର କର
ନିର୍ମଳ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାକେ ଅଛ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସ୍ଥଳ ଅବ-
ଲକ୍ଷ ହେଲୁ । ସେ ନରିଣୀବୁରୁଜ ପାଠ୍ୟମହାଦେଶ

ଗର ଅପ୍ରେର ମାତ୍ରା ୨୭ ରଖି ଦିବସ ହୋ । କୁଳମନ୍ଦିରର ମୁହଁଦିନାଙ୍କ ପ୍ରସବ କରି ସୁରକ୍ଷାକୁଳରେ
ଥେହିମାତ୍ର ଗା ୫୮ ରଖିରେ ଲଭିଷ୍ଟାର ପରି-
ବିଦ୍ୟାର କରେ । ଏହାକିର ମନ୍ଦିରକୁଳୀ ପ୍ରାୟ
ଏବର୍ଗ୍ରେ ଗର ହୋଇଥିବୁ । ଏହି ଅକ୍ଷ ସମୟ
ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିର ପୁରୁଜଳ ବକ୍ତ୍ଵା, ପ୍ରକାଶପ୍ରାୟ-
ଲିଖିବା ଓ ପ୍ରକାଶର୍ତ୍ତକୁ ସୁଖଟିକ ପାଇବା ସୁଧାର-
ମର୍ମ ଦାକ ଗୁଣରେ ସମସ୍ତେ ସହିପରେନାଟ୍ରେ
ସ୍କୁଲ୍‌ର ଥିଲେ । ବଜା ମହୋଦୟ ଘାନେହା
ଦେଇବ ଶୁଣାବିଲା ସ୍ମୃତିର ବର ନତି ହୁଅରେ
କାତର ହେଉଥିଲା । ଏହି ପ୍ରୋକ୍ଷମନ୍ତ୍ରର ଓ
ଜାକର ଶୁଣାବିଲା ଶୁଣି ଅମ୍ବେମାକେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶି-
କାର ହେଉଥିବୁ । ମାତ୍ର ଯାହା ହଟିଦାର ଥାଏ
ଥାଏ । କାଳର ସହିକ କାହାର କଳ କାହାଁ ।
ଅଛେକ ଅମ୍ବେମାକେ ବଜା ମହୋଦୟରେ ଏହି
ଧାନ୍ତୁଲା ହେଉଥିବୁ ଯେ ଯିବାର ସେ ସେ ଗାନ୍ଧି
ମନେ ଅଛି ଅଧିକ କାତର କାହାର ହୋଇ ଦୟରକ୍ଷ-
କିବରୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୁ ଯେ କାକର ସକ୍ଷମ-
ମୌରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ସହିତ ହେଇ । ଅମ୍ବେମାକେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବୁ ଯେ ଦୟର ଏ ଦୂଷଣ୍ୟରେ
ବଜାକୁ ଓ ପରଜନମାନକୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ
ଓ ପାତମହାଦେଵର ଅଧିକା କୃତିକ କରିବୁ ।

ରଙ୍ଗଲକ୍ଷ୍ମେ ଏତବାଟୁ କୁମଳ ଅକ୍ଷରେ
ଭପଳଶରେ ଲମ୍ବାକ ମହାପଦ୍ମା ସବାର
ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ରଙ୍ଗଲ ଲମ୍ବା ଦେଇବେ । ମହା-
ପଦ୍ମା ଜନେ ଭୟ ଦିଲ୍ଲକ ଛିନ୍ଦୁ ପୁଣ୍ୟ
ପାଦର ବିଲ୍ଲର ପାଦା ଶୁଣି ସମତ୍ରେ ଚକ୍ର
ହୋଇଥିବେ । ତରୁ ସେ ହନ୍ତୁରାଜରେ ରହିବା
କିମନ୍ତେ ସେତେ ଅବର ଓ ଯୀହା ବିକ୍ରି ଅବ-
ସ୍ଥିର ତାଦା ସଂପଦର ଦେବା କିମନ୍ତେ
ଯୋଗାଳ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୟୁତି ପରି ଦୁଃ୍ଖ
ନ ରଖି ମୋଟିଏ ଜୀବାଳ ବଢା କର ହନ୍ତୁ
ଧରାଇଲେ ସଜ୍ଜାଇବା କିମନ୍ତେ ପାହାଇବା
ପାଦର ସର୍ବାର ପଦା କିମୟୁଦ୍‌ଦ, ପଦାର-
ଦିଲ୍ଲର ଦେବାର ପରିତ ଜୟକାଥ ଅବର ଓ
ଦେବରେ ସହଚରଦ୍ଵୁ କେବାନକୁ ପଠାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଶୈଳଶ୍ଵର କାମକ ଜୀବାଳ ବଢ଼ି
ଦୋଷପାତ୍ର । ଜୀବାଳର ଅଧିକାର ସହିତ ଏହି
ସର୍ବ ଦୋଷପାତ୍ର ମେ ମହାପଦ୍ମାର ଲେଖ
ଦ୍ୟୁତିରେ ଥଳ୍ଳ ତେହୁ ପାଦି ଜୀବା-
ଳରେ ମମନ ଦରିବେ ତାହିଁ । ମୋଖାଦ୍ୟ
ଦାହାର କାମହାର ଦରିବା ତେବେତି ଆଜି
ଦେହ ସଙ୍ଗରେ ଲାଗୁ ଜୀବାଳରେ ଦେବେ
ନାହିଁ । ମହାପଦ୍ମା ସହିତରେ ଜୁ ୧୫୫ ଲା-
ଲେବ ଯିବେ । ଜୀବାଳରେ ତି ଗୋଟି ରଜନୀ
ଆଳ ପ୍ରତିବ ହେବ । ଏବିପରେ ମହାପଦ୍ମାର

ଦେବତାଙ୍କ ସେଣେଇ ହେବ । ମହାବିଜ୍ଞାନ
ଶୁଣିବେବତା ସହରେ ଯିଲେ । ବିଜୟରେ
ମହାବିଜ୍ଞାନ ନିଜର ଶୈଖେଇ ହେବ, ବୃଜପୁରେ
ତାଜିକର ସର୍ବଜାଗର, ଧର୍ମରେ ସତ୍ତ୍ଵର ମଧ୍ୟଦୂର
ଦୀପକ, ଧର୍ମରେ ଅନ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମିନମାନଙ୍କ ଓ
ଶ୍ରୀରେ ବାହେ ଲେବକ ବେଣେଇ ହେବ ।
ମୁଖେଷାଳକ ସହ ପ୍ରତିକ ନିମନ୍ତେ ଜାହାଜରେ
ଲୋକଙ୍କ ସର ଥିଲ ଆହୁର ବ୍ୟବେଷ୍ଟ ଦୂରତ
ହେବ । ସମସ୍ତ ଯାହିମାକେ ପୂର୍ବରାତୀ ଜଳ
ନିମହାର କରିବେ ମେଘ ନିମନ୍ତେ ସଥେଷ
ପାଶିଦ୍ଵାର ଥୁବ ଓ ଏହା ପରିଷାର କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରପୁ ଶୈଖିର ପ୍ରତିକ ପଣ୍ଡିତ
ଦାରଜନାଥ ରୈବେଳୁ ଜର ଉଥରିବ ।
ମହାରୁ ବୃଜପ ପାମାୟ ଜର ଓ ସମ୍ପୁ
ଲେବକ ପାଇଁ ତ ମାତ୍ର ଏହି ଲଭମ ଜାହ୍ୟ
ଜାହାଜରେ ରହିବ । ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ଏହି
ଏହି ମହାବିଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟ କବିତାରେକେ ଅଳ୍ପ
ଦେବ କରୁ ଜାହାଜ ବିଦେଶର କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଜାହାଜର ବାନ୍ଧିବି ଓ ଅଳ୍ପକାହ ମଧ୍ୟ ସେଠାକୁ
ଦୀପାର ଜନେଥ ହୋଇଥାଏ । ମହାବିଜ୍ଞାନ ଯେଉଁ
ଦେବନ ବା ଦୋତରରେ ବାସ କରିବି, ତାହା
ଅଜାତ ଶାଶ୍ଵତପ୍ରତି ଦର୍ଶକ ତାହାରଥାଏ । ବିହୁଭୂ
ଷଳା ପ୍ରତିକ ଅଛି । ତତ ଗାନ୍ଧାର ପ୍ରତିବିନିର୍ମିତ
ଓ ଚକ୍ରବିର ରେଷାରୀ ଅବଶ୍ୟକରେ ଅବର ।
ଏହି ସ୍ଥାବରେ 'ବୃଦ୍ଧବେବତା ପ୍ରାସତ କେବେ
ଜାହାଜର ଅଧିକାରୀ ମେହର୍ ଗୋପାଳ ବୁଦ୍ଧ
ଶ୍ରୀମନ ୫,୦୦,୦୦୦ ପରିବ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ହୁବିଥ କରାଇଥାଏ । ମହାବିଜ୍ଞାନ କାଳ ବ୍ୟବରେ
୫,୦୦,୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର କର୍ତ୍ତ୍ବକ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅଛନ୍ତି ଦେଶରେ ଯେଥେ
ବୌଦ୍ଧ ତ୍ରୈକ, ବରିଜ, ଜମନେ, ଅବଧିକ
କ କୁଏ ଓ ବଦେଶୀ ସବକ ଯେପରି ବୌଦ୍ଧ
ବାର୍ଯ୍ୟ କ କରନ୍ତି ସେହି କିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ହୁଅ
ଦିଅ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଦିଅବ ବାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ରକାଳମେ
ଯାତି ସ୍ଵଭାବ ଜୀବାଜରେ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଧୋବା
ଦ୍ୱାରା, କଢ଼େଇ, ବରିଜ, ବମାର, ବୁମାର
ପରିବ ସଙ୍ଗରେ ଯିବେ । ଯେପରି କର୍ମକ ହନ୍ତୁ
ବିଦରେ କରିବାକୁ କୁଏ ମହାବିଜ୍ଞାନ ଜାହାଜ
'ସପ୍ତବେଳାସ୍ତି ଦେଖୁଆ କରାଇଅଛନ୍ତି । ମହାବିଜ୍ଞାନ
ଏହି ବାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ହନ୍ତୁ ଜାବ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଇଥିବ ହୋଇଥାଏଇ । ଯାଦାର ଧର୍ମ ଅଳ୍ପ
ପାଦର ବିଲାପ ଅ । ବଦେଶ ଜମନ ପରିବେ
ଧୋବପାଦ ଓ ଗୌରଦର ବିଲାପ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ମତ ପୁଣ୍ଡ ରୁଧିଦାର ଅପରାହ୍ନାଳକରେ ଶାତ୍ରା
କଲେବାର ନିଜାହାତ ମର୍ମିଳ ଏବଂ ମାନ୍ଦି

ପ୍ରାନରେ କାଗାବର୍ତ୍ତର ବିଧେସ ପ୍ରତ୍ୱାପ ଦୁଃ୍ଖ
ହୋଇଥିଲା । ଶୁଣିବାୟୁ ସେହିହାଜ ହେଉ
ପ୍ରକାହର ହୋଇଥିଲା ସେ ସକଳ ପ୍ରାନର ସମ୍ମ
ଦାୟି ହୁଏ ଭାବୁ ଏବଂ କୁଷ ସବୁ ଉପ୍ରାଚିକ ଓ
ପଦିଶାଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଶୋକାତଳରେ ଓ
ବ୍ୟମନର ଜାମବ କୁଳମୋଟି ଗ୍ରାମ ଲାଶିବାଟା
ର ପୃଷ୍ଠାଦରରେ ଅବସ୍ଥା । ଶୋକାତଳରେ
ଏ ଏକ ମୁଖମାନ କୃଷକଙ୍କର ବଦଳ ଥିଲା ।
ଜନତାର ପୂର୍ବରେ ନିର୍ମାଣ ଅଳ୍ପଧାରିକୁ ଗୋ-
ଟାଏ ଉପ୍ରାଚିକ ଏବଂ ଶୁକଳମୋଟର ହେଲା ।
ଛର୍ହର ମୁଦୁରୁତାଳ ଘରେ ପ୍ରବଳ କାତାବର୍ଦ୍ଦି-
ତାର ସେମାନଙ୍କର ପଞ୍ଜିକୁଣୀର ଉତ୍ତିମଳ ।
କାଗାହର ଦୂର, କୁରାଖାରୀ ଓ କାଶ ସବୁ କହି-
ଲୁଗମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ୁଥାଏ । କିନିକଣ
ପ୍ରାଣରୁଷା ନିମନ୍ତେ ମଇବାର ଅଭିନ୍ନ ପଳା-
ଇଲେ, ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁର ଅଗ୍ରମର ନ ହେବାଣ
ବାସୁଦେବରେ ସେମାନେ ଭୁବିରେ ପରିବ
ହୋଇ କିନିକାରେ ନିମନ୍ତୁ ହେଲେ । ଗୋ-
ଟାଏ ରମଣିକ ଶୁଣିବାୟୁ ଅବାଧକୁ ଭାବା
ହେଉଥିଲା । ଥର ରେ କିଏ ରମଣୀ ଜୀବାର
ଶୁଦ୍ଧ ସନ୍ତୁଳକୁ ବୋଲିରେ ଘେନ ବସିଥିଲା,
ପ୍ରବଳ କାଳ୍ପା ସେ ବୁଝି ଆବାଧକୁ ଭାବା
ହେଲା । ରମଣୀ କେତେବେଳେ ଧେଶକୁ ବାବୁ
ରେ ଯାଏ ଧରୁଥିଲା । ପୁଣ୍ୟକୁ ପଢ଼ିଯିବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ମୁଣ୍ଡ ହେଲା ।

ଏହିପ୍ରକାଳେ ଦେହ ପ୍ରାମୟ ୫୨ ବର ଥି
ନାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୧୦ ଟା ତବଳାରୀଙ୍କର ଜହାନ
ଶାତ୍ ମୂଲ୍ୟ ଘଟିଥିଲା । ତବଳାରୁ ତ ଏ ଅମଗା-
ବସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଅବଶ୍ୟକ ॥
ଜରର କୌଣସି ସନ୍ଧାନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ତର ଆହଁ ।
ପ୍ରେମାତର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଭାସିଲା ଥିଲା ।
ପୂର୍ବାହ୍ୟ ଦୂରପ୍ରାନ୍ତ ଛଡା ଏହି ଉର୍ଦ୍ଦୁଚମାରେ
ଭାବିଛିଲାମରେ ୨ ଜଳ ମୃତ ଏବି ବହୁଲେବ
ଆହୁତି ୫ ବରପଢ଼ା ପ୍ରାମରେ ଅନେବ ଲୋକ-
ଦୟା ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମାତାଏ ଯେ, କଲା-
କାବ୍ୟରେ ଏକପରିବ୍ରାତ ଅଧିବଲେବ ମୂଳ
ମୁଖରେ ପଢ଼ଇ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଦାତାକର
ତାଙ୍କ ପୂର୍ବାହ୍ୟ ଦୟା ସହିତା ତ୍ରୈପୁରୁଷଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ମାଧି ନିମନ୍ତେ ଯାଉଥିଲେ କାଟିବେ,
ବେମାନେ ଲଙ୍ଘିଲକାହାଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଦେଖାଇ ଭାବୁମଳରେ ଏକପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରୁଥିଲେ ।
ପ୍ରେମାକର ମଧ୍ୟରୁ କେହି ରାଜ୍ଞୀ ପାଇ ନାହାନ୍ତି,
ସମସ୍ତକର ମୂର୍ଖ ହୋଇଥିଲୁ । ବାଜାକର୍ତ୍ତରେ
ଦେଇଁ ସମସ୍ତ ଦରଶାନ୍ୟକର ମୂର୍ଖ ହୋଇ ନାହିଁ,
ପୁରୀତ ବର୍ଷର ଦେବାକୁ ପ୍ରେମାକରର ଉଦ-
ଗାଳା ଅବସାନ ଦେବାକ ସମ୍ମାନିତ । ସହିନ୍ୟ-
ରେ ବିପଦଗ୍ରୁହନକୁ ସାଧାରଣକର ସାହାରି

କାଳ ଚନ୍ଦରା ସବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଟେ । ଦେଖଇ
ବହାଲ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯାତ୍ରପି ଏସମୟରେ
ମୁକ୍ତଦ୍ୱୟ ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କୁଞ୍ଜୁ ରାଜା
ହେଲେ କିମ୍ବ ଘରିବାପରି ବିଷୟ ହେବ ।
ଗନ୍ଧିମେଘଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୂଃଖ ବିମୟରେ
ଦୂରକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶର୍ତ୍ତ ସାହୁମଧ ଉତ୍ତକା ବିଷୟ-
ରେ ଅଛୁବର ହେବା ଭବିତ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବନୋବସ୍ତୁ ।

ଏ କିମ୍ବା ସେତୁରେ କା ଯଥକଲାଜ ନୂତନ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର ଶେଷ କରିବା କାରଣ ସବ-
କାର ସବୁଙ୍କ ତମ୍ଭେ କରୁଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ମହିଳାର ଅରଜିମାତେ ମଦା ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ
ଗଦାଏ ବୋଟିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛନ୍ତି ଏକ ବହୁ-
ଭବ ପୈଦ୍ଯାବା ଗୋଟିଏ ବୋଟିଷ କା ମୁଖ୍ୟଧ୍ୟାର୍-
ପର୍ବ ଦେଇ ମୋଷ୍ଟରେ ଚାହିଁ କାହିଁ ଦୁଇ
ଅଛନ୍ତି । ତରଇପା କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ନାହିଁ ।
କେତେ ମୁଖ୍ୟଧ୍ୟାର୍ଯ୍ୟପର୍ବରେ ଉପରେଇ କମ୍ବର
ନେବା କେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା କାର୍ଯ୍ୟ । କାହିଁ । ଏହି
ବେଶଅଛି ନମ୍ବର ଅଳ୍ପ ଲେଖା ଗାହିଁ । ଏହି
ଆମାର ଅନୁରଗିତ ଭାସେ ଅଳ୍ପ ଆମା ବଳେ
ଦେଖାଅଛୁ । ଯେମନ୍ତ କି ପର୍ବ ଲେଖା ଠେକ
ଦେଇ ଓ ମାତ୍ର ଭାବା ଦେଉଥା ବାକାର ବାର୍ଯ୍ୟ
ଦିବେ । ଭୌଗୋଗିମରେ ପର୍ବ ଉପ୍ରକର୍ତ୍ତା ହୋଇ
ପାଇଁ ହେଲେ ହେଲା । ସୁରି ଏହିପ୍ରକାଶ ଦେଖିବ
ଭାବରେ ପର୍ବମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଦେବାର ଅମେମାରେ
ଅବଶବ୍ଦ ହୋଇଅଛୁଁ କିହିଁରୁ କମ୍ବ ଦେବାରୁ
ଯେ କେବେଳେବ ଅବ୍ଦୀ ଭାବା ପାଇଁ ଭାବାରୁ
ଅସୁରେବର ପ୍ରବନ୍ଧର ପବନ୍ଧରୀ, ଯାଇବପଢ଼ା ।
ପ୍ରଦୂତ କେବେଳ ମୌଳିକ ଏକ ଗୋଟିଏ ପର୍ବ
ସେହି ମୌଳିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅଥାରେ
ଏକ ଜାଗେ ଅସୁର ଦୋକାନରେ କରେ
ତିଥାବା ପଥାଇଦେଇ ଅଚାରୀ ବାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷକର
ମୁଲିନିବର ଦୁଇଅଛୁଁ । ବୋଧକରୁଁ ସେ ତିଥାବା
ପ୍ରକାଶରେ ଦେହଦିନର ଜଳେ ପଣ୍ଡିତ ଅମ୍ବା
ଯାଦାର ଜ୍ଞାନଟି କୁଅରେ ପତରିବାକୁ ଦେବାରତା
ତଳେ ଭାବା ଖୋଲ କରୁଥିଲା । ପଣ୍ଡିତ ଦୟର
କଲେ କ ଯେ ସୁଲେ କରାଇ ହୁଏ କୁଅରେ ପତ-
ଅଛୁ ସେ ସୁଲେ ହରିବାରେ ଭାଲାଟି ପଚାର୍
ହରିବାଟି କରିବେ ପଢ଼ିବି ଓ ହେଠାରୁ ସବ-
ନିରେ ଦେଇ ଅସିବେ, କୁଅରେ ପଦିବା ତମ୍ଭୁର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ? ସେହି ବୃକ୍ଷିମାନ ପର ସିଦ୍ଧାତ
ମନେ ଦେଇଥିଲ କେ ଗ୍ରାମବାସୀର ବିଶେଷତା
ଲକ୍ଷଣଜ୍ଞଦାରର ବନ୍ଦେ ଦେବାକାରକୁ କ ଅଥ
ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେହାବାନରେ ମୁଖ୍ୟଧ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣନା ଅମ୍ବେ ପାଇଦେ । ଅଥବା ତିଥାବା
କିମ୍ବା ମହାତ୍ମା କେବୁ ପ୍ରଥମେ ପାଇଦେବାରୀ

ନରେ କହି ତୋହାମାର ଚଳମରୁପରେ ଚଳମର
ସହାରେ ଭ୍ରମହୋଲ ତାହା ପାଖରେ ପର୍ବତ
ଥିଲୁ କରିଦେଇ ହୃଦୟରେ ଶୂନ୍ୟମଳ ଏହି
ହୋବାନୀ କେତେ ବାସିଲା ଓ କେବେ ମଞ୍ଜେଇ
ଅଧୁ ବାହିବାରେ ଜରଗ କଲ ତାହା କିଏ
କହିପାରେ ? ଫଳତଃ ସେବେ ଯେତ୍ରସେଷ-
ମଦବୂମାର ନୟମାନୁଷ୍ଠାରେ ପର୍ବତ ଲାଗୁର ଅର୍ଥ
ସେବାରେ ସେବାରେ ପଦାଳଦେହା ହୃଦୟ
ଦେବେ ଏତେ ଜରଗ କର ପିମ୍ବା କ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ
ଅଛିବାଲି ସବହା ବହୁଖବା ପ୍ରକଳର ପଣ୍ଡାଳ
ପଦକ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରେ କରେଥିବୁ ସେମାନ ଛାତ୍ରାଳ
ଦେବେ ଅଳୟାସରେ ବାର୍ଷିକରି ହୋଇଯାରେ ।
ପର୍ବତ ଚାହିଁ ଅଛିପ୍ରାୟ ଏହି କାହାର ନାମର
ପର୍ବତ ସେ ତାହା ମାନ କିନ୍ତୁ ଅପରି ସ୍ଵର୍ଗେ
କୁଶାଲବ । ସେବେ ଜାତାର କରବାର ତାହା
ଦେବେ ଦୃଥାରେ ଦାଗନ, ଉପା ଓ ମମଲାଖରଙ୍ଗ
କଢାଇବାର ପ୍ରମ୍ପୋତ୍ତବ କଷ୍ଟୀ ମୋଦସଲର
ଅଭାଗ ଲେବ ମୂର୍ଖ ଓ ସମ୍ମାନ । ଅଗ୍ରଭୂତ
ସମୟ କଷ୍ଟ ମୟରେ ପର୍ବତ ଯାଇ ସୁବା ଅବେଳେ
ଅପରି କରନ୍ତି ତାହିଁ । ତାହିଁ ଦୂପରେ ପର୍ବତ
ଜାହାର ଦିଶୁଙ୍କଲା । ସତ୍ସଂ ଅପରି ଅଧିକ ଦେବ
ନାହିଁ ଏହି ଉତ୍ତର ପଳ ବଲେଦୂରଜନାହେବ
ପାଇବେ । କାରଣ ଗର୍ବମେଳ ଦୁଇବେ ଯେ
ଉଚିତକୁପ୍ତ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାକୁ ଅବ୍ଲ
ଅପରି ହୋଇଥିଲା ।

କବିକ ମିଶ୍ନ ସାଲଟୀର

ଟୀଏସ କମ୍ପ୍ୟୁଟର

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ମେଘନିଷୟାଲଟୀର ମାର ପ୍ରାୟ ସମୟ
ବାର୍ତ୍ତରେ ଜାଗି ହୋଇଥାଏଛି । କିନ୍ତୁ ପାଇ ଦେହୁ
କଷୟ ଓ କଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବମୂଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ
ନେବେ ଅପେକ୍ଷା ଫରଣ୍ୟ ଲେଖିଲବା ସବାଙ୍ଗ
ଦ୍ୱୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଶାକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅନ୍ୟମୂଳ
ଓ କେତ୍ୟମ ହୋଇଥିବାରୁ ଗତ ପୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସ-
ବାର ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ଜନିବାପାଇଁ
କଲାବାଚା ମେଘନିଷୟାଲ କୁରିଲ ବିଗ୍ରହକେ
ଏହିତ ହୋଇ ଯେଉଁ ସବୁ ବନ୍ଧୁଥିଲେ ଚାହିଁ
କିର୍ତ୍ତାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଗବ ସ୍ପାଦରେ ପ୍ରାଚୀନ
ବସନ୍ତ । ସବାର ସବୁରେ ମାନ୍ଦବର ବାହୁ ଜୀ-
ମ୍ୟୁସନ୍ଦର ଦାସଙ୍କ ମୋହନଥାରେ ଆବେଳ ଦର
ଖାପ ବିବା ହର୍ଷାରେ ମୋହନରୁକ୍ତାବ ଦରତ
ଶଥାନାଳାରେ ଲେଖି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ଦେହୁଅଛୁ
ମଧ୍ୟ ଥିଲେବ ପାଇମ ଅନ୍ୟଥରେ ନେବା ହୋଇ
ଅଛ । ପ୍ରାୟ କଥ ସହସ୍ର ପାଇମ ରହଇ ହୋଇ
ଅଛ ଓ ପାଇମ କବା ସାହା ବାରଜ ଏବଂ
ପରିଦିଅ କାଳଜରେ ମଧ୍ୟ ଅଳେବ ଦରଖାସ୍ତ
ପଢିଅଛ । ଏଥରୁ ଅନ୍ୟମାନ ହୁଅଇ ଦର ମଧ୍ୟ

ଦବାସ୍ତୁ ଅବା ଚନ୍ଦ୍ର ଅପିଲ ଫାରଲ ହୋଇ-
ଥିବ ଏ ଏହା ମିଛନ୍ତିଷୀଳଗୋଟିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ପ୍ରତି କଢ଼ି ମଙ୍ଗଳ ଦଥା ଦୂର ରାତିର କଣ୍ଠରେ କାହାର
ଦେବାରୁ ଜଣାଗଲୁ ସେ ଅବେଳା ମୁଠ ଶୁ
ଦିଦେଖି ବନ୍ଦୁ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେବ-
ଅଛୁ । ଏପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ କମ ଦୂର
ଦୀର୍ଘାଲ୍ୟ ଦେବକ ମୁଗ୍ଧ ବିଷୟ ଲୁଚ ରହିଲା ଏବଂ
ପାରଦାର ସମ୍ମାନତା ମହ ବଡ଼ଲେବନ୍ଦାତକ
ଦଥା ନୁହ ରହିଥାରେ ତ ? ମିଛନ୍ତିଷୀଳ
କମାନ୍ଦିଲାମାନେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲେ ଅର୍ଦ୍ଦମାନ
କର ହୁଏ ସେ ଅଭିଭାବମାନେ ଜମାବନ୍ଦ
ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ସଂଶୋଧନ କରି ପରିବାର ରହ
ରହିଥିବାର ସମ୍ମାନନା । କିନ୍ତୁ ଆପ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କିମନ୍ତେ ଏହିଏ ଅର୍ଥେବର ନିଯମ ଦେଇଥିଲେ
ଏ ପେଞ୍ଜନିମନ୍ତେ ସେ ଦେବକ ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିଲେ
ଏ ବାକ ପାଇଁ ଜରତ କଣ୍ଠୀରୁ କାରୁ ପ୍ରର୍ବଧତ
ଅଛୁ । ଏହିକାର ସୁଲବେ ମନ୍ଦରି ଦୂର ରହିଲ
ଥେବୁକିମନ୍ତେ କର୍ତ୍ତମାନ କିମ ଭାବୀ ? ବନ୍ଦୋ
ବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଏବେ ବରେ ଭାବମାନେ ଏହି
ଅନ୍ତରେ ଥିଲେ ସୁକା ସମସ୍ତକ ଉପରେ ରହି
କର ଖାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଘିରାଇ ତାଳ ହୋଇ-
ଥିଲେ ସୁକା ବାଜର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଵାରା ତେ-
ଣିକ ଆଉ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ହୋଇଥାଏ,
ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉପରତାରୁଥ ନା ବରିଷତର
ମାନେ ପାହା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରି ପାହ,
ଉପରତାରୁଥ, ମିଛନ୍ତିଷୀଳଗୋଟିର ଦେଖାଇ
ମାନ ମନେବ୍ୟ ଦେଖି ରହିଲେ ଏହି କାହାର

ଦୁଃଖାତ୍ମକ ଦେବେ ସଥେଷ୍ଟୁ ହେବ । ବାଚିଦଳାରର
ବାହୁ ମହେସୁନ୍ଦ୍ର ସେବକ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାୟ ଦେବତାଙ୍କୁ
ହେବ ହୋଇଥିଲୁ, ଓ ଜାଣଇ ଏବ ସୁତ୍ର ବାହୁ
ଦର୍ଶଣାଧଳା ଧେତ କଟିଶକ୍ତି ଧେଷ୍ଠାର ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ଅନ୍ୟ ଏବ ସ୍ଵର୍ଗ ବାହୁ ଦେବମନ୍ଦ୍ର ଦେଇ
କରିବ କଲେକ୍ଟର ଆମଳ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦୂର କାନ୍ଦି
ଏକବିରେ ଏବ ବୁଦ୍ଧରେ ବର ଉଚ୍ଛବୀ
ଆସେଇ ମହୋତ୍ସୁ ଫର୍ଗଲାମା ଓ ମହେସୁନ୍ଦ୍ର
ହେବ, ବାଜର ଦୂର ସ୍ଵର୍ଗ ଦର୍ଶଣାଧ
ଲିଙ୍ଗ ଧେବ ଓ ଦେବମନ୍ଦ୍ର ଧେବକ ଉପ
ବେ ପୁଥେଲୁ କର ଦର ଏବ ପାଦାମା କଳି
ଆର୍ଯ୍ୟ ଦରିଅନ୍ତରୁ । ମହେଶ ବାହୁ ଜରେ
ସୁପରିଚିତ ନେବ ଥୁବେ ଓ ଜାହାର ମୁଦ୍ର
କିଞ୍ଚିତ୍ ଆସେଇ ମହୋତ୍ସୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଜାଣ
ପରିଜ୍ଞାନ କାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ
ଦର୍ଶକ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏଥରୁ ଅନୁମାନ କୁଥିବ
ଦେବର ଆସେଇ ମହୋତ୍ସୁ ପରି ମାତ୍ରକ
ମୁଦ୍ରରେ ଦରିଷ୍ଟ ଦେଇ ପ୍ରାୟ ହାଇସ୍ପ କୋର
ଅଳେ ମାଟେ ବାହାରରୁ ଦେଇବ କଥା ପଢ଼ି
ଲାଗାନ୍ତି । ଏହିପରେ ପ୍ରମାଦନା ତାର୍ଯ୍ୟରେ ପା

କେବ ଦୂର ଗହି ସାଇଅଛୁ । ଦୂର ଟିକର ତ
ପାଏଲାକା ଟିକର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଦେଆଇଲା ତ
ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୂର୍ବରେ ଦର୍ଶା-
ଇଥିଛି, କର୍ତ୍ତାମାନ୍ତରମାନଙ୍କ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଦର୍ଶରେ
ଅବେଳା ଦୂର ଗହିଅଛୁ ଓ ମଳ ଗଲ ଲେକିବୁ
କିପରେ ଟିକର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦୋଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ପାଉଥିଲା । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅମ୍ବେଳାରେ ତେଣୁ
ନିର୍ବିଧାର ବନ୍ଦୀତୁଳିତାକର୍ତ୍ତା ଅନ୍ତରେଥି କରୁଥିଲୁ
ଯେ ଖେମାଳେ ଅପରି କରିଣ୍ଟାରେ ଅପିଲ ଦୂର
ଦେବା ପୁଣ୍ୟ ଅତ୍ୱସରଙ୍ଗ ତାର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ
ଦୂର ଠିକ୍ ହୋଇଥିଲା ମିଳିବିପାଳ ସମ୍ମରେ
ପକାଇଲେ । ଦଶ ଏବେଳାରୁ ଅଥବା ଗୁଣୀତ ଦୂର
ଆସୁ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଏହା ଅପିଲଚିନ୍ତା
ଦେବଳ ଏକ ପ୍ରାନରେ ଦେବେଳ ଦର କାହିଁ
ଦିନୁର କରି ପାଇଛି ? କି ପ୍ରାଣାଳୀରେ
ଅପରି ଶୁଣିଲେ ପାଧାରଙ୍ଗ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ
ମେଲିବିପାର କରିବୁରାମରକ ଯପରେ ସମ୍ମରେ
କିମ୍ବର କରିବା ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହିଁ ବ ? ପ୍ରାୟ
ପ୍ରକାଶର ପକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଦରାଇଏ ପଢ଼ି
ଥିବା ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେବା ଉତ୍ତର
ମୁହଁ କ ? ଅପିଲ କରିଣ୍ଟା ଏବେ ଶୁଭାବ
ଦରାମ୍ବ ପାଇବେ କ ? ଅମ୍ବେଳାକେ କଥି ଦର
ଅବେଳା ଦରାମ୍ବ ଅପିଲାବର ଉତ୍ସତ୍ତିତ ଅବା-
ଦର ଆଜିର ଦେବାର ସମାବସା ।

ଅମୁନାଳେ ଆହୁ କୋଟିୟ ସାଖାରଙ୍ଗ ଉଚ୍ଛବ
ବହିଗଲା । ଅପେକ୍ଷାକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ କରିବା
ବାମାଳେ ଝାବେଳ ପୁଣୀର ବିଶ୍ୱ ହୋଇଥିବା
୯୮ ଟିକ୍କର ଦୃଢ଼, ୨ୟ ଦରଖାସ୍ତ ବାପର ଶର୍ଵ,
୩ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖାର ଜଳ, ଶର୍ତ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ
ଲେଖାରକା ବିମଳେ ଦେଇନକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବ-
ଧାର । ୧୮ ଶତାବ୍ଦୀ ରମ୍ଭରେ ଅପଳ ଦମିତିଲି
ନିକଟରେ ଭୂଷଣକ ହେବା ଜମାନ୍ତେ ଦେଇବା
ଏହି ସବୁ ବିଶ୍ୱ ବିମଳେ ଲହାର କରିବାକାମାଳେ
ଦେଇବୁର ସବୁଷାକୁ ହେବେ ତାହା କମିଶ୍ଵର
ମାଳେ ବନ୍ଦୀର ଦରକେ ବିଶ୍ୱ କୋଷ ହୁଏ
ବେଶତାକୁ ସେଇ ନବାରଙ୍ଗର ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଧିକ
ଦଳ ପଡ଼ିଲା ?

କୁମେଶାରେ ଆଗା ଦର୍ତ୍ତ ମିଳିଛିପାଇଁ
ବନ୍ଦେଶ୍ଵରମାନେ ଶାଶ୍ଵତ ଏଠ ବନ୍ଦିଶୀ ଉତ୍ତାର ଶାଧା
କଥକ, ସାଧାରଣକୁ ମଜ୍ଜାର ତେ ପ୍ରକଟିତର ଗାନ୍ଧା
ଆଶ୍ରମ ବିଶ୍ୱର ଦରିବେ ।

୨୫୩ ପାତ୍ର ମୁଖ୍ୟ

ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁଗ୍ରହିତ୍ବରେ ଏବା କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ଵିତକାରୀ
ମାନ୍ୟ କଲେ ବର୍ଦ୍ଧନ କରାଯାଇଥାରୁ ଉପରଥିରେ
ଦୂର ଦସ୍ତଖତ ଦେଖିବାରେ ଜାଗାରେ ବାର୍ତ୍ତାକାରୀ
ଏବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦେଖାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆବେଦନ

ସାନ୍ତ୍ବ ଦିଲ୍ଲିର ପୁସ୍ତକ ଶନୋଦନରେ ଉଚିତ
ହୋଇ ଥିଲେ ଏହି ପ୍ରମିଳ ପୁୟେ ଖୁବ୍ ଅଧି-
କାର କରିଥିଲୁ । ସଂମୁଦ୍ର କାହିଁମୁଦ୍ର ସବଳ ତେଣୁୟା
ଶନରେ ସରଖର ହୋଇ ଏ ପ୍ରମାଦ କରିବ
ହୋଇଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରଯନ୍ତୁ
ଆଜ୍ଞାବ ସହିତରେ ପାଠକଲୁ । ବାଦମୁଦ୍ର ସଂମୁ-
ଦ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରମାଦ ହୁଏ । କେମନ୍ତ ମନୋ-
ଦର କାହାଣୀ ଅଧି କୌଣସିଠାରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ
ନାହିଁ । ୨୫ ପ୍ରମାଦ କର୍ମପରମାପ ଓ ବର୍ଣ୍ଣକ
ପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବାରୁ ସଂମୁଦ୍ର ଲୋକରେ
କିମେତ୍ର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଓ ହୃଦଳ ପଢ଼ିବା ସୁଧାର ।
କେମନ୍ତ ପଦ୍ମଲୁ ଜ୍ଞାନଶଳୀ ମହାଶୟୁ ଅକି
ସବଳ ତେଣୁୟାଭାଷାରେ ପ୍ରବାହିତ କରିବାର
ଦେଖି ଗାଠକେ ଅବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥାତ୍ ହେବେ ।
ସବଳ ତେଣୁୟାରେ ଲୋକ କୋରଥିବାରୁ ଭାଗ
ଦାରର ଲୋକେ ଏହାକୁ ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରେସନ୍
ସମ୍ମତ ହେବେ ତେମନ୍ତ ହାତମାନ ପାଇଁବାକୁ
ଆଜିହାନ୍ତିକ ହେବେ । ଜ୍ଞାନଶଳୀଙ୍କର ଶାନ୍ତ
ଲୋକିବାରେ ସେ ବିଳକ୍ଷଣ ନିଷ୍ପତ୍ତା ଅଛି
ଏ ପ୍ରସ୍ତର ପାଠକରୁ ବାହାର ମନରେ ଅତି
ସନ୍ଦେହ ବହୁକ ନାହିଁ । ତଳରେ କଳକୁ ପର
ପାଦେଁ ଯେ କଣ୍ଠୀର୍ଣ୍ଣି ଏକ ଭାବାହୋଷି
ବହୁଅଛି ବରସାକରୁ ପ୍ରକାଶକ ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂରକ୍ଷଣ
ଦେଲେ ଯେ ସବୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଯୋଧା କରିବାକୁ
ଯହି ବରିବେ । ତେଣୁୟାଭାଷାହି ମାହିତେ ଏ
ପ୍ରସ୍ତର ପାଠ କରିବୁ ଏହା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ
ଅନୁବୋଧ ।

ଭଗବଦେଶ ସୁଧାନିଷ୍ଠ ।—ଜୀବତକୁ ଲିପ୍ରକା-
ରୀବ ବିଭବିତ ଓ ବାମଦ୍ୟ ସୁତଳଯକରେ
ମୁଦ୍ରିତ । ଏସୁମ୍ଭବ ଘେଟେଜୀ ପ୍ରମିରେ ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ଵା
ଅଧିକାର କରିଥିଲୁ । ଏଥିରେ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତଳର
ପରି ଏହି ଅଧିକାର ବ୍ୟାହକାମା ଲୋକଙ୍କର
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏହି ଶୈଖରଙ୍ଗରେ ଧୌର୍ଯ୍ୟ
ଦିକ୍ ଦୂରଦୂରୁ ସଂଗ୍ରହୀକ ଭଗବଦେଶମାନ ଦିଶ
ପାଇଥିଲୁ । ଯୁଦ୍ଧବଳେଣ୍ଟିକ ଅନେକାଧାର୍ତ୍ତ ପଦିଲେ
ନିରିତ । ଜୀବା ସବଳ ହେ ପଢ଼ିବାଲୁ ସପାଠ୍ୟ
ହୋଇଥିଲୁ । ବୁଜଦେଖି ଶୈଖର ନବିତା ଲୋକି-
ଗାର ପଞ୍ଚ ଅଛି ଏହି ଉତ୍ତଳବେତ୍ରର ଶୈଖର
ପରିବୟ ଅମେମାକେ ପାଇ ଆସୁଥିଲୁ । ଏହିପରି
ଯଜମାନ ବର୍ଣ୍ଣିତାକେ କାହାକେ ହେ ସବୁରି ହୋଇ-
ଯାଇଥାରୁ ଆମା ହେତୁ କିମ୍ବା

କଥାରେ ପାଇଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଲା ଏବଂ
ପାଇଲା । ଏ ପୁସ୍ତକ ପାଇଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ
ଯୁ ୨୪ ମୁଖ୍ୟମାର୍ଗ କରିଅଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ
ବିଷୟକ ଚକ୍ରବାହୀରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଛି । ଚକ୍ରବାହୀ
ଶୁଣିବ ସବୁ, ମନୋଦର ଏବଂ ନୈତିକତା
ଭାବିତାରେ ଆହେୟାପ୍ରାକ୍ରିୟାତମ୍ଭର
ଦଳ ମନୋଦର କବିତା ଲେଖିବାର ବଳ
ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ମୁଖୀ ହୋଇଅଛି । ‘ବନ୍ଦରପା

ଭାବକା'ରେ ପିଲାଦିକର କଥା ଏବଂ 'ଭାବ
ମାରଣା'ରେ ଭାବରେଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ
ଉଦେଶ୍ୟ ହେବ । ଏପରି କବିତା ଲେଖିବା
ପେ ସାର୍ଥକ ବହିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାହି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ
ଧାରା ଅଧ୍ୟନକ ଶିଳ୍ପର ସମ୍ମଦୟ କଲେଜରୁ
ବାହାର ମାନ୍ଦ୍ରାଣୀ ପ୍ରକାର ଏକାନ୍ତ ଅଗ୍ରବା ଦେଖା-
ଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା କଲ ମହାଶୟକ ପର କଣେ
ବାହାରବା ବଢ଼ି ପୁଣି ବିଷୟ । 'ନିର୍ଭରଣୀ'ରେ
କବିତାର ମାନ୍ଦ୍ରାଣୀରୁ ଭାବପ୍ରବାଦ ନିର୍ଭରିତ
ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚଲନ ସହି ଏହା ସ୍ଵର
ପାଇବା ଉଚିତ ।

କୁଣ୍ଡଳମାତ୍ର ।— ଏହା ଉପରେକୁ ଲୋଖକଙ୍କ
ବରତ ଆହୁ ଶୈତାନ ସୁଦୁ କବିତା ପୂର୍ବକ । ଏହା
ଧେ ୧୭ ଜୀ ଘରୀର ପୁ "୩" ଶ୍ଵା । ବିଷୟକୁ ଗଲା
ପ୍ରାକର ଖ୍ୟାତତାମ୍ଭୁ କୁଣ୍ଡଳମାତ୍ରଙ୍କ ଜୀବନ ।
ମୁକୁତୁ ଘେଷୁଯାନ୍ତି ଏଥରେ ଗାରିଷର
ସୁଚିତା ଅଛୁ ଏବଂ ପଢ଼ିଲେ ଦେଖିବାକୁ
ମାହିକେ ଗରିଷରେ ଅନ୍ତର୍ମାଣିତ ହେବେ ।
ଏହା ସବଳ ଓ ସପାଠୀ ହୋଇଥାଏ ।

ବସନ୍ତ-ମାଥା—ଶା କାରୁ ମଧ୍ୟସୁଦତ ଗାନ୍ଧୀ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ବିଚାରିବ । ଏହା ପେଟେ କା ମନୀରେ
ଯୁ ଧ୍ୟା ଏହା ମୁକୁତ୍ୟୁଷାରେ ମାତା ବିଚୟରେ
ଚାରିକଣ ଅଦ୍ୟ କହିବା ସଂଶୋକର ଥିଲୁ । ଗାନ୍ଧୀ
ମହାଶୟ ଉଜ୍ଜଳର ମାହିତ୍ୟରେହିରେ ବିଜିବୋଲି
ଫଳିଛି । ଜାକୁର ବିଜିତାମାତି ସେମନ୍ତ ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର
ଦେମନ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକମ୍ବବସନ୍ଧନ । କବି ସମୃଦ୍ଧ
ଚରଣଗାନ୍ତ ସ୍ଵକାରୁ ଏଥର ପ୍ରତ୍ୟେକ କବି-
ତାରେ ଚରିତ୍ରୋହର୍ଷର ପରିଚୟ କିମ୍ବା
ଅମ୍ବେନାକେ ଅଶା କରୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଦ୍ୟ
ଶିଖ ଦେବ ।

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

କଳିକବା-ମେଲେଟ ।	
କଂକ ମେଲେଲ ହରାତ ଅନୁଭବ ପଦମାତ୍ର ଦସ୍ତଖତ	୧୩
କଳ ଅଣିହାଏ ପଦମାତ୍ର ଜାଗିର ଦୋଷମାତ୍ର	୧୪
୧୫ ଶେରୀ	.
ପାଇନ୍ଟରକମ୍ପ୍ୟୁଟର ।	.
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୦ ପାଇନ୍ଟରରେକ ପଢ଼ିପାଇ
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୧ କଲିକବା ମାର୍କ୍ୟୁଟର
ପେଟେନ୍ଟରକମ୍ପ୍ୟୁଟର ପାଇସ	୧୨ ପଦମାତ୍ର କବ୍ରି
ପେଟେନ୍ଟରକମ୍ପ୍ୟୁଟର ପାଇସ	୧୩ ମଧ୍ୟରେକ ପାଇସକ
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୪ କଲିକବା ମହାତ୍ମା
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୫ କଲିକବା ମହାତ୍ମା
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୬ କଲିକବା ମହାତ୍ମା
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୭ କଲିକବା ମହାତ୍ମା
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୮ କଲିକବା ମହାତ୍ମା
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୧୯ କଲିକବା ମହାତ୍ମା
କଲିକବା ମହାତ୍ମା	୨୦ କଲିକବା ମହାତ୍ମା

କହେଁବ ହାତର ଲିଙ୍ଗ କେବେ ମନ୍ଦ ପଥାର କହ
କାହିଁ ବର୍ଷାର ଅବଶୀଳ କରିଛେବୁବ ତାକ ଲିଙ୍ଗ
ଦେଖିଲେ । ପାହାଇ ଅକ୍ଷୟାମ ସୋଜ ପରିବେ ସହିତ
କାହିଁବ ହାତରଙ୍ଗ ।

ମାନ୍ଦିର କଥାର ଉତ୍ତାପନ ମୋଦିଲାଙ୍କ ଅନ୍ଧକଳା
ମୁଗ୍ଧାବ ବନ୍ଦମାଳୀ ସେହାର ସତାର କଟକର ଖଣ୍ଡ କଥା
ଶାନ୍ତିକ କୁଣ୍ଡ ସେ ତୌର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଶମାର ପର୍ବତ କଥାର
ବନ୍ଦମାର ଦେବତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରେ କାହୁ ଛାନ୍ତିଲ ମେହିର
ପାରି ବନ୍ଦମାର ପାହାର ମନ୍ଦିର ଦୋହାର ପାହାର ତୌର
ଦୂପକର ଦୂର ପାହାର ।

କେ ସାମାଜିକାରୀଙ୍କ ୧୦୦ ହୋଇ ନିରକ୍ଷଣ କରିଅଛି -
ଏହି ପଶୁବଚାର ସବୁରୁ ଏଠି କଲେ କୃତ୍ୟା ଏଥା
କାର ସମାଜିକ ହୋଇବି ଅର୍ଥ ହୋଇଅଛି ।

ଅଜିଥାର ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ଷଣ ଅଛିବାକୁ ଅଇଲୁ ହୈପାବି ମାତ୍ର
ବଢ଼ା ଦେଇ ଶାବ୍ଦୀ ।

ତେବେହୁ କଲେକ୍ଟର ପ୍ରତିକର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଶ୍ଵାସିବ
ପରିଷ ଏଠା ଦେବଜୀବୀ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବେଳେ
ଗାନ୍ଧୀ ଅର୍ଥାତ୍ ହତୋତ୍ତମା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେଉଁ ହୋଇଥାଏ ।

୫୦ କରାନ୍ତି ମାତ୍ରକେ ନେଇବୁ, ଏ ସେହଳ ପାଇଁ
ଲିପିଲିପରେ ଘର ପୂର୍ବ ଶ୍ରୀକାର ଘରରେ ମାତ୍ରକେ
ନେଇବୁଚି ତାଙ୍କ ବୋଟିରେ ସାମନ୍ୟରେତେ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରମାଣ କୁହାରେ ସବ୍ୟତା ହେଉ ନିଷଫଳ
ଦେଖାଯାଇ ତାହା କେତେକବେଳେ ଜୀବନକୁ ଶାଶ୍ଵତାବ୍ଧୀ
ପଢ଼ାଇଛି । କୃତ ଉପରେ ଆପଣ ସବ୍ୟତାକୁ କହନ୍ତାକି

ଏହାର ସୁଅଳ୍ପକ କରିବ । ଅନେଇବାରେ ଶୋଭନ୍ତି
ଦେବ ତୋଟାରେ ମହାକର୍ମ ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସହିତରେ ବୋଲାଇଁ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଅଣି ଯାଏ
କି ଫୋନ୍ ଲାଇ କରି ଚାହୁଁଥିଲା । ଏକାବଳେ ଡେର୍ବିଂଗ
କଣେ ଉପର ଅଣିବ ଆବଶ୍ୟକ । ଜଣେ ଉପରେ ଶୋଧି
ପାଇବାକୁ ।

ଲକ୍ଷ ମେଥୁଳାଙ୍ଗ ଶତକାହିନୀ କିମର୍ଦ୍ଦ ଅରୋଧ

ଦେବକାଳୀ ମାତ୍ର ମୋହିବ ଗୋଟି କାହିଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଲାମ ।
କୁଆଳ ସୁକର ଶାର ଶିଥରକ ପ୍ରତିକ ମରିଲାମ ।
ଅମ୍ବାଳ ପରିଜଳେ ପରିଜଳେ ପରିଜଳେ ॥

ବେଳାରୁ ପାଦକାଳୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଏହି କାଳରେ ଯେଥିରେ ପ୍ରାଚୀନ ମନ୍ଦିର ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ସୁଧା ପ୍ରାଚୀନ ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରିମାଣରେ ମେରିବୁ ମହିମା ପାଇଁ ।

ଧ୍ୟା—ବେଳର ଉତ୍ତର ଦେବତା କଣ୍ଠ ଦୁଃଖଗାନ୍ତ
କାହିଁ ।

କରୁଥାଏ ହେଉଥିଲା ଏହା କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା
ଏହାକିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା

ଯାଇଥିବାର ସ୍ଥାନ ନିକର ଏବଂ ଲଜ୍ଜାଦେବ ମଧ୍ୟ ମଧୁତ-
କୃତ୍ତବ୍ୟ ବସାଯିଷିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତରେ
ଚର୍ଚା ହାତ ହାତ ଏ କାହାର ହାତରେ ।

ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ।

ଶାର୍ଦୁ କଳେକ୍ଷମ ନିଜ	ବୃକ୍ଷକ	୫୯	(
" ଶୁଣୁଥାଅ କବି	ବୋକର	୫୧	(
" ବ୍ରାହ୍ମିକ ନିଜ	ବ୍ରାହ୍ମିକ ସମ୍ପଦ	୫୯	(
" ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚତୁରପାଦ	ମନୋକଲପି	୫୯	(
" ବ୍ୟବହାର ବସ୍ତୁ	ବୃକ୍ଷକ	୫୩	(
" ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁତା କବାଳ	"	୫୨	(
" ବାମୋଡ଼ର ଲାଗ	"	୫୧	(
ମୂର୍ଖ ଏବଂ କବି	ବ୍ରାହ୍ମିକ ସମ୍ପଦ	୫୧	(
" କବିକୁଳ ପଞ୍ଚ	ବୃକ୍ଷକ	୫୦	(
" ମହାକବି ମହାକବି	ବୃକ୍ଷକ	୫୦	(
ଶାର୍ଦୁ କେବୁଳୀରାତି କବି	ବୃକ୍ଷକ	୫୨	(
" ମନୋକଲପିକାର ପାଞ୍ଚପଦ	ପୁନା	୫୦	(
" ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଭାବ ମନୋକଲପିକାର ପାଞ୍ଚପଦ	୫୨	(
" ଦାନ୍ତକୁଳ ପାନ୍ଦି	୫୦	(
ମୂର୍ଖ ମହାମନ୍ତର ଅତ୍ୟକର	ବ୍ରାହ୍ମିକ ସମ୍ପଦ	୫୦	(
କରୁ କରୁକାଳୀଅ ପେନ୍ଦା ମୋହନିର ପାଞ୍ଚପଦ	୫୦	(
" ମନୋକଲପିକାର	ବୃକ୍ଷକ	୫୦	(

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅରୁ ବାଦିରେତୁ ଅସ୍ତ୍ରୀ ପୁଣିଶିଖି ଥିଲା ପ୍ରତିକ ଭିନ୍ଧ ଏବେଳ କରି ଅସ୍ତ୍ରୀ ଉଠିବୁଝି ମହାପାତ୍ର ହେବ କାହିଁ ।

ରିମ୍ୟା ଉପରିକ ନିର୍ମା ଆଧୁନିକ ।

ତ୍ରୈନିଳୀଙ୍କ

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଣର ଏକମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ହାତ

ଛାତ୍ରଙ୍କ ଲେ, ଟି, ପାଠ୍ୟକ ସାହେବଙ୍କ ଅବଧିର
ନଗର ପ୍ରସ୍ତର, ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁଣଦିନୀଙ୍କୁ ପ୍ରେସର
ଅଳ୍ପଦ ଦେଖ—

ବୃକ୍ଷର ଲବହୀମେଖଳ ଅଭିନ ଅନୁଶୀଳନ
ବେଳାଙ୍ଗାତ୍ମକ ।

ଜ୍ଞାନକ୍ଷିଳ—ମହ, ଅଧୀମ, ଶ୍ରୀ ନେତ୍ୟା, ପାର୍ବତୀ ପ୍ରଭତ ବୌଦ୍ଧପି ପ୍ରଭତ ମାନ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟଙ୍କ ଜ୍ଞାନକ୍ଷିଳ ସମ୍ମାନ ପାଇଲୁ ଏହା ଏହା ଯେ ଆପଣ ମୂର ଏହା ଯେ ଆପଣ ବେଦକର କହୁଥିଲା ପରିବର୍ତ୍ତନ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦୟନ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କରେ, ଜ୍ଞାନକ୍ଷିଳ—ଶାଲବାକୁ ପ୍ରଦୟନ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଜ୍ଞାନକ୍ଷିଳ ସେବରେ ଦେଖିବାର କହା କିମ୍ବା ନ ଶାଲବାକୁ ସତର କରିବେ ଓ ଏକଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବାଳ ଦୂର କରିବା କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ । ସେଥି କିମ୍ବା ଏହା କରିବାର କର ଓ କର ଦେବକ ଜାଣନ ।

ଭ୍ୟାଜକିଳରେ ତ ବିଦେଶ ଅବେଳା ହୁଏ ।

କୁଣ୍ଡ ପାତଳ ରେ ୫୦୨ ମୀଟ୍ ଲାଗିଥାଏନ୍ତି ଯୁଧ୍ୟ କରେ ଓ ଶରୀରରେ ତେବେଳୁଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା
କୋଟିଲ ୫୦। ଅଣା, ୩ ଠାରୁ ପାତଳ ରେ ୫୦ ମୀଟ୍ ଲାଗିଥାଏନ୍ତି ୧୦୦

କୁଣ୍ଡଳ ରେ ଯାଏଇ ପାଇଲା ।

ଭାବୁର ତେ, ଖେ, ମାଟ୍ଟିବନର ଅକିଛି—ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧଳପୁଢ଼ ସାବୁର ଜିରିଯା ।
ଦେଖି କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର ହେଲେଦେହେ ୨୫ ଦିନାରେ ନିଷ୍ଠୁ ଥିଲେଗମ ହେବ, କାଳା ଉତ୍ତରା କାହିଁ ପାଇବ ପ୍ରଦତ୍ତ ଚୌକଟୀ
ପୁନାରୁ ଉତ୍ତରା ହୁବିଲାଛି । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ହୋଇବା ୧ • ୫ ଟଙ୍କା ଏବଂ ପରାତ୍ର ହୋଇବା ୧ • ୫
ଟଙ୍କା ଏବଂ ପରାତ୍ର ।

ଭାର୍ତ୍ତାର ମାନେକର “ଅଧ୍ୟେତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର” ।—ସାହାର ଜେ ଗୋଟିଏ ହୃଦାର ବା ଚେହା ନିଷ୍ଠା ଅପ୍ରେରଣ ଦେବ ।

ବେଳୋ ପିଲାନ ୧୯୦୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୫ ଠାର କୌଣସି ୧୦୯

ଏକେଥି— ଆଜି, ସାହୁ ଏତୁ ହୋଇ ନ ହେଲାଇ ଅପର କିମ୍ବଳ କେତେ ଦିନକା

ମିଥ୍ରାପଦ ।

କବିରକ ଶ୍ରୀ ଦେବକାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାରଦଙ୍କର
ଅସୁରେତୋଳ କବିପ୍ରାଳୟ ।

୧୩ । ୨ କଂ ଦୁଇଗୋପ୍ତ୍ରୀଟ, ସିମଳିଆ,
ବଲିକବା ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମୁଦ୍ରର ଘେରଇ ତିଷ୍ଠିତ
ଚିକି, ଦୂଳ, ମୁଗକାଣ୍ଡ ବା କପୁରୀ, ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ,
ମୁଣ୍ଡା ଓ ପ୍ରଦୟନାକ ଜାରିର ଖାରୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟାକ (ଦୟା)
ନିଲେ ବିବେଶାସ୍ତ୍ର ବେଳିମାକବ୍ରା ପୌତ୍ରାର ଅବସ୍ଥା
କିମ୍ବା କେଷିକେ ନିରାପତ୍ତା ଦେଖି ଧଠାଯାଏ ।

ପ୍ରୋଗସିକ୍ ବିଜ୍ଞାନ

(ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପଦକୁ ଯୋଗଲାଇ ହିନ୍ଦମହୋତ୍ତମ)
ଏହି ଯୋଗପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁରିକ ଆଶଧଦ୍ୱାରା ମାନବ
ବେଳେ ଉଚ୍ଚ ପରିଷାର ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାନୀୟ
ହୀତା ଅବେଳ୍ୟ ହୁଏ । କବିରଙ୍କ ଏବଂ ଜାଣ୍ଠିର
ମାନବ ହୃଦୟକୁ ଯୋଗମନ୍ତ୍ର ଅବେଳ୍ୟ କରିବା
କଷ୍ଟପ୍ରତ୍ଯେ ଏପରି ମହୋତ୍ତମ ଅଛି ତାହା
ବନ୍ଧୁର ହୋଷରେ ସେହିମାନଙ୍କର ହୋଷ
ପରିଷାର ହୁଏ ନାହିଁ, ଅହାଜାର ପରେ ଅତ୍ୟ-
ହେତୁର (ଅଜାହୁଣି) ଉଠେ, ବାମୁହବି
ହୋଇ ଘେର ପାଇଁ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ର କଲାପୁଣେ ହୁଏ
କାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ ଏହି ଆଶଧ ଅବ୍ୟାପ୍ତ-
ଏବଂ ଦୂରମ ଅର୍ଦ୍ଧରେ, ବନରର, ଭୂତପମ୍ପ,
ଅନୁଭୂତ, ଶୋଥ, ସବଳପ୍ରତାର ତୁଳ, ଶିଥେ
ଦେଇ, ପାପହୋଷ, ଶଶରରେ ତଥାଜାର ତଳ,
ଦଶ, ସଫ୍ରଦୋଷ, ଖାରୁର ତରଳତା, ପୁରୁଷଦ୍ୱ-
ାନୀ, ବନ୍ଧୁମୂର୍ତ୍ତି, ମେହରେଇ, ମୁଧକରୁଣୀଙ୍କ,
ଦିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ମୁଦସାଦ ଓ କାଳୀଜା ନିଶ୍ଚରଣ
ଅବେଳ୍ୟ ହୁଏ । କାହାବେଳମା, ଗର୍ବପୁନ୍ନ,
ହୃଦୟକାହର କୁଳା, ସବଳପ୍ରତାର କାଷମେନର
ମହୋତ୍ତମ । ଶାଲେହମାନଙ୍କର ରଜୋତୋଷ,
ବିଧବହେତନା, ସୁଲ୍ଲ, ଦେଇ ଓ କଲାପୁତ୍ର
ଏବଂ ମୂର୍ଖାଦ ବିଦିଧପୀତାର ଶାର ଶାନ୍ତି ହୁଏ
ଏବଂ ଶଶରର ଲବନା ହୃଦି ହୋଇଥାଏ ।
ବେଳେ ଦେଇପୁଣ୍ୟ ଦରି ସୁପ୍ର ଅବସ୍ଥାର ଅଶୀବା
ଏହି ଆଶଧର ପଥାତ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୦୮ ଦକ୍ଷିଣାଧୁରୀ ଏକାଦଶିତ ମୂଲ୍ୟ ଅଠାଶଶ୍ରୀ
୧୦୦ ଦକ୍ଷିଣାଧୁରୀ ଏକ ତିଲର ମୂଲ୍ୟ ଏବନଦା
୫୫୦୦ ଗ୍ରାମ ଏକାଦଶିତ ପ୍ରାଚୀନମାସୁଳ ମୃଦୁ
ଅଳ୍ପ। ଉତ୍ତରାଧୁରୀ ଦିନମୁହଁରେ ଏକ ଜୀବିଧ ପ୍ରତାପାୟ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନେତାଜି ପ୍ରସକ ।

କାମରହ ଗୀତା ଯେ ଜୀବ
 ମନ୍ଦୁବଦଶ ସୁଦି
 ଦକ୍ଷ ଅଖଣ୍ଡତନ୍ତ୍ର ଲା ପାଦମନ୍ଦି
 ଉପଳିଧାଏ ଟ ୦ ୫୫
 ଭକ୍ତି-ସଙ୍ଗୀତ
 ଉପରେକୁ ସ୍ଵପ୍ନବମାନ ଚଢକ ପ୍ରକଳ୍ପକଞ୍ଜାତିକ
 ପ୍ରସାଦାଳସରେ ମେଲବ ।

କମ୍ପ୍ୟୁନ୍ଟ

ଆହୁର୍ଯ୍ୟ ସୁଖଦିଷ୍ଟ ! ପ୍ରତ୍ୟେ ଫଳପୂର୍ବ !
ଜାକୁର ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଅବସ୍ଥା-ସେହି

“ଛଳେକୁଟୋ ସାଲବା”

କୌଣସି ଗବହୁମେଘାଦୁର ଅନ୍ତର ଅନସାରେ

ରେକର୍ଡ୍ କୁଳ

ବନ୍ଦୁ ପ୍ରସାରିବ । ବନ୍ଦେଶ ପ୍ରଶଂସିବ । । ।
ଆଜି ଓ ଅଭିମନ ।
ଆଜ କାହାରକୁ ଆସ୍ତାଯୀ ଗୁଣଧର୍ମୀୟ ଦେଖି
ବା ବିଲଙ୍ଗ ସାଲ୍ଲା ପ୍ରକଳ୍ପ କୌଣସି ପ୍ରଚାର
ଜୀବିଧ ସେବନ କରିବାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ଆଜ
କାହାରକୁ ସେଇ ସହାୟ ଗୋଟିଏ କରିବାକୁ
ଦେବ କାହିଁ । ଯେହେତୁ—

ଭବେକଟ୍ରୋ ସାଲାମ୍ :—କିଛି ଗୁଣରେ
ତିଥିମା ଜଳକର ସମ୍ପୋତ ପ୍ରାକ ଅଧିକାର
ଦେଇଥିଲା ।

ଭଲେବହୋ ସାମରା :—ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବିପ
ବଜାରୀ ଦେଇ ବନ୍ଧୁ ଦେଖାଇଲୁ ଦେଖ ବଦେ
ଫୁଲ ସେହିପର ବଣୀ ଅଗାତିଳ ସୁଅନ୍ଧାବିପତ୍ର
ନାହିଁ କିମ୍ବା ?

ଶାନ୍ତିକଣ୍ଠୀ ସାହେବ :—ତମୋରା ବିଦ ଉପା-
ସୁଲେ, ଦେଖିଲିବ ପ୍ରକଳଣରେ କୈତ୍ଯତ୍ଥିକ-
ଶକ୍ତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
କିନ୍ତୁ ଜୀବନ ବିକ୍ଷେପ ଦେଇବେ ସବୁ କରିବ
ବିଜ୍ଞାନର ଦୋଷଗୁଡ଼ ଏହି କାହାର ଆଗେଇଥି-

କାହିଁବା କଲ ରୁକ୍ଷକୁ ସବେଳେ କରନ୍ତି ସ୍ଵକ୍ଷର
କଣା ଶକ୍ତି ଦମନ କରିଛି ଏବଂ ଯାହା
ସେବକର ମାତ୍ର ମେମୋପଥମ ସୁହନଗା ଅନୁଭବ
କରିଥାଏ, ସୁର ଆଖ ସ୍ଵାତଃ ମଧ୍ୟରେ ବେଳର
କୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୟାତିରେ କରି ନବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ନବ
ଜୟାତି ଓ କନ କରିବିଲୁ ପ୍ରାୟ କରିଛି ଏବୁ
ମୌବନ ହାଲୋଚନ କଲ କର୍ମୀ ମୁଖୀ
କାହିଁବା

ଭାବେନ୍ଦ୍ରଟୋ ସାଲସା :—ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଶାସନ
ମହିମାମେଘଙ୍କ ଗଜଗୁରେ ପ୍ରକଳନ ଓ ବିଜ୍ଞାପନ
ହେଉଥିବା କି ସ୍ଵଦେଶୀ ବ ବିଦେଶୀ ସକଳ
ପ୍ରକାର ସାଲସା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟଥିରୁ ବୃଦ୍ଧିମୁ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ରେଗଲ୍ ଗାନ୍ଧି
ରଜେ ବିନ୍ଦୁ—

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲବା ,—ବୈଦୁତିକ ଶଳୀ

ପ୍ରାଚୀବନ୍ଦୁ ସେଇ ସମ୍ମାନ ଅବେଳେ କରିଛି ଏ
କହାପି ପୁଲବନ୍ଦିମଣି କରେ ଯାହା । ବନ୍ଦୁ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀ
ଓ ଦୂର୍ପୋ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହୋଇ-
ଥିଲା । ପୁଣି ଏହି ସ୍ଥାନୀୟ ଅବେଳାବାଜାରର ଗୁରୁ
ଥିବାରୁହିଁ ଏହି ଅବେଳା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଆଶ୍ରମପାଦିତ ବଜାରରେ ଏହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ
ଅଧିକାର କରିଥିଲା ଯେଉଁଠାକୁ ଥରେ ଆଶ୍ରମ
ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ସେଠା ଅଧିକାରୀମାନେ
“ରାଜେନ୍ଦ୍ରୋ ସାଲାହା” ପରିପାଳନ ହୋଇ
ବାରମାର ଜଳନାମ ଆଶ୍ରମ ପଠାଇବାକୁ ପଢି
ଲେଖାଇଲୁ । ବନ୍ଦୁ ଦାସପାଦାଳରେ ଭୂଷଣ-
ପକ୍ଷ ବେଳେକୁ ଏହି ସାଲାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦସ୍ତଖତ
କରିଥିଲା । ଅର୍ପିଯା, ଭରିବେଳ, ଅମେରିକା,
ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ । ଭାରତର କୃତିବାସୀ
ଦୂରବତୀରୁ ମୁକୁଟଧ୍ୟାନ ସନା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ସମାଜ ଆଦିକର ସହିତ ଜୀବନ କରୁଥିଲୁ ।
ରାଜେନ୍ଦ୍ରୋ ସାଲାହା ସବ୍ୟା ସେଇର ମୁହଁକ୍ଷାତ୍ର
ଦଳୟ ଦରିଦରାକୁ ପୁନଃଶବ୍ଦରେ- ଶୁଦ୍ଧମୁଦ୍ରାରେ
ଅନ୍ତର ହୋଇଥିଲା !!! ବାପୁବକ ଏବୁଧ
ପରିଚାଳା ଏବୁଧ ଅବେଳାବାଜାରା ଏବୁଧ
ଅଲୋଚିତବକ ଆଶ୍ରମ ଏକାଥାରେ ଏବେ ଆଶ୍ରମ
ଆଶ୍ରମ ନିବିଷ୍ଟେ ସମ୍ମ ହୋଇ କାହାଙ୍କି

ଭଲେନ୍ଦୁଟେଣ୍ଟ୍ ସାହେଁ ।— ଦୃଢ଼ିତରକୁ ଶୋଧନ
ପଥବାକୁ, ଦୂରକ ରହୁବଣିବା ସ୍ମୃତି କରିବାକୁ
ପାର, ପଞ୍ଚାଶାବ, ଦକ୍ଷିଣାଶ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଯୁଦ୍ଧବ
ପୁଣ୍ୟର ହୋଇ ଧୂଳି ଦ୍ଵାରାନୀ, ବୁଝାଥାଏ, କଲି
ରମ ଓ ପାରର ବା, ବାଜ ଓ ହାତର ବା
ବଦରେ ବା ଦ୍ଵୀପ ଓ ସତ ଗଳରେ ପାର
ଲମ୍ବି-ସାହା ବା ବଳା ଚିହ୍ନ, ଧକଳ ଭୁଲ୍ଲ-
ବଗର ପ୍ରାରମ୍ଭାବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାବ ରଙ୍ଗବନ୍ଧକୀୟ
ପ୍ରତିକାର ପାତ୍ରା ଓ ଉପର୍ଦ୍ଧର ଏବଂ ତହିଁର
ପାଦାୟକ ଘରଶାତ ଧରି ପାର ଓ ଗରନ୍ତି-
ଅର ଜଳ କାଶ କରିବାକୁ ଏହାପାର ସ୍ଥାପି
ବେଗିଥର ଜୀଖ ହରାଯ ମହିଁ ।

କଲେବକ୍ତ୍ରୋ ସାରକ୍ଷ ।—ତରଳ ଶୁଦ୍ଧ ଗାନ୍ଧି
ଲବାକୁ ଶୁଦ୍ଧଗର୍ଭ୍ୟ ସେବନ୍ତେକୁ କରିବାକୁ—
ପ୍ରସ୍ତ୍ର ଲାର୍ଦ୍ଦର ପରମାଣୁ ବୃଦ୍ଧ ଦରଖାକୁ—
ମହାବାବରେ କ୍ଷମତା ଜନାଇବାକୁ— କଥା
ଜାଣ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ମେହ, ଧାତୁ ହୋଇଲୁଥ, ବହୁ ମୁହଁ, କରମ୍ଭାର
କ ବା ଅଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା, ମେହଦାଚାର,
କାଳ ଜଳିବା, ଲୁଗାରେ ଦାଖ ପଡ଼ିବା, ମୁହଁ,
କର ଦୁଇ ମା ପଳି-ରଙ୍ଗ ପଢ଼ିବା, ସଂପର୍କାର,

